

ఆంధ్రసచిత్రవార్త
పత్రిక

16-12-66
35

కుర్చీలకు, సోఫాలకు యు-ఫోమ్ అద్వితీయమైనది.

ఏ రూపుకైనా మలచుకోవచ్చు.
కొత్త డిజైనులలో ఏ ఆకారమైనా
తెచ్చుకోవచ్చు. ఎంత అదిమినా
మరల మామూలు రూపానికి వస్తుంది

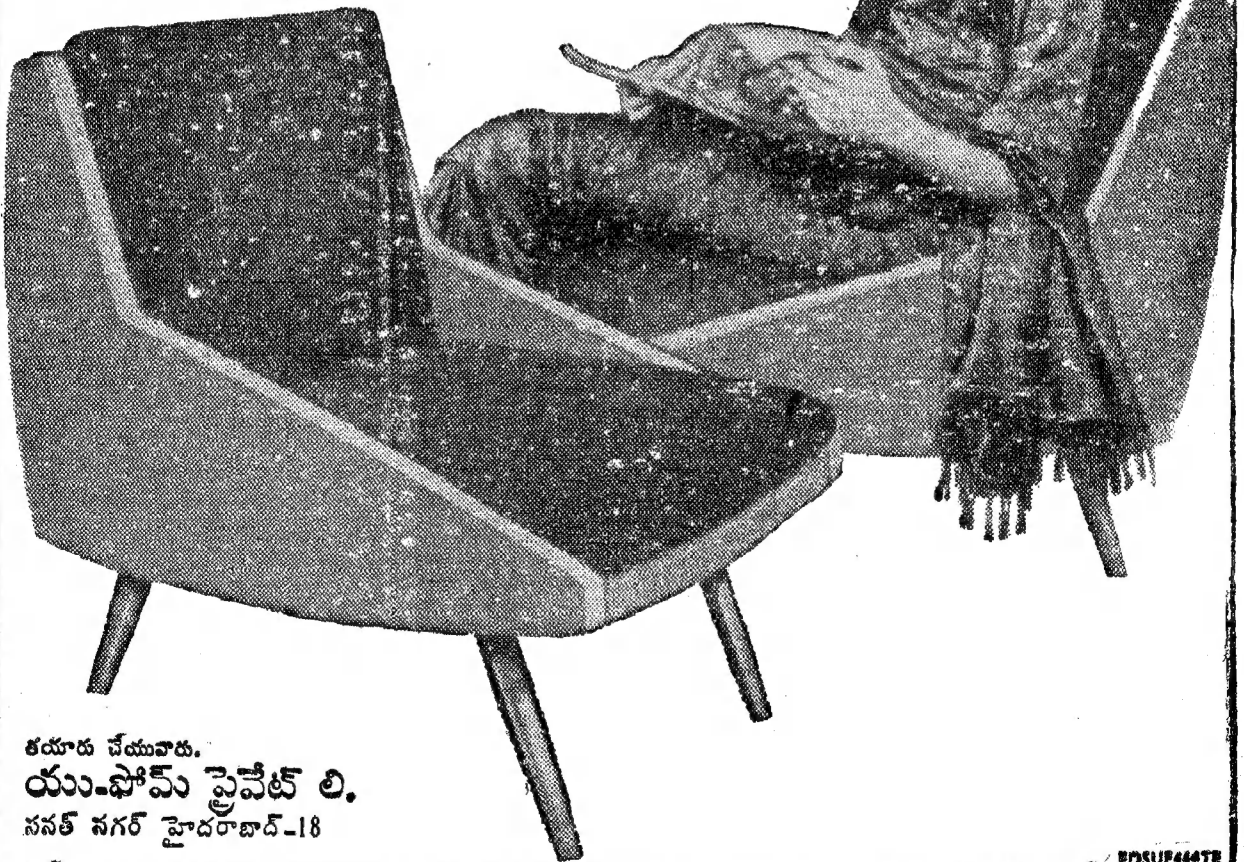
కత్తిరించటం సులభం
ముక్కులుగా కోయవచ్చును.
కత్తిరించవచ్చును.
అంటించ వచ్చును.
రంగ్రము చేయవచ్చును.
కుట్టవచ్చును.

చాలా సౌఖ్యమైనది. గంతు వేయదు.
మీ దేహమునకు అనుగుణ్యమైన
కోణాలలో భరిస్తుంది.
లక్షలాది గాలి బుడగలవల్ల
వాయుప్రసారం జరిగి
వల్లగా వుంటుంది.

మిక్కిలి చౌక.
ఇతర ఫోమ్ పరువులకంటే
చాలా చౌక. సోఫా
నెట్టు ఒకటికి
రూ. 100/-వీరుపు చేయండి.
మీ సమీప వర్తకునితో
సంప్రతించండి.

U-FOAM యు-ఫోమ్

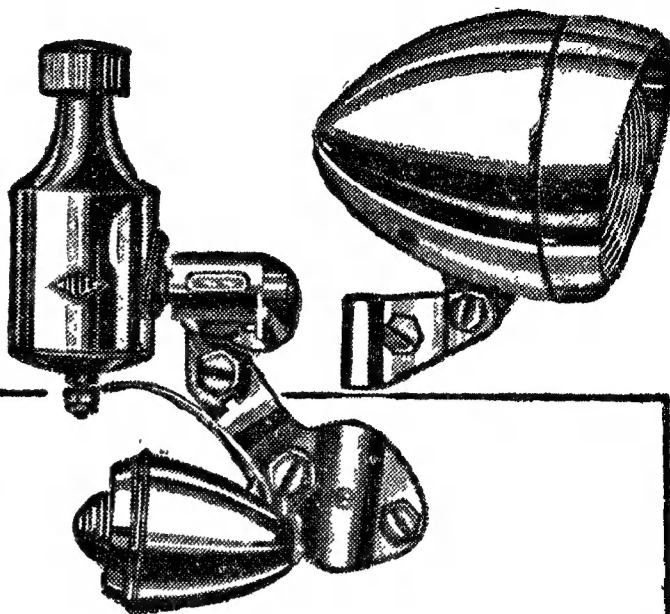
సాటిలేనిది, బహుళ ప్రయోజనకారి అయిన యురితేన్ ఫోమ్.

కయారు చేయవారు.
యు-ఫోమ్ ప్రైవేట్ లి.
ననల్ నగర్ హైదరాబాద్-18

FDSUP444TE

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు :
ఇండస్ట్రియల్ సర్క్యూస్ కంపైన్స్, 125, మహాత్మా గాంధీ రోడ్, సికిందరాబాద్. ఫోన్: 75312.

అందమైన రూపము అందరికీ నచ్చేలా పనిచేయు మిల్లర్ సైకిల్ డైనమో లైటింగ్ సెట్లు

క్రోమియంప్లేటింగ్ చేయబడిన మిల్లర్ సైకిల్ డైనమో లైటింగ్ సెట్లు వాటి దృఢమైన నిర్మాణము, ఉన్నతమైన సామర్థ్యము, అదనక మైన రూపములచేత ప్రత్యేకతను సంతరించుకున్నవి. అవి ఎదురుగా 30 గజాల దూరంవరకు కాంతిని ప్రసరింపజేస్తాయి. మరియు ప్రకాశమైన వెనుక దీపంవలన మీ భద్రత పరిరక్షింపబడుతూ ఉంటుంది.

ప్రశ్నోత్తరము :

- తక్కువ వేగములో నడిచేటప్పుడుకూడా వెలుతురు తగ్గకుండా ఉండడానికి ఎనిమిది పోర్ మాగ్నెట్ రోటార్
- డైనమో ఒకే రకంగా స్థిరంగా పనిచేసే నిర్మాణము వేగంగా పోయినా బిల్లుపడిపోదు
- వెలుతురు లాగా ఉండడానికి పరుగుగా వాక్యూమ్ మెటల్లెట్ రిఫ్లెక్టర్
- వాతావరణం ఎగుడుదిగుడులకు తట్టుకోగల నిర్మాణము
- పగలకుండాను, గీరలు పడకుండా కుండలం "డయాకోవ్" ప్రంబ్లెస్.

మిల్లర్ ల్యాంప్ వుంటే మీరు సర్వాదా సరియైన దారిలోనే వుంటారు.

95 వంతెనలకు పైగా పేరు ప్రఖ్యాతులు గాంచిన హెచ్. మిల్లర్ & కంపెనీ లిమిటెడ్, ఇండియాలో యునైటెడ్ కింగ్డమ్ వారి వకావారంతో ఉత్పత్తి చేస్తున్నారా.

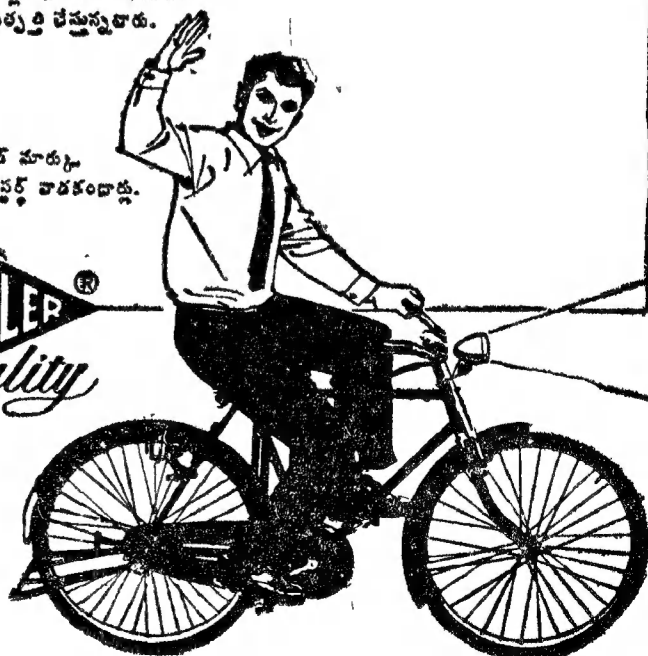
టివి మిల్లర్ లిమిటెడ్, మద్రాసు-1

వర్క్స్: అంబత్తూరు, మద్రాసు-53

© హెచ్. మిల్లర్ & కం. లి. యు. కె. వారి రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్కు
ఇండియాలో ఉత్పత్తిదారు: మిల్లర్ లి. మద్రాసు-1. రిజిస్టర్డ్ వాడకంబాదు.

® టివి వారి సంస్థలలో ఒకటి

MILLER
Quality

FD5 TIM 687A TS

నిన్నటి, నేటి, రేపటి, తారాగణంతో

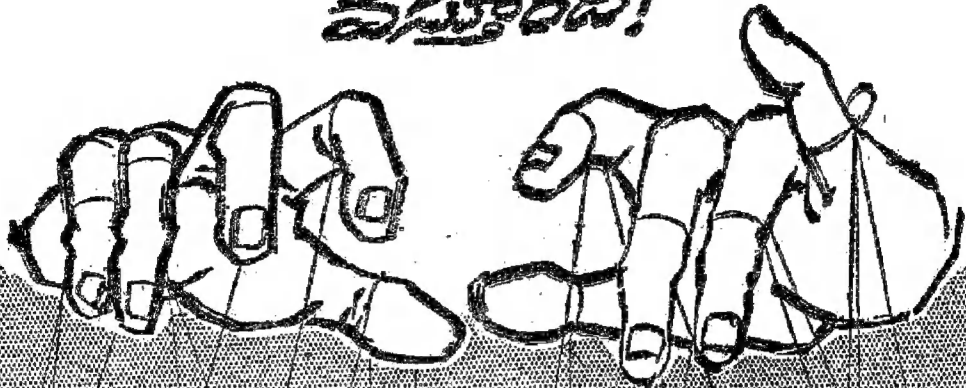
జనమేళం

వెస్టింగ్ హారి

రంగులదాట్లు

నిర్మాత-నిర్వాహకు: సి.ఎస్.రెడ్డి

చస్తుంది!

నడిచేదాడుల గమ్మ మొక్కటో, నడిచేవానికి అందరొక్కటో

విజయ వివేక

4

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

శుక్రవారం : 16-12-'66

కరణ : స. స. లాల్ శుక్రవారం

సంపుటము : 59 సంచిక : 14

స్థాపన : 1908

ముఖ్య సంపాదకుడు :

కె. లెంక శంకుప్రసాద్

సంపాదకుడు :

కె. లెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7. కంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

పండా వివరాలు :

భాదతదేశం

పొట్టు ద్వారా

సంవత్సర పండా 19.25

6 మాసముల పండా 9.62

3 మాసముల పండా 4.80

ఇతరదేశాలకు

ఓడమీద (Sea Mail)

సంవత్సర పండా 32.00

అర్ధసంవత్సర పండా 16.00

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం : నటి భారతి

(ఫోటో : డి. డి. డి.)

కథలు :

చరమగీతి - 9

సయోనారా - 28

పిన్ని - 40

సీరియల్ కథలు :

అంతస్తులు - అభిమానాలు - 14

సుప్రభాతం - 22

శిల్పకళలు, వ్యాసాలు, సినిమా.

కవితలు - 4, కవితలు - 6, కవితలు

కవితలు - 10, కవితలు - 19, కవితలు - 38, కవితలు

కవితలు - 53, కవితలు - 54, కవితలు

కవితలు - 52.

ఆహార సమస్య - ప్రభుత్వవిధానము

“అంతరిక్షాన్ని అందుకొంటున్న వైజ్ఞానిక శతకంలో నివసేనూ, శాంతి సంగ్రామాల మధ్య రాజీ కుదుర్చుకోలేని సమస్యలోనూ, అజ్ఞానాన్ని పక్షపాతాన్ని ఏమరచలేని అనమర్తతలోనూ, క్షామాన్ని శిష్యాన్ని నిరోధించలేని అనవాయత్యంలోనూ, చరిత్రమలుపు తిరుగుతున్న చోట అమెరికా ప్రజలు నిలబడి ఉన్నారు. ఇది వ్యక్తిగతమైన సమస్యకాదు. ఇరు పార్టీలకు చెందిన భద్దరు మనుష్యుల మధ్య సమస్యకాదు. ప్రభుత్వ సంపత్తి—ప్రజల సుఖానికి చెందిన సమస్య ఇది. ప్రగతిపథంలో అభ్యుదయానికి—స్తబ్ధి చెైన, తిమిరమైన పాదరాలు వాతావరణానికి సంబంధజాత్యవస్థ ఇది.”

ప్రెసిడెంట్ కెన్నెడీ నడచిన సలంకరించి వస్తున్న చెప్పిన ఆయాన వేదాంతానికిది సంక్షిప్త సమీక్ష. ఇటీవల హిందూదేశం కూడా అజ్ఞానాన్ని పక్షపాతాన్ని జయించలేని అనమర్తతలోనూ, క్షామాన్ని—దారిద్ర్యాన్ని పరిష్కరించలేని అనవాయత్యంలోనూ, పార్టీలకు—ప్రభుత్వానికి మధ్య ప్రతికూల వాతావరణంలోనూ, గాంధీజ్యమైన సజాతీయత—క్షీణిస్తున్న జాతీయతలోనూ, అభ్యుదయ పథము—ఓట్ల భద్రతలోనూ రాజీ కుదుర్చుకోలేక సతమతమైపోతూ వుంది.

వియత్నాం వ్యవహారంలో ప్రెసిడెంట్ జాన్సన్ ఎలాంటి పట్టుదలతో ఉన్నారో శ్రీమతి ఇందిరా గాంధీ ప్రభుత్వానికి తెలుసు. అయినా వియత్నాం గురించి అమెరికావీర వ్యతిరేక ప్రచారం మొదలైంది. ప్రపంచశాంతి కోసం వియత్నాం మీద బాంబుల్ని వేయడం ఆహ్వానించుకోవడం దగ్గరనుంచి దాదాపు అన్నిదేశాలు సన్నిహితుల ప్రకటనలు చేసేస్తున్నాయి. తనయిల్లు చక్కచెట్టుకోలేని భారతప్రభుత్వం విదేశాల్లో శాంతి సంబంధాల కోసం మధ్య పత్రికత్వం వహించింది! కీర్తిశీషులు కెన్నెడీ కాయితాల్లోంచి ఒక ఉదాహరణ ఎంతైనా ఉపయోగిస్తుంది. ప్రపంచ వ్యవహారాల్లో హిందూదేశం జోక్యం కలగజేసుకుంటే సత్ప్రయోజనాన్ని సాధించడానికి ఎంతైనా అవకాశముందని భావించి పరిహార

యిచ్చివా నెహ్రూ గారు ఆ సలహాను త్రోసి వుచ్చారని కెన్నెడీ అన్నారు. అంత పాపర్యం మనకు లేదని నెహ్రూ గారే చెప్పి తగ్గి వస్తున్న ఆయాన కుమార్తె సమర్థురాలా? వైనా వాళ్లు మన వీడికొచ్చినట్టి సుంచి ఎందుకనో ప్రపంచ వ్యవహారాల్లో మనకు కంటగా బలం లేకుండాపోయింది. నిజంగా చెప్పాలంటే, సమిష్టి ప్రకటనల్ని నీళ్లు మూటలు. ఇటువంటి ప్రకటనలకు తుపాకులు అందగా నిలిచినట్లుండే వాటికి బలం. అందుకు మనదేశం వెనకబడే వుంది.

ఒకవిధంగా చెప్పాలంటే రేడియోలోనూ, సభావేదికల మీదా, సత్తికాముఖంగా వియత్నాం వ్యవహారం మీద చేస్తున్న ప్రచారం వల్ల మనకొగి పడిందేమీలేదు. కాగా చేతులు కాలికుంటున్నాయి. మరో కోణం నుంచి ప్రశ్నించడానికి అవకాశం లేకపోలేదు. నేపాల్ లో గనక హిందూదేశం మీద వ్యతిరేక ప్రచారం ప్రారంభమైనట్లయితే, హిందూదేశం యొక్క వైఖరి ఎలా వుండేది? ముఖ్యంగా దేశంలోని కమ్యూనిస్టు పార్టీ సరిస్థితి ఎలా వుండేది? అనేది అస్పష్టమైన విషయం.

ఇక్కడ ప్రభుత్వానికి సచ్చతెప్పిల్లిందేమిటి అంటే, ప్రపంచ వ్యవహారాలు మన కళ్ళర్థేదు; అవి మనకు ఎలానూ ప్రయోజనం కావు; వోటి దగ్గరకొచ్చిన అహారాన్ని ఎందుకు చెడగొట్టుకోవాలి? అని. హిందూదేశం అభివృద్ధిలోకి రావడానికి, పరపతి పెంపొందించుకోవడానికి పరిహర్షప్రపంచాలు మాత్రం గట్టిబలాలుగా వుండి పోవాలి!

ఆహార పరిస్థితిని పరిశీలించి మాసినట్లయితే, శ్రీజై రామోదేశం తీరవోగారి హయాములో ఆహారమంత్రిత్వ శాఖను పూర్తి పారేయాలనే అభిప్రాయం ఒకటుంది. ఆహారధాన్యాల సప్లయ అంతకంతకు కుంటు పడుతోంది. తలసరి సరఫరా రెండు జెన్నులకు పరిమితమైపోయింది. స్వంత అనుభవంగా చెప్పాలంటే, కొట్టక్కరలేదు టిట్టుక్కరలేదు అనే సావెట్ గా రెషన్ ను తగ్గించేస్తే రోగం అదే కుదురుతుంది.

వాళ్లు వీళ్లు సహాయం చేయడంలేదని ఆరోపణ వుండనే వుందిగదా!

ప్రభుత్వపద్ధతి మరింత తోచనియంగా వుంది. ప్రధాని శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ దేశంలో కిష్టపరిస్థితుల గురించి మాట్లాడుతూ, స్వతంత్రదేశం రోజున అర్బాభూతి కోసం కనీసం పదిలక్షల రూపాయలైనా ఖర్చుపెట్టి వుంటారు.

గోవధ నిషేధాందోళన

కొందరు కాంగ్రెసు నాయకుల్లో సహా, గోవధ నిషేధం దేశమంతటా అమలు జరగాలని ఆందోళనలు సాగిస్తున్నారు. అయితే ఆందోళనకు సూత్రధారులైన నేట్ గోవింద్ దాస్ గారు-ఈ పంథామ్మిది సంవత్సరాలనుంచీ గోవును సంరక్షించడానికి, దాని యోగక్షేమాల్ని విచారించడానికి ఎటువంటి ప్రయత్నాలు చేశారో ఖచ్చితంగా గ్రహించాల్సిన వారు సెలవీయనే లేదు. మన దేశంలో పనికిరాని పశువుల పోషణకుగాను, ఇరవైలక్షల టన్నుల గోధుమను అప్పుగా ఇవ్వడానికి ఒక విదేశీ ప్రభుత్వం ‘మీ దేశంలో అలాంటి పశువు తెన్నున్నాయా? లేక చెప్పండి’ అన్నది.

చిత్రంచబడినంత కొరత ఇప్పుడు మన ఆహారధాన్యాల్లో వున్నదా అనేది ఆలోచించవలసిన విషయం. బీహార్ లోను, ఉత్తర ప్రదేశ్ లోనూ ఇటువంటి క్షామపరిస్థితులన్న మాట వాస్తవం. తీవ్రమైన క్షామపరిస్థితి అంటే ఏమిటి? అనే ప్రశ్న ఇక్కడ ఉదయిస్తుంది. కోటిరూపాయలు గోవధ నిషేధాందోళనకు ఢిల్లీలో ఖర్చు పెట్టి బడిందే? పాదువులకు, తక్కిన ఆందోళన కారులకు పండి పెట్టడానికి నాలుగువందల మంది వంటలవాళ్లు రానివబడ్డారే? ఈ డబ్బు బీహార్ లోనూ, ఉత్తరప్రదేశ్ లోనూ

వున్న కొన్నితరాల మరది క్షయపడిపోతున్న సహాయం చేసి వుండేది కాదా? ఈయో ప్రదేశాల్లో మలమలనూడి పోతున్న మనుష్యుల కంటే, క్షీణించిపోతున్న వశువుల కంటే ఈ గోవధ నిషేధం మీద ఇంత డబ్బు వెచ్చించడం ప్రధానమై పోయింది!

ఎరువుల పరిశ్రమ

హిందూదేశం యొక్క స్వయం సంపాదనా కృషిని బట్టి ఆమెరికా ఆహారధాన్యాల్ని సరఫరా చేస్తున్నదన్నమాట రహస్య మేమీ కాదు. రాజకీయాల నలావుంచి ఎరువుల ఉత్పత్తిని అందుకు సాధన సామాగ్రిని పరిశీలించినట్లయితే అందులో మరిన్ని రాజకీయాలు! కమ్యూనిస్టులు, వారి కాంగ్రెసు మిత్రులు ఆమెరికాను దుయ్యబడుతున్నారు. మనదేశం స్వయంసాధకం కావడానికి అవేర విధానాలున్నాయి. క్రిమి నిరోధానికి ఒక కాళా వుంది. కాని ఎలుకల్ని, కోతుల్ని సంహరించడానికి ప్రయత్నాలు జరుగుతున్న సూచనలేదు. మూషిక సంహారం తర్వాత ఆహార పరిస్థితిలో కొంత మెరుగుదల కనిపిస్తుందని కాగితాలు మాట్లాడుతున్నాయి. అవుల్ని తీసుకుంటే, అవి నిర్దాక్షిణ్యంగా తయారై కొన్నిరాష్ట్రాల్లో పంటలు పాడు చేయడానికి కారణాలవుతున్నాయి. బీహార్ లోను, ఉత్తరప్రదేశ్ లోను అన్నమో రామచంద్రా అంటూ అల మటించిపోతున్న ప్రజల్ని కనికరించడానికి ఇలాంటివి కొన్ని అడ్డు తగుల్తాయనా వుంటాయి మరి!

రాజకీయాల్లో ఇగుక్కున్న ఎరువుల పరిశ్రమ పరువు తీసుకున్నది. అమెరికావాళ్లను నమ్మొద్దు; ఎరువుల పరిశ్రమకు వాళ్లనహాయం మనకు అక్కర్లేదు అనే కమ్యూనిస్టులు, వారి కాంగ్రెసు మిత్రులు పెట్రోలియం శాఖకు చెందిన మంత్రిగారి మీద వత్తిడి తీసుకొస్తున్నారు. భిలాయ్, బొకారోలో ఎరువుల పరిశ్రమల్ని నిర్మించడానికి సోవియట్ రష్యాకు ఆవకాశం ఇవ్వలేదు. అంచేత ఎరువుల పరిశ్రమలు

పోశ్చాయ్, జపాన్ కారి నోకోయో నహాకారలతోనే స్థాపించబడాలి! ఇటలీ అప్పుడే నాలుగుఎరువుల పరిశ్రమలకోసం సాధన సంపత్తిని దోగుజేసి పెట్టింది. జపాన్ ప్రభుత్వం అంగీకారమివ్వడం 'హితాచి' సంస్థ కొన్ని పరిశ్రమల్ని మనదేశంలో నెలకొల్పడం కోసం ఉద్దేశించింది. ఇతర దేశాలుంచి అప్పు పుట్టకపోతే, ప్రభుత్వరంగంక్రింద ఎరువుల పరిశ్రమల్ని నిర్మించే వారికి విదేశీ మారకద్రవ్యం పూరికే యిచ్చేస్తామని మంత్రిగారు పార్లమెంటులో చెప్పారు. ఈపూరికే యిచ్చే విదేశీ మారకద్రవ్యం ఎలా వస్తుంది?

కంప్యూటర్ల ప్రవేశం

లైన్ ఇన్సూరెన్సు కార్పొరేషన్ లో కంప్యూటర్లు ప్రవేశపెట్టడం గురించి ప్రతిపక్షాల్లో వారున్న ప్రముఖులు కొందరు తమ తమ అభిప్రాయాల్ని వెల్లడించారు. కంప్యూటర్లను ప్రవేశపెట్టినందు వల్ల ఇప్పుడు పని చేస్తున్నవారి ఉద్యోగాలకుగాని, తేలికతలకు గాని ఎటువంటి హాని జరగదని; ఏవక్క ఉద్యోగి యిందువల్ల నష్టపోయేది వుండదని ఆర్థికమంత్రి హామీ యిచ్చారు. ఉద్యోగాల్ని తొలగించడం కూడా వుండదు. కంప్యూటర్లని ప్రవేశపెట్టడంలోని ప్రధానోద్దేశాల గురించి, ఆవకాశాల గురించి ఆ తర్వాత చర్చించబడింది. ఇందు విషయమై ఉద్యోగులు సంప్రదించగోరుతున్నారనే ప్రశ్నకు ఆర్థిక మంత్రిగారు తొణకలేదు. బెణకలేదు. మంత్రి శ్రీ జగజీవన్ రామ్ తమ ఆసనంలో అధిష్టించి చిరునవ్వులొకబోస్తూ, తోటి ఆర్థికమంత్రి నిర్మాణాత్మకవిధానానికి సంతోషించారు!

అభ్యుదయ పథకములు శ్రీయుతులు లాలా గులాబీలాల్ నందా, జగజీవన్ రాం గారితో ప్రతిపక్షి శ్రమ దిగజారి పోడానికి కారణమంటే హాస్యస్పదంగా వుంటుంది. వారు 'అటోమేటిక్ లాప్స్' ప్రవేశపెట్ట

డానికి అంగీకరించలేకపోయారు! ఏగా అడ్డు తగిలారు. ప్రతిపక్షి శ్రమ ఎదుర్కొంటున్న తీవ్ర పరిస్థితి దృష్ట్యా, కాల్మి కులకు ఎక్కువ హాని జరక్కుండా 'అటోమేటిక్ లాప్స్'ని ప్రవేశపెట్టి నెమ్మది నెమ్మదిగా పెచ్చించడం ఉత్తమపద్ధతి అని వాణిజ్యమంత్రి శ్రీ మనూభాయ్ షా పిర్లమెంటులో చెప్పారు. ధాన్యాల్ని ఎగు చేపి బొంబాయిలోని యంత్రానికి అడ్డు నిలబడుతున్నదీ ఈ ఇద్దరు కాంగ్రెసు వాయకులే.

ఏ పారిశ్రామికరంగానికి చెందినానరే, కార్మికుల అభివృద్ధి నే వాంఛిస్తూ అందుకోనమే పాలుబడుతున్నాం అంటారు ఈ నాయకులు. గ్రామాల్లో శ్రమజీవుల్ని కట్టిచారేసి బ్రాక్టర్లు ప్రవేశపెట్టినప్పుడు మీరు అడ్డుచెప్పలేదు. యంత్రాలు చెరిగే కొద్దీ ఎడ్లబల్లుకూడా మూలబడి పోతున్నాయి. మోటార్ల వల్ల టాలగాల వాళ్ళు అంగలాడుస్తున్నారు. ఇటువంటి పిశ్చాన్ని మామూలూ యంత్రబద్ధీకరించి వారి స్థానాన్ని ఆక్రమించు కొంటున్నప్పుడు శ్రీయుత యస్. యస్. జినర్జీ గారుగాని, లాలా గులాబీలాల్ నందా గారుగాని ఎటువంటి సానుభూతి మూసి చారు? ఏం కృషి చేశారు? ఏమీ చేయలేదు! ఎందుకూ అంటే తొక్కువ రకం శ్రమజీవులకి ఒక సంఘముగా నమూనేశముగా లాంటి చేమీలేవు గనక. మన నాయకులు ఆశించేది ఓట్లు. ఎవరెన్ని ఘనకార్యాలు చేసినా పరమావధి ఆ వోటే. సంఘాలేర్పరచుకున్న కార్మికుల వల్ల, శ్రామికుల వల్ల మంత్రులు లాభం పొందగలరు. కాని విడివిడిగావున్న టాంగా డ్రయివర్లే చేయగలరు? కూలిపనివాళ్లే చేయగలరు? ॥

హా కీ ఆట నా దే రా జా కు వెన్నునొప్పి

ఒకే ఒక సారిడన్

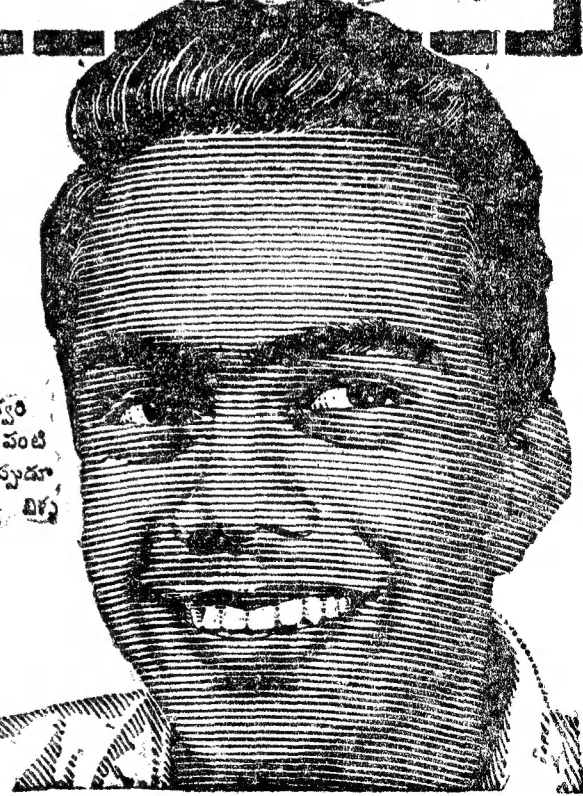
నొప్పిని పోగొట్టును, పేదదేర్చును, నవోత్సాహమును కలిగించును

చొప్పికి ఉపశమనకారిగా ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి గాంచిన సారిడన్ నొవ్వులనుండి త్వరితముగా, నిరసాయముగా, నిశ్చయముగా ఉపశమనం కలిగిస్తుంది. తలనొప్పి, పంటి నొప్పి, ఒళ్ళి నొప్పిలు, మామూలు అస్వస్థతలు మొదలైనవాటి నివారణకు ఎల్లప్పుడూ సారిడన్ వాడండి. ఒక్క చిక్క పూర్తి మోతాదు. పిల్లలకు $\frac{1}{2}$ ఫులి $\frac{1}{4}$ చిక్క కదలిక వెయ్యవచ్చును.

ఒకే ఒక సారిడన్ చిక్క చాలును

రోష్ తయారు
నిర్మల రిఫైన్ బ్యాటర్లు
వాల్యాప్ లిమిటెడ్

చరమ శీతి

'శ్రీ నాంధుడు'

లేదు. వీరికి మౌనం వున్నా వేరు. వేరు, నిజం వాటిని చేజిక్కించుకొని యధేచ్ఛగా తనను అడించుతున్నారని అది పించుతోంది! తను ఎక్కడ ప్రయాణం ప్రారంభించింది? ఎక్కడకు చేరుకుంది?? ఈ మధ్యకాలంలో ఎన్నో తుపానులు ఉప్పు నలు తనను కవచాలు చేశాయి. అవేక పార్లు ఈ జీవితానికి చరమగీతం పాడేదా మనిపించింది. కానీ ఏదీ మన చేతుల్లో లేదని అనూహ్యమైన మరేదో శక్తి మనమంతా కట్టుబడి ఉన్నామనీ ఒక్క అనుభవమే రుజు చేయసాగింది.

తనిలా కావడానికి కాంతారావు—అదే కాంతం— ముఖ్యకారణమని, ఇప్పుటికీ, తన ముక్కుకు. ఒకవ్యక్తి, మరో వ్యక్తి జీవితాన్ని, ఎంతగా ధ్వంసం చేయడానికి వీలున్నదో, అంతా చేశాడు కాంతం! ఇందులో తప్పిందే దన్న ప్రశ్నకు తావేలేదు. తన్నడిగితే, 'కాంతందే తప్పం'టుంది. బహుశా—అతను తనదే తప్పనవచ్చు. ఈ వాదవివాదాల మాటకేగానీ, దీని ఫలితంగా మనమీద ముంచి మూతం తనే!

అసలు కాంతంతో పరిచయం కావడమే చిత్రంగా జరిగింది. ఎవరో ఏదో అన్నదానికి, తను ఉడుక్కొని, ప్రిన్స్ పాల్ తో రిపోర్టు చేసింది. అయిన గారు కాంతాన్ని పిలిచి, నాలుగు చివాట్లు వేసి సంపించారు. అత నేమీ అనలేదు. వంచిన తలి ఎత్తకుండా అన్నీ భరించాడు. తరువాత నిశ్శబ్దంగా బయటికెళ్లిపోయాడు. తేండు మూడు రోజులపాటు అతనెక్కడా కనిపించలేదు. నాలుగోరోజున తనకో ఉత్తర మొచ్చిందంటూ నాన్నగారిచ్చారు. అది కాంతం రాసింది! తనను కలుసుకోవడానికి— ఇంటి దగ్గర కలుసుకోవడానికి ఎప్పుడు వీలుంటుందో తెలియ చేయమన్నాడు. తన ఎల్లెడై కూడా ఇచ్చాడు. పోనీ కనిపిస్తే వెబుదామనుకొంది తను. వారందాకా, ఎక్కడా పతాలేదు. అఖరుకో కార్డు తాసి పడేసింది. మొన్న వచ్చాడు. ఎంత బితుకు బితుగా వచ్చాడు! మాటల్ని కూడా ఎంత తేలిగ్గా అనేవాడు! అది ఎక్కడా పలికితా యోనన్నంత భయంగా! నాన్న ఆట్టే పట్టింతుకోలేదు గానీ, తను మూతం, అదే వనిగా కాంతాన్ని చూడసాగింది. పసివాడి కన్నా అద్దా స్వంగా అతను కళ్ళంటి పిల్ల పెట్టుకోడం మాస్తే 'అయ్యో పాపం!'

అన్నది సుమతి. అతను కన్నుల్లో కమ్ముతున్న నీటిని బలవంతాన అపుకొంటూ సుమతికి దణ్ణం పెట్టాడు. సుమతి క్కూడా నీటి పిరలేవో కదిలి ఉండాలి. రోగి చూడకుండా ప్రక్కకు తిరిగి తుడుచుకొంది. అతను స్పింగ్ డోర్ తెరుచు కొని వెళ్లడం చెప్పాలి చప్పుడు నిరసంగ దూరంలోకి వెట్ల మీదుగా పోవడం—వీధి వాకిలి దగ్గర రిక్షా గంట మోగడం— విన్నాకానీ సుమతి ఇటుకేసి తిరగలేదు. అవలే ఆవిడ మనసంతా ఎందుకో చిరాగ్గా ఉన్నది. దోనికితోడు ఈరోగి—అదే—కాంతారావు— దాన్ని మరింత అల్లకల్లోలం చేశాడు. ఓ దశలో తనను తాను ఏగ్ర హించుకోవడమే కష్టమయింది. చేతులు వణి కాయి. శరీరం యావత్తూ ఏదో అనే శించినట్లయి ఉక్కిరిబిక్కిరయి తొక్కిసి మక్కిపలాడేసోయింది. ఇంత జరగడానికి కారణం— కేవలమూ ఆసేయి! అది ఎంటే తన కిప్పటికీ పిచ్చెత్తి పోతుంది. ఒకప్పుడైతే ఆ పిచ్చిలో బ్రహ్మ నంద మునుదవించింది తను, ఇప్పుడా

పిచ్చిలో కోపం వగ క్రౌర్యం పడగలెత్తి మనలు కొడుతున్నాయి. పాపం! అతను మూతం చేసిన తప్పే ముంది గనక!! తన పేరు కాంతారావున్నాడు. తనకు ఏడాదిపించి ఈ నలత ఉన్నదన్నాడు. ఇంతకాలం తాత్పరం చేయడానికి తన దరి ద్రమే కారణమన్నాడు. ఇప్పుటికయివా తను మంచి మంచి మందులు కొనుక్కోలే నన్నాడు. వాకలో బాగా పనిచేసే వేమన్న ఉంటే ఇప్పించమన్నాడు. ఈ రెండింటికీ ఎక్కడా పోతు కుదరదని ఈ దురదృష్ట వంతుడికి తెలియదు. ఈ మాటలన్నీ మింటూ తను రోగి ముఖంలోకి చూసినప్పుడు అందులో— దగా, మోసం, దౌష్ట్యం దుర్మార్గం, తన క్కనిపించాయి. నిజంగా అతనిలో ఇవేమీ లేకపోవచ్చు. ఆ పేరు వట్ల తనకున్న ద్వేషం వల్ల తనే వీటన్నింటినీ అతనిలో చూసి ఉండవచ్చు. ఇందులో ఏదీ నిజమో తని వ్వుడు తెల్పుకోలేదు. కానీ— అక్షణాన, అక్షరాణా తనలాంటి అనుభూతులతో తోప యింది! ఆలోచింపటే తను అనుకోన్న దానికి ఇప్పుడయిందానికి ఎక్కడా సంబంధమే

కిలా ప్రతి
పేల్చులో ఉల్లాసం

ఇప్పుడు
ఆకర్షణీయమైన
ఈ పెట్టెలో
దొరకును

QILA

SPECIAL CIGARETTES

ఎడిట్ పెట్టె రయి.

మరింత

అనిపించింది తనకు! ఇలాంటి 'అర్చకుడు' మీద రిపోర్టిచ్చినందుకు, ఎంత బాధపడిందో తనకు తెలుసు, భగవంతుడికి తెలుసు!

బహుశా— ఆ మంచితనమే, ఆ అమాలుక తనమే, తనను, అకట్టి ఉండాలి. అతన్ని చూస్తుంటే, పసిబిడను చూస్తున్నట్లునిపించేది తనకు. అతని మాటలు కూడా అంత 'ఇది' గానూ ఉండేవి. ఓరకంగా అతనుత్త పిచ్చివాడను కొంటుండేది తను! ■ పిచ్చికి తోడు, పిరికితనం కూడా ఉన్నదేమో, నుడిగాలిలోని వోనడాకులాగా, మనిషి ఇట్టే అల్లల్లాడి పోయేవాడు. కొంచెం గట్టిగా మాట్లాడితే, రవంత సేపు కళ్ళగ్ర చేస్తే చాలు. తనలోకి తను ముడుచుకొని, మూతని, నున్నాలా బిగించి, చూపుల్ని అంతర్ముఖం చేసుకొని అలా అయిపోయేవాడు. ఆ-రూపంతో, అతన్ని చూస్తే తనకు జాలి, నవ్వు కూడా వచ్చేవి. అతన్ని ఏదో మిషతో ఏడిపించి, బెదిరించి, ఆనందించడం తనకో సరదాగా ఉండేది.

వాస్తవ్యూర్గా అతనంటే ఎంత అధిమానమో!

'బుద్ధభగవానుడు' అంటూండే వాడు వాన్న.

'తను మాత్రం, ఏడిపించాలనుకొన్నప్పుడు 'బుద్ధు' అని పిలిచేది. అయినా అతను ఉడుక్కోనే వాడుకాదు. నిశ్శబ్దంగా వచ్చేవాడు. పసిపిల్లలు మాత్రమే నవ్వు గలిగినంత నిర్మలంగా.

కాంతం—ఇంతలా—వానపాములా, మారదానికి కారణం అతని పరిస్థితులే ననేవారు వాన్న! ఎంత పేదరికమో పాపం! పైగా పెళ్లి కావలసిన చెల్లెళ్లు కూడా ఉన్నారట! అదీగాక తండ్రికి ఎప్పుడూ జబ్బు. ఆ ఇంతలోనే ఏదో సర్దుకొని తనకు పంపుతూ ఉంటారట! అంచాత తను సరదాచూ, వాటికీ దూరంగా ఉంటాట్ట. పోనీ, ఉంచమని ఏదన్న ఇచ్చినా వుచ్చుకోడు. 'తన మీద ఖర్చు చేసిన ప్రతి 'పైసా వృధా' అంటూండే వాడు.

—తనెన్నోసార్లు ఒంటరిగా, అతని గది కెళ్ళింది. ఓమూల స్ట్రీ, గిన్నెలు, చెంచాలు, ఇంకో మూల, ఉరికి ఆర వేసుకున్న గుడ్డలు, మంచం కింద బ్రంకుపెట్టె, ఆప్రక్కనే చీపుర్లు, చేటలు—ఇలా ఉండేది గది! తను ఇంటికి రమ్మన్నది! 'ఓ' నవ్వు. పోనీ 'కాద'

చ ర మ గీ తి

నైనా అనడు. 'చూదాం' అంటాడు. అంతకుమించి మరో మాట అతని నోటంట చెప్పించడం తనవల్ల కాలేదు.

అమ్మకయితే ఇష్టంలేదు గానీ వాన్న 'పరో' నన్నాడు. 'డబ్బు పెట్టి మనుషుల్ని కొంటాంగానీ మనుషుల్నిక్కడ కొంటా మహ్మా?' అనేవాడు వాన్న. కాంతం లాంటి వాడు అంత మంచివాడు కాస్త కలిగిన కుటుంబాల్లో ఉండేందుకు అవకాశంలేదని, వాన్న సిద్ధాంతం!

ఇంత సులభంగా ఈ సమస్య పరిష్కార మవుతుందని తనూ అనుకోలేదు. ఈవార్త కాంతం చెవిన వేతామనీ, అప్పుడతని ముఖం ఎలా మారుతుందో చూడాలని తనకు అని పించింది! తను వెళ్ళేసరికి కాంతం, కంది వచ్చడి బుచ్చుతున్నాడు. తనను చూసి నవ్వి, చేతులు కడుక్కొచ్చాడు. తను చిన్నగా అనలు విషయం బైటపెట్టింది. ముందుగా కాంతం నవ్వలేదు. యధాప్రకారం నత్తలాగా ముడుచుకుపోయి, మూతని నున్నాలా బిగించి, చూపుల్ని అంతర్ముఖం చేసి అలా అయిపోయాడు. తను విజమే నన్నది! 'వాన్న రమ్మంటున్నా' రనీ అన్నది. 'పోనీ బ్రతిమిలాడించుకో' దలిస్తే వాన్నే వస్తా' రని కూడా అన్నది.

అతను ఒక్కసారి చలించిపోయాడు. కళ్ళింత చేసుకొని తనకేసి చూశాడు. ఆ చూపుల్లో ఏమున్నదో తను చదువుకోలేక పోయింది. రవంత సేవయాక—

"నద. వస్తాను" అన్నాడు.

అంతే!

అదే ఆఖరి మాటవుతుందనిగానీ, అదే చివరి మాటవుతుందనిగానీ తను అనుకోలేదు. అతని కోసం ఆ క్షణం నుండి తను ఎదురు చూస్తూనే ఉన్నది! అప్పటికీ ఇప్పటికీ, అతను రాలేదు, తను చూడనూ లేదు.

ఈలోగా, జరగవలసినవన్నీ జరిగి పోయాయి. అమ్మ దాటిపోయింది. వాన్న జబ్బున పడ్డాడు. ఆ వ్యాధితో వాన్న పడుతున్న బాధ చూశాకే, తను డాక్టరీ చదువును ప్రారంభించింది. తను—ప్రాక్టీస్ చేయడం—వాన్న కళ్ళారా చూడలేదు.

ఆ ఇంత కాలంలోనూ, మారేళ్ళ (బతుకు తను వెళ్ళబోసింది. జీవితంతో, తను కావాలనుకొన్న దొకటైతే, తనకు లభించింది మరొకటి! ఈ ఉన్నదానితో తనెందుకు రాజీ పడిందన్న ప్రశ్నకు, జవాబు చెప్పుకోలేదు.

'జీవితానికి అర్థంలేదు'

అదొక్కటే జవాబు.

కాకపోతే—

సుమతి చలుక్కున తలెత్తి చూసింది! వాకిలి ముందొక రిక్వా ఆగి ఉంది. అందు లోంచి ఓ అస్థిపంజరాన్ని, రిక్వా వాడూ, మరో అస్థిపంజరమూ, కిందికి దించు తున్నారు. సుమతి స్పింగ్ డోర్నును తెరిచి ఉంచింది. ముగ్గురూ, హోల్లోకి వచ్చారు.

అస్థిపంజరం బల్ల మీద కూచోలేక తూలిపోతుంటే, పడ్డకోబెట్టమన్నది! తల దగ్గర, అస్థిపంజరం వెంట వచ్చివానిడ మరో పుడక—గుడ్ల నీరు గుడ్ల కుక్కు కొంటూ కూచున్నది.

"ఏమిటి?" అంటూనే, స్పెతస్కోపు తీసింది సుమతి.

"అన్నయ్యకు—"

సుమతి నిలుపునా చలించిపోయింది. చేతుల్లో స్పెతస్కోపు నిలవలేదు. మైకం కమ్మిన దానిలాగా ఊగినలాడిపోతూ, అదే బల్ల మీదికి జారగిలబడిపోయింది. కళ్ళు మూసుకుపోయాయి. కనురెప్పల్ని తొలుచు కొని, నీటి జాలులు, చెక్కిళ్ళ మీదుగా, కిందికి జారుతున్నాయి. పెదవులు, అప్ప వ్షంగా, బాధగా, గొణుగుతున్నాయి. మధ్య మధ్య, అంతరాంతరాల్లోని ఏదో బాధను, అవనయించుకొంటున్నట్లు నన్ననిమూలుగు—

రోగి కళ్ళు మూసుకొని, అదేమిగా, రొప్పుతున్నాడు.

చెల్లెలు చెబుతున్నది.

"నిన్నటిది మొన్నటిది కాదండీ! ఎన్నో ఏళ్ళ నుండి అన్నయ్యకి జబ్బున్నది.. అయినా చెప్పాడుకాదు... చెప్పినా చేయగలిగిందేమీ లేదనుకోండి.. అదేదో శాపం పెట్టి పుట్టగా, మాతాత, వాన్న, అన్నయ్య! అందరినీ పీల్చిగుల్లచేస్తూనే ఉన్నదమ్మా! మీరు

దురదలా?
అమ్మతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి
డెర్మల్ ఆయింట్ మెంటు
 రాస్తే మంచి గుణం ఇస్తుంది.
 తామరకు పాసిన కాళ్ళకు కూడా అమోఘమైనది.
 అమ్మతాంజన్ లిమిటెడ్, మద్రాసు - కొంబాయి - కలకత్తా - ఢిల్లీ

ఈ జబ్బులో పెప్పరిష్టులని విన్నాను. అన్నయ్యను తీసుకొచ్చాను."

ఇంతవ్వరూ లేకపోతే, సుమతి భోర మవి, గుండెలు బాదుకొని ఏడ్చి ఉండేది. అధునిక వాగరికత, అవిడకీ అవకాశం లేకుండా చేసింది!

చాలాసేపు, సుమతి ఏమీ మాట్లాడి లేదు. పొంగి పొంగి వస్తున్న రుణాన్ని ఆపుకోవడం, రాసురాసు అసాధ్య మవుతున్నది. రవంత సేపు కళ్ళు మూసుకొన్నది. నణికి పోతున్న పెదవులను ప్రయత్నపూర్వకంగా బిగబట్టింది. పన్నగా నిట్టూర్పింది!

"సున్నిక్కడే ఉండమ్మా! పరిక్ష చేసి చెబుతాను."

చెల్లెలు, రెండు చేతులూ ఎత్తి సుమతికి నమస్కరించింది.

"దిక్కులేని వాళ్ళం డాక్టర్ ముగారూ! ఏంచేసివా మీదే భారం!"

రోగిని లేపి కూచోబెట్టింది సుమతి. అతనో సారి కళ్ళు విప్పి, డాక్టరును చూశాడు. ఆ క్షణకాలంలో, అతని, కళ్ళలో, ఏదో మనక మనగ్గా, పన్నని తెలుగు మెరిసి, మాయమయింది. రోగి పెదవులు, నీరసంగా, గొణిగాయి.

అతన్ని లేపి నిలువోబెట్టింది సుమతి. తూలకుండా, దగ్గరగా అనుకొని, ప్రక్కనే ఉన్న గదిలోకి తీసుకుపోయింది.

ఓ నిమిషం తరువాత తలుపులు మూసుకొచ్చాయి.

కాస్ట్రేషన్ ర్యాక్—
 చిన్నమూలుగు, దబదబమన్న చప్పుడూ వినిపించి—

చెల్లెలు తలుపు తీసింది ఆత్రంగా. అన్నయ్య, నిర్జీవంగా, తెల్లని పక్క మీద పడుకొని ఉన్నాడు.

సుమతి, పొలరాతి గమ్మ మీద, బోరగిరి పడి ఉంది!

అమె కల్లంత దూర్లంలో, పసుపుపచ్చని మందుసీసా, ఈ భీకర దృశ్యానికి, సొక్కి భూతంగా నిలిచి ఉంది!

శ్రీ! శ్రీ! పత్!

సుఖ జీవిత సేవ
 "సిర్జన్ షిప్ సహిత"
 సిర్జన్ పోలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము
కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య గారి
'మేల్ మాయిల్ మందు'
 (Regd)
 దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు చక్కని నివారిణి

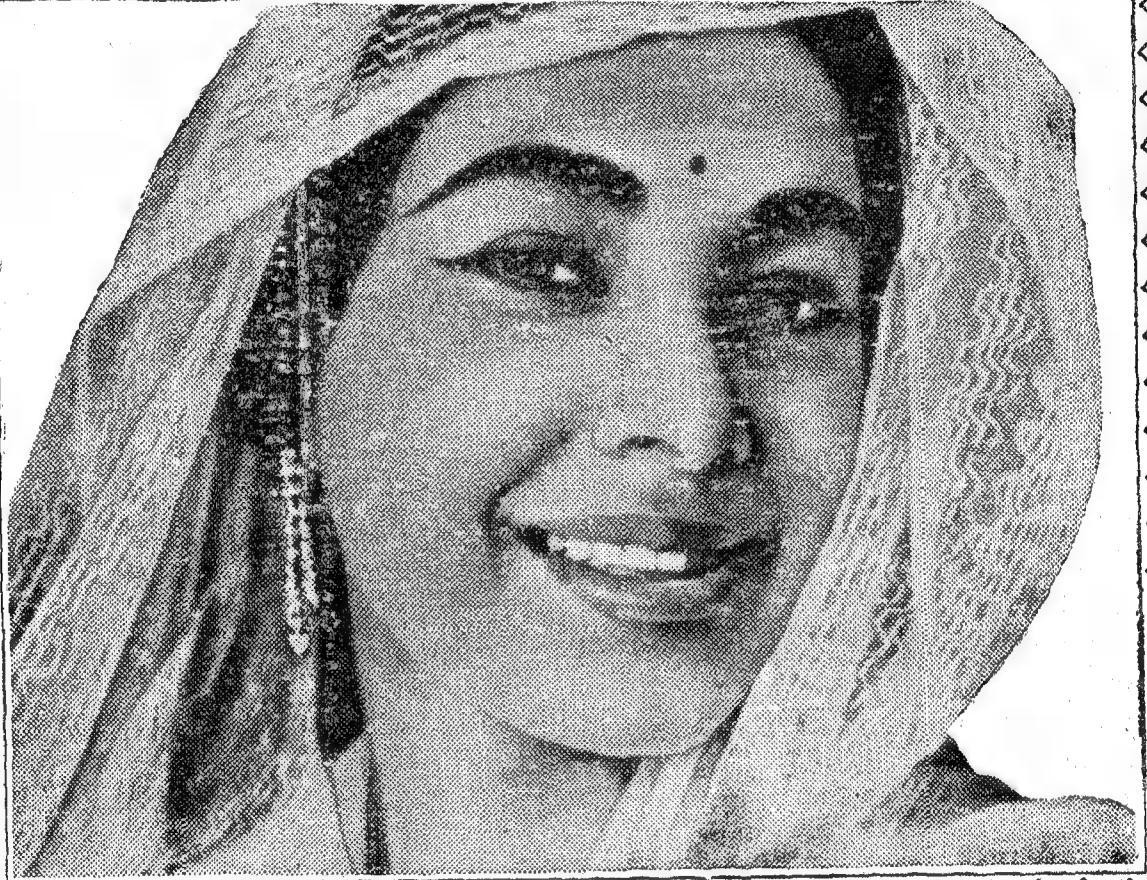
వల్లరంగు, ఎర్రరంగు పిడలు, దబ్బలు, పోట్లు, గజ్జి (చర్మ సంబంధము) పిడలు గల వోల్లలో తినుబుల్లు, నూదితో పొడిచినప్పుడు నొప్పి లేకుండుట, నివ్వచడి బొప్పిలు గలిగివా తెలియకుండుట, దుర్రోపిరు సర్వ అవయవములందు వ్యాపించి, రక్తముతో కలిసి చుత్తు కలుగజేయుట, (సరముల సంబంధము) చేతిచేళ్ళ ముడుచుకొనుట, బొప్పిలు లేమట, ముక్కు బంధనములు, పిడము నందు వెల్లపు పుండ్లు ఏర్పడుట, కాలుచేతులు వ్రేళ్ళు తగ్గుట, ముక్కు పొట్టవేడుట, చూచుటకు విసుగు పుట్టించు రణములు (అప్త సంబంధము) ఏటికి చక్కని నివారిణి.

1 మందలం (40 రోజులు) నూనె, లేహ్యము రు. 10/- తపాల ఖర్చు రు. 2/-
 8 రోజుల శ్రీ పరమాత్మ తైలం రు. 4-50 తపాల ఖర్చు రు. 1-50

సిర్జన్ డాక్టర్

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య & సన్యు
 5/22, మేల్ మాయిల్ P.O., (N.A. Dt.)

అందలి సాగసు గలిగించే-పదార్థం జి 11 మరియు దాని తాజా సువాసనయేగాకుండా సింథాల్ కు ఎంతో ప్రత్యేకతను సమకూర్చింది ఏదీ ?

తక్కువ ఖర్చు!

సింథాల్ చాలా కాలం నిలవబడుతుంది.
నిండుకడగా అది వికషంగా నిర్మలం
బడింది. అందలి మిక్తమైన శేమ
అది నాని కరిగిపోతుందా నిరోధిస్తుంది.

సింథాల్ దుర్గంధ నిరోధకమైన
దివ్యమగు నమ్మకం జి-11
(పాక్వాక్టోరాప్స్) మురికి
మరియుచెమట వల్ల ఉద్భవించే
క్రిములను నిర్మూలిస్తుంది.
శరీర దుర్బంధమును తొలిగిస్తుంది.

(మరి చూడమైన నమ్మకంతో-రోజుల్లా మోయగొలిపే వరికుళంగా సుండుటకు జి-11 (పాక్వాక్టోరాప్స్)

గల సింథాల్ నమ్మకం మరియు సింథాల్ టాయిలెట్ పౌడర్ ను వాడండి.
జి-11, ఎల్. జి-10 ఎల్. పి. ఎస్. ఎ. పీఠి శ్రీక మాత్య.

అ రి గి న క థ

శ్యామల పై నలు పరీక్షలు ఇన్-ఇజిలెన్స్ గా వచ్చి పాసి, పరీక్ష రాస్తున్న ఇందిరను ఆశ్చర్యం వాడు. పలికంగా వాళ్ళిద్దరికీ పెళ్ళయింది. భర్తతో పాటు కాపురానికెళ్ళిన ఇందిర కొద్దికాలంలోనే నీచుంతానికని పుట్టించికోచ్చింది. సెలవుల్లో సారధి కూడా అత్తవారింటికి వచ్చాడు.

3

ఓ ఉదయం సారధి ఇంకా నిద్ర లేవ కుండానే, చిట్టి మరదలు రీల వచ్చి రెండు చేతులతోనూ ఆతనిని కుదిపేస్తూ, “లే బావా, చిన్నక్కకి బుల్లి పాపాయి వుట్టాడు. పెద్దక్క పాపాయి కంటే బాగున్నాడు” అంది. వాలుగు రోజులు ముందు పుట్టిన సానిత్రి కొడుకుతో వీడిని పోల్చి చెప్పేస్తోంది అది అప్పుడే.

సారధి పులిక్కిపడి లేచి కూర్చుని, అంత శుభవార్త అందించినందుకు సంతోషం వట్టులేక బహుమానంగా దాని రెండు బుగ్గల మీద ముద్దు పెట్టేసుకుని, “వెళ్లి చూద్దాం రా” అంటూ దాని చెయ్యి వట్టుకుని ఆత్రంగా ఆ గది వేపు వెళ్ళబోతుంటే,

“ఏమిటి బావా ఆ ఇంకారు? శాంతి చేసుకునే దాకా నువ్వు చూడకూడదు.” అన్నాడు సూర్యం నవ్వుతూ.

ఉత్సాహం అంతా నీళ్లు కారిపోయి, తెల్ల మొహం వేశాడు సారధి.

ఆ సమయంలో ఇంట్లో సాయంగా ఉండడానికి వచ్చిన దూరపు బంధువు సుందరమ్మ గారు, కాసే కలుపుతూ, “అన్నయ్య అప్పుడే పంచాంగం చూశాడు,

శాంతి లేదుట— అయినా ఇంకా నీళ్లు అవి పోయ్యాలి. ఈ రోగి మీరు మొహం కడుక్కుని కాసే త్రాగండి.” అంది.

ఆ బుర్రన్నీ ఇంకా చిలవలూ పల వలూ కల్పించి చెప్తూ లలిత విరగబడి నవ్వుతుంటే అలసటగా పడుకున్న ఇందిర వారిపోయిన చెక్కెళ్ళలోకి ఒక్కసారిగా రక్తం పొంగి వచ్చిపట్లయింది. లలిత బుర్రన్నీకి ముసి ముసిగా నవ్వుతున్న తల్లి మొహం చూడలేక కళ్లు వాల్చేసుకుంది.

కొడుకుని చూసిన సారధి సంతోషంతో గంతులు వేసినంత వని చేశాడు. వాడు మాట్లాడ లేకపోయినా కుసనం ఏడు వయినా విందామన్నట్లు, “ఇంకా ఎంత సేపు పడుకుంటాడు. అనలు ఏడుపే విని పించలేదు” అంటూ అది వివడానికి కాచు కుని కూర్చున్నాడు. ఇంట్లో వాళ్లు ‘పూ’ అంటే ఆ పసిపాడిని బుజాన వేసు కుని పూరంతా తిరిగి వచ్చేయాలన్నట్లుంది అతని ఆరాటం.

“బాలిపారె, వామకరణం వేడుక లేవీ అతనికి నచ్చవుట. పాత అవారాలు అతని కేమీ ఇష్టం వుండవుట. పేరు కూడ ఏ కొత్తరకందో ఎంచి పెడతాడేమో” అని ఇరుగూ పొరుగులాకి చెప్తున్న కామేశ్వ రమ్మగారి పూవారిని తల క్రిందులు చేస్తూ తండ్రియందు తనకేగల అభిమానం గౌరవం వ్యక్తం చేస్తూ ఆయన పేరే కొడుక్కి స్థిరం చేశాడు సారధి. చిన్న కేషగిరి ముద్దుగా గిరిబాబు అయ్యాడు. మరో కొద్ది రోజులు వుండి స్కూలు తెరిచేవాటికి వెళ్ళిపోయాడు సారధి. తరువాత పిల్లవాడిని తీసుకుని

ఇందర కూడా వెళ్ళిపోయింది.

ఇంట్లో పనిపాటలు పసివాడి పోషణ ఎన్ని బాధ్యతలున్నా అమె చదువుకి మాత్రం నిలొంటి అంతరాయం కలగ లేదు. అమె శకుంతల దీక్ష భర్త ప్రోత్సాహ సహకారంతో మంచి మార్కులతో పాస్యంది. ఫలితాలు తెలిసినవాడు ఇందిర కంటే మిన్నగా సంతోషించాడు సారధి.

“ఇప్పుడైనా నీకు కావలసింది అడుగు. సంతోషంగా ప్రెజెంట్ చేస్తాను.” అన్నాడు అనేక్షగా అమె కళ్ళలోకి చూస్తూ. “మామూలే. బి. ఏ., పుస్తకాలు.” అంది ఇందిర నవ్వుతూ.

తరువాత కొన్నాళ్ళకి ఆపూరు వచ్చిన సూర్యం, “ఆ ఒక్క పార్టు నా ప్రాణాలు తీస్తోంది. ఈ సెస్టెంబరు మార్చిలలో కూడ ప్యాసుకాకపోతే నేనింక పరీక్షకి వెళ్ళను. నా కళ్ళముందు పుట్టిన దానిని చకచికా ప్యాసుయిపోతుంటే నేను తప్పనిసరి చెప్పా కోడం కంటే అవమానం మరొకటి లేదు” అన్నాడు.

“మీ చెల్లాయి మీతో పోటీకి రావడానికి యింకా రెండేళ్లు ఉందిగా. బాగా చదివి పై సెస్టెంబరుకే వెళ్ళండి ఏకంగా.” అన్నాడు సారధి నవ్వుతూ.

“ఏం అక్కరేలేదు. రేపు సెస్టెంబరులో నువ్వు తప్పకుండా ప్యాసుయిపోతా వన్నయ్యా. నేను చెప్తున్నాను చూడు.” అంది ఇందిర.

ఇందిర వోటి చలవ అయితేనేం, అదృష్టం కలిసి వస్తేనేం, అన్నింటిని మించి అతను శ్రద్ధ తీసుకుని చదివితేనేం, ఆ సెస్టెంబరు పరీక్షలతోనే సూర్యం గ్రాడ్యువేట్ అనిపించుకునే అర్హత సంపాదించుకున్నాడు. అట్టే శ్రమ పడక్కర లేకుండా వాళ్ళ పూళ్లనే చిన్న పుడ్యోగం కూడా దొరికింది. ఈ అన్ని అదృష్టాలతో పాటు అతనికి కల్కణ యోగాం కూడ కలిసి వచ్చింది.

ఆ పెళ్ళికి వెళ్ళిన ఇందరికీ, రెండేళ్ల కృష్ణుడిని చంకని వేసుకుని భారంగా తిరుగుతున్న నిండు చూలాలు సానిత్రిని చూస్తే జాలేసింది. ఒక్క సానిత్రి కాదు పెళ్ళికి వచ్చిన మిగతా బంధువులలోనూ ఆడ పెళ్ళివారింట్లోనూ అలాంటి వాళ్లు చాల మంది పుష్కారు పరిమితం కుటుంబం యొక్క ఆవశ్యకతని గుర్తించే చైతన్యం ప్రజలలో కలగడానికి ఇంకా ఎంత కాలం పడుతుందో, ఎంతయినా మరి ఏటా కాపు

అయితే తప్పుకొని ఆలోచించి చూడండి. పుట్టి పిల్లలు ఎంత బలంగా వుంటారు అనే విషయం అయివా ఆలోచించుకోకపోతే ఎలా అని చీదరించుకుంది. మధ్యాహ్నం ఆడవాళ్ళు అంతా కూర్చుని ఖబుర్లు చెప్పు కుంటున్నప్పుడు తన తోటిదే అయిన మాలిత్ చనువుగా ఆ మాటే అంది. ఏడాది పిల్లవాడిని కాళ్ళ మీద పెడుకోబెట్టుకుని జోకొడుతున్న ఆ అమ్మాయి పులిక్కిపడి, "వా సంగతి ఇంకా ఈ అమ్మాయి దాకా వచ్చినట్లు లేదు" అనుకొని నవ్వుకొంది.

వీళ్ళ మాటలు వింటున్న వో పెద్ద ముత్తయిదండ, "అందరూ నిలా చదువు కున్న వాళ్ళు కాదుగా మరి, అన్ని విషయాలు తెలుసుకోవాలి." అంది తెలుకారంగా దీర్ఘం తీస్తూ.

మిగతా అందరూ ఫక్కు మనటంతో ఉక్రోశం వచ్చిన ఇందిర, ఉద్రేకంగా, "దీనికి చదువు అవసరం ఏంలేదు. అక్షర జ్ఞానం లేని వాళ్ళకి కూడ అన్ని విషయాలు తెలియ జెప్పే ఆస్పత్రులు వున్నాయి. జ్ఞానం మనలో వుండాలి కాని." అని తక్కిమని సమాధానం చెప్పేసింది.

"అయ్యో, విద్యార్థమా." అంటూ బుగ్గలు ఆరంగుళం రోతుకు పోయేలా నొక్కేసుకున్నారు అమ్మలక్కలు.

ఇంక అక్కడ కూర్చోలేక ప్రక్క గది లోకి వెళ్లిపోయి కొడుకు ప్రక్కనే చాలు చేసుకుని నడం వార్చింది.

సూర్యం పెళ్లి వార్షికోత్సవం. ఇందిర బి. ఏ. రిజల్టును ఒక్కనాడే వచ్చాయి. ఇంత అవలీలగా పరీక్షలు ప్యానయిపోతున్నందుకు ఆనందం ఆశ్చర్యం కూడా ఉప్పిరికిబిక్కిరి చేసేస్తూంటే ఏ పని చేయాలనుకున్నా అద్భుతం కూడ కలిసి రావాలి. లేకపోతే కట్టుపడి రాత్రింబగళ్ళు చదివినా పరీక్ష తప్పని వాళ్ళని ఎంతమందిని చూడటం లేదు, అనుకుంది ఇందిర. ఇంక పాఠశాల సంతోషం చెప్పక్కర్లేదు.

పాఠశాల ప్రేయ విద్యురాలు, ఆ వడే స్కూలు ఫైనల్ పూర్తి చేసిన స్వల్ప తన పెళ్లి తుభలేని ఇన్ఫ్రానికి వచ్చి క్లాసులో అంత ముభావంగా గంభీరంగా వుండే మాస్టరు ఇంట్లో పనిపాడిలా గంతులు వేస్తూ సరదాగా వుండటం చూసి ఆశ్చర్య పోయింది. ఆ సంతోషానికి కారణం తెలుసుకున్నాక అందింది.

"మమింది. మరో రెండేళ్ళ పాతే చక్కగా ఎమ్. ఏ., అయిపోతారు. అదృష్టవంతులు" అంది, ఏమంటారు అట్లున్న పాఠశాలక చూస్తూ.

"అవును. అది ఎప్పుడో అనుకున్నదే." అన్నాడు పాఠశాల సంతోషంగా.

"అ. అప్పుడేదో అనుకున్నాం గాని

అనేసింది ఇందిర "అదేం కుదరదు. తోటి ప్రాసీ వున్నకాల తప్పించేస్తాను." అన్నాడు పాఠశాల బిదిరిస్తూ వ్వుట్టు. "అయినంత బ్రోత్వాం ఇప్పుడప్పుడు చతువుకో దానికేమండి— వాకూ ఇంకా ఎంతో చదువుకోవాలని వుంది. మా వాళ్ళు

ఇంక తరగతులం హిట్టం కాదు. వీటికయితే మన ఊళ్ళ కాలేజీ లేకపోయినా దగ్గరలో వున్న పెంటరుకి కట్టు గలిగాను. దాని కయినా ఎంత ఇబ్బంది అయిందని. ఇంక ఎమ్.ఏ. కి ఏ బాగ్యూరో వెళ్లడం పరీక ప్రాణుటం అంతా జరిగిని విషయం— అయితే వానింతలో తప్పి వాని అంది.

పెళ్లి పెళ్లి అని తొందరపడిపోయారు" అంది స్వల్ప బుంగ మూలిసెట్టి. "నేను మూతం పెళ్లి అయ్యాక తరగతు కోలేదు. మువ్వ అలాగే చదవచ్చు. వారి ప్రయివేటుగా చదవాలన్న వాళ కూడాలేదు. బాయిగా కాలేజీలోనే వేరొక్క." అంది.

“నరేంద్రం. అంబరూ మాస్టర్లు
వంటి వాళ్ళే వుంటారా?” అంది స్వర్ణ.

“అ మాట ఇంకోసారి చెప్పు స్వర్ణ.
ఈను పరిగ్గా వివరము” అన్నాడు సీత.

“అది మీ మంచితనం కాదు, వా
అదృష్టం.” అంది ఇందిర.

ముగ్గురూ నవ్వుకుంటూంటే, గిరి
బాబు చటసామాన్లు తోంచి తల ఎత్తి,
ఈనూ నవ్వుడు అర్థం కాకపోయివా.

కాన్సేపు కూర్చుని కాఫీ సలహానం తీసు
కుని, తన పెళ్లికి రావలసిందిగా మరి మరి
దెప్పి చెల్లిపోయింది స్వర్ణ.

అమె చెల్లిపోగానే సీతది మళ్ళీ చదువు
ప్రకత్తి తీసుకు వచ్చాడు.

“నిజంగానే చెప్తున్నాను, వాకింకా
జుడుపుకోవాలని లేదు. మీకు అభ్యంతరం
లేకపోతే నేను కూడ ఏదైనా ఉద్యోగంలో
జీరతాను. బాబుని చూడడానికి ఎవరైనా
సడతాం. ఇంకో ఏడు సోతే వాళ్ళి స్కూల్లో
జీర్పించేయిస్తు.” అంది ఇందిర.

“భార్యని పిల్లవాడిని పోషించుకోలేని
జుడయోజకుడినని నలుగురి నేలా అని
కుంకుకోవాలా నేను. ఎవరి దాకావో అర్హు
రీతు, మీ నాన్నగారే అడుగుతారు మా
అమ్మాయి కష్టపడి సంపాదిస్తేనే కాని
అసీరం గడవని స్థితికి వచ్చిందా అని”
అన్నాడు సీతది చిన్నగా నవ్వుతూ.

కాని ఇందిర నవ్వలేక పోయింది. “మీకు
ఇలాంటి అభిప్రాయా లావ్నాయని నేనునుకో
లేదు. అందుకే చదువుగా అడిగేశాను.
ఏమీ అనుకోకండి.” అంది చిన్నబుచ్చు
చిన్నలు.

“నవ్వుతూ అన్న దానికి కూడ కోసం
వేయింది కదూ నీకు— ఆడవాళ్ళు ఉద్యో
గము చేయుటం గురించి వాకెలాంటి భరతి
పొయిం లేదు, కాగా మొగవాడి సంపాదనతో
యిల్లు గడవడం కష్టం అయినప్పుడు, నలు
రిరూ ఏమైనా అనుకుంటారని భయపడి
గని, అదేదో ప్రతిష్ఠకి భంగకరం అనే తేని
గని అభిమానంతో కాని ఇంట్లోనే మగ్గి
గయే బదులు ధైర్యంగా చేతనయిన పని
కినీ స్త్రీ కూడా ఆ కుటుంబభారాన్ని
కుంకుకోవడాన్ని నేనెంతో మెచ్చుకుంటాను.

జీనీ తినకా పస్తులుండటం కన్నా, అప్పు
కీసుకుని తినటంకన్నా ఇది ఎంతో ఉత్తమం.
ఇక నీ విషయంలో నేను చాల పెద్ద ఆశలు
పెట్టుకున్నాను. అది తీరిందంటే నువ్వు

అంతస్తులు -

అభిమానాలు

నాన్నగారే కావచ్చు”

“అంతా మీరు కూడా వాదోమాట
వివరి.” ఏమిటన్నట్లు చూశాడు సీత.

“వాలో పోయి మీరు కూడ చద
వాలి.” అని భర్త కళ్ళలోకి చూపింది.

చెల్లబోయాడు సీతది. “మళ్ళీ ఇదే
మిటి? నా కలాంటి పట్టించుటేం లేవని
చెప్పాను.”

“మీకు లేకపోయివా నాకుంది. మీరు
టీవరనా వుంటే, నేను రెక్కరనే కావటం,
అందుకు మీరు సంతోషంగా ఆహ్వానించటం
మీ మంచితనాన్ని, విశాల దృక్పథాన్ని
చెల్లబెప్పించేయమో కాని అది వాకెంతమాత్రం
సమ్మతం కాదు. మీరు కూడా చదువు
తానంటేనే నేను ఒప్పుకుంటాను. లేకపోతే
వాకి దీగ్గి బాబు. మీరు తెచ్చే శీతం మనకి
చాలు.”

“ఏమిటో ఇదో కొత్త పేరీ తెచ్చావు.
అయినా నేను సైన్సు వాడిని. ఇప్పుడు
సోపాటు చరిత్ర బట్టిపట్టుటం నావల్ల
ఏమవుతుంది?”

“అయితే కాలేజీలో చేరి సైన్స్
చదవండి.” అతను కాస్త మెత్తబడుతున్నా
డని గ్రహించిన ఇందిర మరికొంతం ధైర్యం
చేసింది.

“నరేంద్రం— వ్యవహారం మళ్ళీ
మొదటికి రాదూ— అందుకే నువ్వు
రెక్కరనే అయి నన్ను చదివించు.”

“అ పని ఇప్పుడే చేద్దాం.”

“అప్పు చెప్పిన మాట కాస్త విందూ.
ఇప్పుడు వున్న పళంగా నీకు ఉద్యోగం
ఇక్కడ దొరుకుతుంది. మనం ప్రయత్నం
చెయ్యడంగానే వో ఏడు చదువే అయి
పోతుంది. అయినా ఉత్సాహంగా సాగిపోతున్న
చదువుని మధ్యలో అవకూ— తరువాత
నేను శరపు పెట్టి తప్పకుండా చదువు
కుంటాను. వామాట పమ్ము. అనుకోకుండా
వచ్చిన అవకాశం నేను మాత్రం వదులు
కుంటాను.”

అంత బలవంతం మీద మొదలు
పెట్టిన చదువుకి మధ్యలోనే అంతరాయం
వచ్చింది.

“నీ అరోగ్యం జాగ్రత్త. బాబుజాగ్రత్త.
రెండేసి రోజుల కో వుత్తరం వ్రాస్తాడు”

అని తొంకై అప్పగింపులు పెడుతూ బావ
మరిది వెంట భార్యని కొడుకుని రైలు
ఎక్కించిన సీతది మనసు కూడ వాళ్ళలో
పాటే వెళ్లిపోయింది. బాధతో తీర్పుకో
టానికి స్కూలుకి వెళ్లి వస్తున్నాడే కాని
అతని దృష్టంతా అందుకోబోయే పెల్లిగం
మోదే వుంది.

శుభ వార్తని మోసుకు వచ్చిన పెల్లిగం
జూసుకోగానే, అది ప్రయత్నం మీద
నాలుగు రోజులు శంభు సంపాదించి రైలు
ఎక్కాడు.

అమాయకంగా కళ్ళు మూసుకుని పడు
కుని మధ్యమధ్య కనలో తనే నవ్వుకుంటున్న
పని పాపని చూసి మురిసి పోతూ,
“ఏన అప్పుం వాలాగే వుంది కదూ. బాబు
నీ పోలిక. మన పిల్ల లిద్దరూ అదృష్ట
వంతులే.” అన్నాడు సీతది.

“అవును. మనకీ అదృష్టం బాబు
ఇంక.” కళ్ళు వాలుకుని ఏగు పడుతూనే
సమాధానం చెప్పింది.

“అవును నిజమే. ఇంక మన జుడుపుకి
ఎలాంటి అంతరాయం రాకూడదు—
నవ్వుడు సీతది.

అతనికి కాఫీ సలహానం ఆ గదిలోకి
వెచ్చిన మరదలు.

“ఏన పేరేమిటి బావా, చక్కటే పేరు
పెట్టాలి మరి.” అన్నాడు బాబు అటూ
చేరి.

“మీరే చెప్పండి.”

పాపం వాళ్ళ ఆలోచన తెగక ముందే,
“మీకు చెప్పటం మరిది పోయాను— వద్దు
కలిసేలా రావాలి.” అన్నాడు.

“ఏం. పద్మావతి నవ్వలేదా ఏమిటి
మీకు. కాస్త మార్పాలని చూస్తున్నారా.”
అంది ఇందిర నవ్వుతూ.

“నీ ఇష్టం.”

“పూహూ. వద్దు, పర్మలత బాగుం
టుంది.” అంది లలిత.

“మా క్లాసులో పద్మజ అనే అమ్మాయి
వుంది.” అంది లీల ఆ పేరు బాగుంది
అన్నట్లు.

“పద్మప్రియ బాగుంటుంది కదూ.”
అంది ఇందిర—

సీతది వోల్ల మ్మడెంటు ఒకతను
కొత్తగా పోటో స్టూడియో పెట్టాడు.
ఇందిరా పిల్లలూ వచ్చారని తెలిసే, “మీ
ఫోటోలు పోస్టునాసోర్.” అంటూ

“మేర” వద్దుకోవచ్చుదు నో ఉదయం.

“నిజమే. స్వామియొకవేళ తియింప కోవాలంటే ఎప్పటి కప్పుడే ఆ శ్రద్ధ అయి పోతుంది. పాపకి విడిగా ఒకటి తియిం చాలి” అంటూ ముస్తాబుకావటం మొదల పెట్టింది ఇందిర.

నీళ్లు అనుకున్నవేకాకుండా, మీ ఇద్దరికీ కలిపి ఒకటి, పిల్లలిద్దరికీ ఒకటి అంటూ వరదగా నాలుగైదు రకాలు తీశాడు అతను.

నో వారం రోజులుండి కూతురికి అన్నీ అమర్చి ఇంక చేపు వెళ్లిపోతానని ప్రయాణం అయింది కామేశ్వరమ్మగారు.

కాని ఆరాత్రి వళ్లు మెప్పులు, తల నెప్పి అని వదుకున్న పొరధికి తెల్లవారే సరికి జ్వరంకూడ తగిలింది.

“ఇవాళే వెళ్తావు. మరో నాలుగురోజు బుండు బాబూ” అంది ఇందిర దిగులుగా.

“అలాగేలే. అతనికి జ్వరం తగ్గితే వెళ్తాను—గాలి మార్పుకి వచ్చింది. రేపటికి తగ్గిపోతుంది” అని ప్రయాణం వాయిదా వేసుకుంది అవిడ.

వారం గడిచినా జ్వరం తగ్గేనూచన లేమీ కనిపించలేదు సరికదా, మధ్య మధ్య వరాకు మాటలు మగతగా కళ్లుమూసు కుని పడుకోడంలాంటి ఆవగుణాలు కనిపించ సాగాయి. ఇందిర, కామేశ్వరమ్మగారు భయ పడి ఇంటికి టెలిగ్రాం ఇవ్వాలనుకున్నారు. మొగవాల్సే వరైవావుంటే బాగుంటుందని డాక్టరు కూడ వలపోయిచ్చాడు. అది అందుకుంటూనే పరుగెత్తుకు వచ్చారు వైకుంఠంగారు. ఆయన వచ్చిన నాలుగు రోజులదాకా సొరధి పరిస్థితి అలాగే చెరువూ మరుపుగావుంది.

కాస్త తెలివిగా ఉన్నప్పుడు నోసారి, ఇందిరని మంచంమీద కూర్చోపెట్టుకుని,

“పిల్లలకి నువ్వు వున్నావు. నీకే ఎవరూ లేకుండా అయిపోయింది” అన్నాడు హీన స్వరంతో.

ఇందిర గుండె చెరువయిపోయింది. ఎలాగో గొంతు పెగల్చుకుని, “వాకు మీరున్నారు. వాకేం భయంలేదు” అంది. తరువాత చెక్కిళ్లు అడ్డుపడి మాటరాలేదు. నువ్వు వంగా తలెత్తిపి కాదవలు కడుతున్న కన్నీటిని

తుడుచుకోబోయింది. తుప్పించిపోయిన

రెండు చేతులలోకి అమె కళ్ళలో కిమామ్మా “ఇలా ఏడ్చినందువల్ల మీ ప్రయోజనం లేదు ఇందూ. నువ్వు ధైర్యంగాఉండాలి—మీకు నేను మిగిలిపోతున్న ఆధారంకూడ ఏమీలేదు” అన్నాడు విషాదంగా. చుట్టూన అతని రెండు చేతులలోనూ మోహం దాచుకుని, ఉప్పెనలా నవ్వున్న దుఃఖాన్ని నిట్టూర్పులతోనే దిగమింగడానికి ప్రయత్నిస్తూ మౌనంగానే కూర్చుంది ఇందిర.

“మీకేం భయంలేదని చెప్పానుకదూ. డాక్టరుగారుకూడ ధైర్యం చెప్పన్నారు—మీరింకేం ఆలోచించకండి” అంది. కొంతసేపటి తరువాత, నో శుష్కవోసం అతని పెదవులమీద మెరిసి మాయమయింది. చాలసేపు అలా భార్యచేతిని విమరుతూ, చివరికి ఆ చేతిని తన రెండు చేతులతోటే గట్టిగా పట్టుకుని గుండెలమీద అనుకుని నిద్రపోయాడు.

తనని అవ్యాయం చెయ్యవద్దని తనకి తెలిసిన దేవతలందరికీ మొరపెట్టుకుంది ఇందిర. ఇరుగు పొరుగు చెప్పిన ముడుపులన్నీ కట్టింది. కాని ఏ దేవతలూ కిరు జీంచలేదు. విధి క్రూరంగా వెక్కిరించింది. గెలుపు నాడే అంటూ ఇర్మనలం చెన్నవిరుచుకుంటూ ముందుకివచ్చింది.

ప్రాణాధికంగా ప్రేమించిన భర్త శాశ్వత నిద్రలో మునిగిపోయాడని విసగానే ఇందిర పిచ్చిదానిలా తల మంచంపట్టెకి వేసి కొట్టుకుంది. “నేను నమ్మను. వారు నిద్రపోతున్నారు. కాస్తేపటికి లేస్తారు” అంటూ, అంతవరకు మినుకు మినుకుమంటున్న ఆశా దీపం పూర్తిగా ఆరిపోయిందనే సత్యాన్ని నమ్మలేక హృదయ విదారకంగా ఏడుస్తూనే కూతుర్ని కామేశ్వరమ్మగారు ఎలాగో పొదిపెట్టుకుని వోదార్చబోయింది. కాని ఇంత అవ్యాయాన్ని సహించమనిచెప్పడానికి నోరు రాక అమె కూడ కూతురితోపాటు ఏడుస్తూ కూర్చుంది.

ఇంటో ఉన్నంతసేపూ తండ్రిని వదలకుండా వెంట వెంటే తిరిగి గిరి, పూర్తిగా అర్థం కాకపోయినా తల్లి ఏడుపు చూసి బెదిరిపోయి తనూ ఏడుస్తూ తండ్రిని

వీడుస్తూంటే చూసినవాళ్ళ కడుపుబిరుక్కు పోయింది. వైకుంఠంగారు బయటలాప ఆ పిల్లవాడినితీసి భుజాన వేసుకున్నారు.

అభిము శుభము తెలియని పద్య ఏడుపు విని పొరుగమ్మ కానీని పాలు కలిపి నీసా నోటికి అందిస్తే ఏడుపునూపి కళ్ళు మూసుకుని అమాయకంగా కడుపు నింపుకుంటోంది ఆ పాన.

ఇబురు విసగానే స్కూలుకి శరీర ఇచ్చేసి మేష్టరుల్లు, పిల్లలూ అందరూ బిలబిలలాడుతూ వచ్చారు. అక్కడోల్లి చూసి జాలిపడుతూ కంట తడిపెట్టిన విద్యార్థి కాని మేష్టరుకాని లేడు. దుఃఖం ఆపుకోలేని కొందరు పిల్లలు మేష్టరు తలంచ కుని పెైకే ఏడ్చేతారు. హెడ్ మాస్టరు మెల్లగా ఇందిర దగ్గరికివచ్చాడు—సొరధి మంచితనాన్ని వివరితంగా అభిమానించే ఆయన ఇందిరని, వాళ్ళ అన్యస్య దాంపత్యాన్నిచూసి ఎంతో మురిసిపోయే వాడు. సొరధి శ్రేయస్సు నిజంగా కోలే వారిలో ఆయన ఒకరు—“ఇంత కష్టమి రావంపిన నయను కాదమ్మా నీది. నీ పతి స్థితిని చూస్తున్న మాకే గుండెలు చెదిరి పోతున్నాయి. నీకేం చెప్పడానికి నోరురావటం లేదు—నువ్వుకాస్త ధైర్యం తెచ్చుకోవాలి. నువ్వు పెంచపెద్ద చేయాల్సిన పసివాళ్లు వున్నారు. వాళ్ళని చూసయినా నీ దుఃఖం మిరిసిపోవాలి” అన్నారు ఉత్తరీయంతో కళ్లు ఒత్తుకుంటూ.....

ఏడుగుగావున్న టెబిల్మీద రెండు మోచేతులూ ఆనించి, అశభేతులతో మోహం వుంచుకుని నీళ్లు విండినకళ్ళలో ఫోటోవంక చూస్తూకూర్చున్న. ఇందిర బాధగా రెండు కళ్ళు మూసుకుంది.

జలజల అకుపులు రానిపోయాయి, చిన్నాభిన్నం అయిన హృదయాన్ని కూడ దీసుకోడానికి ఒక్కసారి దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి కొంగుతో కళ్లు ముత్తుకుంది. తుడిచిన కొద్దీ అగకుండా ప్రవిస్తున్నాయి అక్షువులు.

“అమ్మా” గిరి పిలుపు విని పులికిపడి లేచి, గబగబ కళ్ళు తుడుచుకుని మనస్సు కుదుటుబరుచుకొని తలుపు తీయడానికి వెళ్లింది మెల్లిగా.

(వశేషం)

ఆ మురికి ఫిల్టర్ ఇన్సర్టు మీకు
ఎక్కువ లాభదాయకమైనది.

వాడిన మైకో ఫిల్టర్ ఇన్సర్టు వైపు చూడుడు. అది మురికితో కూడియుండుట వహింపే. కారణమేమనగా
ఆయిల్ లోని మురికిని వేరు వరచి ప్యూయర్ ఇన్జక్షన్ ఎక్స్ప్లెస్ మెంటును తీవ్రముగాను, తుద్రముగాను కాపా
డును. పూర్తిగా మురికిని వేరుచేయు శక్తిగల ఆనలైన మైకో ఫిల్టర్ ఇన్సర్టులను వాడిన, మీకు రిపేరింగుదా
మరియు ఇంజన్ స్తంభించుటవలన కలిగెడి దన నష్టములను మిగల్చగలరు. దీనిలో ఇంజన్ లిక్క తీయడము
మైకో ఫిల్టర్ ఇన్సర్టులనే మూలోపకరణముగా వాడుచున్నారు. మీరు ఎల్లప్పుడు ఆనలైన మైకో ఫిల్టర్
ఇన్సర్టులనే వాడుటకు ఇది మంచి కారణము

మైకో కృషి ఉత్తమ రసాదారి ప్రయాణములకు

MICO

LICENCE **BOSCH**

మోటార్ ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్, బెంగళూరు

అమ్మకతేంద్రాలు : బొంబాయి 18-74 డా. అనిబెసెంట్ రోడ్డు, ఎల్లి ■ కల్కత్తా-18, : 91 A పార్క్ స్ట్రీట్ ఇ
మద్రాసు - 2 1/155 హౌండ్ రోడ్డు ■ న్యూఢిల్లీ - 1 : హుజూరాబాద్ ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ (ప్రైవేట్)
రిమిటెడ్ ఆనంద్ అలీ రోడ్డు ■

భగవంతుడికొకప్రార్థన

'మొందుగాలిన్న అమ్మ మొగుడాక తెలు గదు' వ్యాసం చదివాను. చక్కటి పేరు పెట్టినందుకు సోదరి సత్యవతిగారు అభి సందనియారాలు. అవును మరి! ఎంతసేప టికీ, తన పాట్లు, తన తిండి, తన తీహాలు మాత్రమే తెలిసిన అమ్మకు మొగుడి అకలి, ఎదుటి వారి భావాలు ఎలా అర్థమవుతాయ్?

నేను వ్రాసిన త్యాసంలో 'ఈ రెండో కోణం నుంచి కూడా ఈ సమస్యను చూపడం వా ప్రధానోద్దేశ్యమని' ముందే పేర్కొన్నాను. సోదరి సత్యవతి వాదనాల్ని సహృద యంతో అర్థం చేసుకొని, ప్రస్తుత సందం లోని నిష్పర్థ నిజాల్ని సహనంగా భరిస్తా రనుకొన్నాను. కానీ 'నిష్పర్థ తక్కిన' సామె తగా ఉన్న అమె వ్యాసాన్ని చూసి, ఏమను కోవాలో వా కవగతం కాలేదు. ఏది ఏమైనా ఎంతో సహనంతో వ్రాసిన వా వ్యాసాన్ని, అందులోని వా భావాల్ని అమె పూర్తిగా అపార్థం చేసుకుని, మాటమాటకూ వ్యక్తి దూషణ చేస్తూ మరొక వ్యాసం వ్రాశారు. ఇక నిగ్రహం చూపాల్సిన అవసరం వాకు లేదు. నిగ్రహాన్ని అసమర్థతగా అమె భావి స్తిరేమోననే అనుమానంతో, అమె చేసిన అరోపణలకు జవాబుగా నేనీ వ్యాసం వ్రాస్తు వ్వాను.

'మొందు తిన్న అమ్మ' వ్యాసం చదివిన తర్వాత, సత్యవతిగారి దురహంకారవూరిత వ్యక్తిదూషణకు బాధపడటం, వాస్తవానికి కని, విని, భరించలేని అమె దుర్వ్యత్యాసానికి జాలినదాలో వాకు తెలియటంలేదు. 'వనిత' లోకు' శీర్షిక క్రింద వెలువడే వ్యాసాలు విజ్ఞాపాత్మకంగా, నిత్యజీవితానికి ఉపయో గించేలా ఉండాలి. అలాకాక సాంఘిక సమస్య పేరుతో మొదలైన కావాలక అహంకార చిత్రణ, గుండె నిబ్బరంలేక చేసే బహిరంగ దూషణలతో, ఇంత అసహ్యంగ మూరుతుం దనుకోలేదు.

'వివేకం దాశ్యమస్సత్వం' అన్న సత్యవతి గారి మనస్తత్వం ఎలాంటిదో ఈ పాటికి పాఠకులందరికీ తెలిసే ఉంటుంది. వివేకం దాశ్యమస్సత్వమైతే, అవివేకం, అజ్ఞానం, అహంకారం, పురోగమవానికి అడ్డంకం? సత్యవతిగారు కోరే పురోగతికి, సమానతకు అర్థం, ఈ అవివేక, అహంకార, అజ్ఞానాంధ

కార సముపార్జనేనా? భగవాన్, సత్యవతి గారిని, అవిడ లాంటి వారితో నిండిన దేశాన్ని రక్షించే భారం నీదే!

వ్యతికతో వ్యాసం వ్రాయడం సత్యా గ్రహమా? ఈ సత్యాగ్రహంతో వనులు సాధించాలా?— లేదు. ఇది సత్యాగ్రహం కాదు. ఈ సమయంలో నిండిన, కడుపుమంటతో రేగిన ఒట్టి 'అగ్రహం' మాత్రమే. కుల సమస్యకు అంతమంటూ ఉందిగానీ, ఈ అగ్ర హానికి అంతమొక్కడ?

'నేనా విద్యావతిని, మా తమ్ముడు సకల గుణాభిరాముడూ' అని మాటిమాటికీ సత్య వతిగారు చెప్పుకొన్నారాగానీ, హరిజనుల ఇంటికి భోజనానికి వెళ్లడం 'సంస్కారం'గా నేను చెప్పుకోలేదే! అవిడ అసమగ్రవగాహ నకు ఇదొక నిదర్శనం.

వాళ్ల బాధలు తెలుసుకోవటానికి నేను 'సంచమకులం'లో పుట్టాలన్నారామె. అతి హేయమైన అవమానాల నెదుర్కొంటున్న ఆ కులంలో పుట్టి, హీనంగా చూపబడుతూ జీవితం వెళ్లబుచ్చుకోవడం, తోటి 'స్త్రీ'గా అమె కోరుతున్నారా? అమె స్త్రీ హృద యంలో పాటిస్త్రీ మంచిన, కనీసం, మాటల్లోనైనా, కోరే లాలిత్యం, సొకు మార్కం కోరవద్దాయా? తన మాటలు ఎటూ విజంకావని తెలిసినకూడా, అవిడ నిగ్రహాన్ని కోల్పోయారా? అవిడ చెప్పి

నట్లుగా 'జాత్యంహంకారం' అవిడ లాంటి వారిలో మిగిలి ఉన్నంతవరకూ ఈ సమస్య వచ్చగా ఎదగటమేకాదు, విరగటాచి, కాయలు కాస్తుంది.

'బ్రాహ్మణులు' అన్న రావుగారి తల్లిగారి మాటలు, అవిడకు, వాగరిక పదజాలంలా, అసందర్భంగా తోచాయన్నారు. 'బ్రాహ్మణు' అనే పదం అవిడకు వాగరిక పదమైతే, అవిడ విజ్ఞానానికి నా బోహర్లు. అవిడకో ప్రత్యేక వాగరికత ఉండేమో వాకు తెలియదు గానీ, మా వాగరికతలో 'బ్రాహ్మణులు' 'బ్రాహ్మణు' అనిమాత్రమే పిలుచుకొం టాం. 'బ్రాహ్మణు' 'బ్రాహ్మణ్య' అని బాగా అభివృద్ధి చెందిన వాగరికతలో పిల్చుకొంటారేమో మరి వాగరికులు చెప్పాలి. 'అసందర్భ' ప్రసక్తి తెచ్చారు కాబట్టి, అవిడ గారి మొదటి వ్యాసంలోని ఒక అసందర్భాన్ని గురించి చెప్పాలి. ఇది నేను ముందే గమనించినా, వా ప్రధానోద్దేశం, వ్యక్తిని విమర్శించడంకాదు కాబట్టి, వా మొదటి వ్యాసంలో పేర్కొనలేదు. జి. ప. చె. సతీమణిగారికి, సత్యవతిగారి శ్రీవారి వల్ల కొన్ని పనులు కావలసి ఉన్నాయని, అవిడే పేర్కొన్నారు. అలాంటప్పుడు, ఆ జి. ప. చె. సతీమణిగారు, హరిజనులను, సత్యవతి గారి ముందే అలా విమర్శించగలరా? (సత్యవతిగారు, హరిజనస్త్రీ, అని తెలిసి

శ్రీమతి

కూడా తెలియజేయగలగా అయినా? ఇది అసంభవం కాదా?

అవిడలో ఒక విషయంలో వేసేకీభవిస్తున్నాను. రావుగారి తల్లిగారికి నవ్వుచెప్పి, వారింటో మేము భోజనంచేసి రవలపించి. కానీ అలా చేయకపోవడం, 'విగ్రహం' కొరవడికాదు. రావుగారి అవస్థను చూడలేక, అక్కడే ఉండి ఆయన భాధను పెంచటం ఇష్టంలేకే, మేము తిరిగివచ్చాం. సత్యవతిగారితో కనీసం ఉత్తరం ద్వారానైనా మాట్లాడగలిగితే, మేము భోజనం చేసిన ఇళ్లు, వ్యక్తుల గురించి అవిడకుపూర్తిగా నిదర్శనాలతో చెప్పగలము. ఇలాంటి విషయాలు ఫలితా ముఖంగా వెల్లడించి 'సంస్కార' వంతురాలిననీ, 'విప్లవకారిణి'ని అనీ, అందరి చేతా భావించబడాలనే కోరిక నాకు మాత్రంలేదు. రావుగారి విషయమైనా, వ్యాసోద్దేశానికి అవసరం కాబట్టి చెప్పిపోవచ్చుంది. అవిడ చేసిన మరో ఆరోపణ, భోజనానికి పిలిచిన విషయం, ముందే రావుగారి తల్లిగారికి తెలిసి ఉండాలి గదా, ఇదేలా సంభవమని. రావుగారు మేము వస్తామో, రావో తెలియకుండా, ముందే ఇద్దరికీ సరిపడా భోజనం తయారు చేయించి, ఆ తర్వాత మేము, ఏదన్నా కారణం వల్ల రాలేకపోతే, ఆ పదార్థాలన్నింటినీ, ఈ కరువురోజుల్లో వృధా చేసుకోగలరా? ఆయన మమ్మల్ని ఒకరోజు, స్వయంగా వచ్చి, కిలిచి, వెంట తీసుకెళ్లారు. మేము వెళ్లిన తర్వాత వంట చేయించడం అంత పెద్ద పనికాదే!

వారి మామగారిలాంటి ఉపాధ్యాయులూ ఆమెగారు తన చెందటి వ్యవస్థలో 'పేర్కొన్న' 'బ్రాహ్మణ ఉపాధ్యాయుడి' లాంటి వారూ, ఇరువురూ అరుదైన ఎక్సెన్షనల్ వ్యక్తులే. అందరూ ఈర్ష్యాపరులతోలేకపోతే అందరూ విశాలహృదయులతో అయిఉండరు గదా! బ్రాహ్మణోపాధ్యాయులతో ఉన్న ఉత్తములను గురించి కూడా వ్రాయాలని ఉందిగానీ, అవసరానికి ఆరుకోనే మామగారు వాకెవరూ లేకపోవడంచేత, వ్రాయలేకపోతున్నాను.

రోడ్డు మీదున్న కంకర రాళ్లను తీసి పక్కకు పారేయమంటే, ఆ విషయం విమర్శపాలబడింది. కాకపోయినా, అడ్డుదారులలో నడిచేవారికి అవి అడ్డంగానీ, దవ్వంగా బాట వెంట నడిచేవాళ్లనీ, పక్కకు పారేసిన కంకరరాళ్లు ఏం చేస్తాయి? కంకరరాళ్లు, రోడ్డు కొత్తగా వేసేటప్పుడు

హాతాలోకం

అవసరమొస్తాయుగానీ, పూర్తి అయిన బాట మీది కంకరరాళ్లను ఏం చేయాలి? బాగున్న రోడ్డును, కంకరరాళ్లు పాతేయటానికిగాను తప్ప, గోతులమయ్యే చేయాలి, లేక తెలివిగా పక్కకు పారేయాలి? విజ్ఞులైన పాఠకులు చెప్పాలి.

నాటుచైద్యంకాదు, తన వ్యాసం 'శస్త్ర వికీర్ణ' అన్నారామె. అవిడ వెలిబుచ్చిన ఈభావం, నిజంగా, చాలా చక్కగా ఉన్నది. ఆమె భావప్రకటనా సామర్థ్యానికి, మనసుకు హత్తుకొనేలా విషయాల్ని చెప్పగల ఆమె నేర్పుకు, వా హృదయపూర్వకమైన అభినందనలు. కానీ, వ్యాసాలు వ్రాయడం వల్ల ఈ సమస్య అంతమవుతుందా, అనే వా అనుమానం.

ఏనాటి స్వయంకృతంవల్లనో, ఈనాడు ఇన్ని కష్టాలను భవిష్యత్తు సత్యవతిగారు, మళ్ళీ ఈజన్మలో కూడా, ఒకరికి అవకారం కలగాలని వాంఛిస్తూ (భగవంతునికి చెప్పి శిక్ష వేయిస్తానన్నారు.) మళ్ళీ మళ్ళీ భగవంతుడి శిక్షకు ప్రాతురాలవడం, ఒక మానసిగా నేను భరించలేను. మానవులుగా, హృదయమున్న వ్యక్తులుగా 'సవర్ణ'లు, కలిగించిన సౌకర్యాలను, 'ప్రాయశ్చిత్త' ఫలితాలుగా చిత్రించారామె. నిండు హృదయంతో చేసిన మంచిని కూడా, మంచి అని గుర్తించలేని అల్పమనస్కులు, ఈర్ష్యాలువులు ఉన్నంతకాలం, హరిజనులకు, మోక్షమెప్పుడు? 'మానవులంతా ఒకటే' అని భావించి చేసిన మహనీయుల కృషిని, ప్రాయశ్చిత్త ఫలితంగా ఆమె భావించారంటే అంతకంటే ఆమె సంచుచిత దృష్టికీ, నిదర్శనమేం కావాలి?

'కడుపుమంటకాదు, బడబాగ్ని' అన్నారు. అవిడనుకొనే ఈ బడబాగ్ని, సాంఘిక అనమానతలు అనే పనికిరాని చెట్లనేకాక, మానవత్వం, సామభూతి, కరుణ అనే మంచి గంధపు చెట్లను కూడా నిలుపునా దహించి వేసి, అహంకారమనే బూడిదను మాత్రమే మిగులుస్తుందని, అవిడ లాంటి వారు గ్రహిస్తే, కనీసం అప్పటికైనా, కావలసిన మంచి, రావలసిన పరిణామాలు, తప్పకుండా వచ్చి తీరుతాయి.

సత్యవతిగారు, తమకు జరుగుతున్న అన్యాయాలను గురించి ఎలుగెత్తి వాపోతున్నారు. కానీ వేనాక విషయం విర్రోతిగా

చెప్పడలనుకున్నాను.

ధనం, విద్య, మేధాసంపత్తి ఏ ఒక్కరి స్వంతమూకావు. అవి కష్టపడి సంపాదించే వారి స్వంతం. అవి ఉన్నప్పుడు 'అవర్ణ' లైనా, 'సవర్ణ' లైనా, సంఘంలో గొప్పగా చూడబడతారు. అవి లేనప్పుడు, హరిజనులైనా బాధ పడల్సిందే, బ్రాహ్మణులైనా యాయవారం చేసుకొని బ్రతకాల్సిందే. ఇది తరతరాలుగా చరిత్ర రుజువు పరుస్తున్న సత్యం! 'మాకు డబ్బు, చదువు, ఏమీ ఉండవు, మమ్మల్ని మీ అందరితో సమానంగా చూడండి' అనే హరిజనుల మాటలను, ఈ పై చెప్పిన గుణాలన్నీ ఉన్న హరిజనులే దరిచేరనివ్వరు. ఈ లేములు, ఒక బ్రాహ్మణుడికున్నా, అతను మిగతా బ్రాహ్మణుల నుంచి, వెలిగానే ఉంచబడతాడు.

నిశిత విమర్శ చేసే సామర్థ్యం కొరవడి, కడుపుమంటతో, వ్యక్తి దూషణలతో, కాల కూట విషం లాంటి అహంకారం వెలిబుస్తూ వ్రాసే వ్యాసాలు వెలువడ్డంత కాలం, ఒక్క కుల సమస్యకేకాదు, ప్రపంచంలోని ఏ సమస్యకూ పరిష్కారం ఉండదని ఘంటావదంగా చెబుతున్నారు. చేతులు కాతిన తర్వాత అకులు పట్టుకొని వ్రయోజనం లేదని సత్యవతిగారి లాంటివారు ముందే గ్రహిస్తే, ఎంతో మేలు.

నా ఈ విమర్శ మీద సత్యవతిగారు, తమ విజ్ఞానమంతా ఉపయోగించి, కరకు మాటలతో, దూషణలతో, మళ్ళీ ప్రతి విమర్శ చేయవచ్చు. నిర్మాణాత్మకమైన వ్యాసాలు వ్రాయడం కష్టంగానీ, బిరిలేగించి బజారు పడ్డట్లుగా ఎవరు వ్రాయలేరు? అనలు విషయం అడుగున పడిపోయి వ్యక్తుల కోపతాపాలు ప్రధానమైనప్పుడు, వేసిక ఏం చెప్పబోయినా, చెవిటి వానిమందు, శంఖాదినట్లే అవుతుంది. అందుకే, సత్యవతిగారు మళ్ళీ విమర్శించినా, నేనుమటుకు ఆ పనికి పూనుకోను. కనీసం నా ఈ చివరి ప్రయత్నమైనా, అంధుల కళ్లకు నిజాల్ని చూపించగలిగితే, వా ప్రయత్నానికి సంపూర్ణ విజయం లభించినట్లు, నా వ్యాసానికి సార్థ క్యం కలిగినట్లు భావిస్తాను.

వ్యాసాన్ని ముగించబోయే ముందు సత్యవతిగారి కొక మనవి. "సోదరీ, సత్యవతి, మీ కష్టాలు నూటిగా నా గుండెకు తాకాయి. కానీ సమస్యలు ఈవిధంగా పరిష్కార మవుతాయా? వ్యక్తి దూషణ చేయదలుచు

కుంటే, ప్రతికూలతల సరిగ్గా, వా చిరు
వామా తిసుకొని, వాకే ఉత్తరం వ్రాయొచ్చు
గదా! పిన్న, పెద్ద, చదివే ప్రతికూలత
విలువైన పేజీలను వృధా చెయ్యరా?"
చివరగా ఆ పర్యవక్షకుడి కొక ప్రార్థన.

"భగవాన్! నీ సృష్టిలో అంతా సమానులే.
అసలే వేరు చేయబడ్డ వారిలో, అహం
కారాన్ని వాటి, వారిని ఇంకా ఎందుకు
దూరం చేస్తావ్? ఈ అహంకార తిమిరాన్ని
తొలగించి, వారి బాధల సంతంపేసి, ఏక

కులం ఏర్పడేలా నడపడమని నా
ప్రార్థన!!" ●
[ఇంతటితో ఈ పస్తుపుమీద ఉత్తర
ప్రత్యుత్తరాల ప్రచురణ నిలిపివేస్తున్నాము.
సం॥]

* నాచర్ల సాంద్యమునకు లక్ష్మి దివ్యమైనది * అన్నది వైజయంతిమాల

వైజయంతిమాలకన్న
మీకున్న ప్రేమకంటె
అమోఘం... ఆ సాధనమే
దానికి పరిణమ!

మొదలైన వైజయంతిమాల ఆలా చెప్పడమిది. రమ్యభావరమ్యం మన. వాడు
అకాలంక అమోఘం, ఎందుకంటే, అది కనకం కరికార్త. సాంద్యముగా మారు
తుంది. అదాంకరమయిన కన్న... అక్కడ నీకు ఎందుకీ వాడి దాదగూడదు క
నాది మీదకనంత మరక ఎంతో సొమ్మమైకొంటుంది. ప్రతిమైక కరికార్తం నంది.
అక్కడ నీ భావరమ్యపాదనగా రోజూ వాడండి.

లక్ష్మి టాయలెట్ సబ్బు ఎవరూకూడా సాంద్యమునకే పట్టమైన
వచ్చుముగ సబ్బు తెలిపులును వాటిని వాడవల్సి రుణిల్లను పువ్వుది

వత్సమూర్తి, ప్రశం చిహ్నాటి స్నేహితులు. చాలాకాలానికి అనుకోకుండా కలిశారు. వత్సమూర్తి చాల్లెలు కక్కుటి ఎక్కడికో వెళ్లిపోయింది. అతను తల్లిని తీసుకుని రామవరానికి ముకాం మార్చి, ప్రకాశం మగర్ స్టాక్ థీల్ అక్కంటేంటుగా చేరాడు. ఆ ముట్టు ప్రకాశం ప్రకాశానికి ఎప్పుడూ పరవతి పుష్పట్టు గ్రహించాడు. నూరపుడు పంచాయితీబోర్డు ప్రెసి డంటయేంబుకు ప్రకాశం సహాయం చేస్తున్నాడు. కాలేజీ వక్రపుపుటిబోర్డు మొదటి బహుమతినందు కున్న భానుమతి, ఉమ చక్కని స్నేహితురాలు. యారు. వా.తి చదువు బాబాయి జాగ్రత్తంతో సాగుతోంది. ఈ భర్త తను ఎలా చేర్చుకొంటే భారతికి చెప్పింది ఉంది.

7

“సారో! ఉమాదేవీ, నాన్నగారున్నారా?” అని అడిగింది ఒకయువతి. ఆమెకు సుమారు సరిగ్లే ఏళ్లుంటాయి, లాపుగా, ఎర్రగా దొడగ్గా వుంది. నీలం రంగు పట్టు మీర కట్టుకుంది. నఖిఖి పర్యంతం అదేరంగు మేకప్ తో వుంది. కళ్ల బోడు పెట్టుకుంది. చేతిలో ఒక ‘బాగ్’ కూడా వుంది. ఆమెతో మరొక స్త్రీ కూడా వచ్చింది. వయస్సుదే గాని, మనిషి పల్లగా నన్నగా వుంది, తెల్ల మీర కట్టుకుంది, మేకప్ అంతా తెలుపుతో వుంది. ఉమ వారిని చూసి, నమస్కరించి, “రండి. నాన్నగారింకా కాలేజీ నుంచి రాలేదు. ఎప్పే వేళయింది, కూర్చోండి.” అంది. “చూకింకా చాలా నమంది. మళ్ళీ వస్తాం. మా క్లబ్బు యొక్క వారి కోర్కెనం జరుపు తున్నాం. ఆ మీటింగులో మాట్లాడమని తెక్కరగారిని ‘రిక్వెస్ట్’ చేద్దామని వచ్చాం” అంది, ఆమె పేరు కోభాదేవి. “ఓ! అలాగా లేడీస్ క్లబ్బు, యాని వర్సరీ వచ్చేసందన్న మాట.” అంది ఉమ. భానుమతి వారిద్దరినీ పరీక్షగా చూడసాగింది. “అబ్బే! మాది లేడీస్ క్లబ్బు కాదు. వేకే ‘పుమెన్స్ సోషల్ సర్వీసు క్లబ్బు’ అని. ప్రారంభించాం. అప్పుడే ఏదాది కావస్తోంది. ‘బిజినెస్ మెన్’ చాలా మంది, కొంత మంది అసేమర్లా మాకు గట్టి ‘సపోర్టు’ ఇస్తు న్నారు. లేడీస్ క్లబ్బు నిర్వహణ మాకు సర్దుక, వేరే ఈ క్లబ్బు స్థాపించాము. ఈమె, మహారమాదేవి అని, మా వెన్స్ ప్రెసిడెంటు. మా మెంబరుషిప్పు ఇప్పుడు అరవైదాగా వుంది. ఒకసారి లా మహారాజీ ‘టెబుల్’ వుంది. కాలేజీ గర్ల కూడా వస్తున్నారు” అంది కోభాదేవి. “అలాగే వచ్చేను” అంది ఉమ, అదే

సమయంలో రమా, పద్మినీ, కూడా ప్రవేశించారు. వారు, భానుమతి, ఉమలను పల్కరిస్తూంటే, “మేం వచ్చి వెళ్లామని నాన్నగారితో చెప్పా. మళ్ళీ వస్తాం” అని కోభాదేవి ఆమెతో వచ్చిన యువతి ఉమ వద్ద సెలవు తీసుకుని వెళ్లి పోయారు. రమా, పద్మినీ, ఒకరిని చూసి ఒకరు నవ్వు కుంటూంటే భానుమతి, “ఎందుకలా నవ్వుతున్నారు?” అని అడిగింది. రమ, “ఆ ఆమెగారి మాటలకి నవ్వు వస్తుందిలే.” అంది. పద్మినీ, “నేనా ‘స్టాండరు’ కారుని చూసే పోల్సేకాను, కోభాదేవి వచ్చి వుంటుందని. అవిడ మాటలు మాకు గుమ్మంలోంచే వినిపించాయి. నేనెలాగో నవ్వుతున్నాను, రమ ఆపుకోలేక పోయింది.” అంది. “ఆమె మాటల్లో ఏమేమే మేమిటరా?” అని అడిగింది భానుమతి, అమాయకంగా నలుగురూ కూర్చున్నారు. “అనలు ఆమె గురించి ఏమి కేమెనా తెలుసా?” అని అడిగింది రమ. ఆమె వయస్సు ఇరవై వుంటుంది. చామనచాయగా, నన్నగా, చలాకీగా వుంటుంది. పద్మినీ ఎర్రగా కొంచెం బొద్దుగా వుంటుంది, ఆమెకు ఇరవై దాటింది. పీరియడ్ కి భానుమతి అంటే ప్రాణం. “అప్పుడప్పుడు లేడీస్ క్లబ్బుకు వెళ్లి నవ్వుడు కప్పించేది. వేసి మధ్య వెళ్లడం లేదు. అందరితో సోషల్ గా వుంటుంది. అంతకన్నా ఆమె గురించి వాకేమీ తెలియదు.” అంది ఉమ. భానుమతి తనకు అనలే తెలియదంది. పద్మినీ, రమను చెప్పింది. “ఆమె వేరే ఒక చిన్న క్లబ్బు పెట్టడం, దానికి ‘బిజినెస్ మెన్ సపోర్టు చెయ్యడం, వెనక, చాలాగాధ వుంది. అనతివిడ, వెనక రోజుతో ఘరవా తిరుగుబోతు. అంటే, టీటాకాగ్ ద్రెస్సులు, రైక్లతో పసు క్లాసులో ఒంటరిగా ప్రయాణం చేస్తూం దేది. టీక్యెట్టు కలెక్టర్లంతా ఆమె చేతిలో

వుండేవారు. ఎవడైనా బాగా డబ్బున్న వాడు తటస్థపడితే వాడితో కొంత కాలం వ్యవహారం నడిపేది. అంటే అది పరిచయ స్థలం అవునూట. ఆ వ్యాపారం లాభకరం గానే వుండేదట” ముగ్గురూ నవ్వారు. కాని భానుమతి ఆశ్చర్యంతో చూసింది. “వూ, చెప్పు.” అన్నారు ఉమా పద్మినీ. “ఆమె కప్పుడు ముప్పై ఏళ్లు. ఆ రోజుల్లోనే ఒక మెడికల్ కంపెనీ సేల్సు మాన్ తో పరిచయ మైందిట. ఆయన పేరు శ్రీరామ్. ఆయనకు అప్పటికి దగ్గర దగ్గర ఏదై ఏళ్లుంటాయి. ఒక భార్య, నలుగురు బిడ్డలూ వున్నారు. అయివా ఈవిడ అందాన్ని చూసి మోహించి ఈవి డను నివాహం చేసుకున్నాడు. ఆయనకు నెలకు వెయ్యికిపైతా వస్తుంది. కారుంది అమాతం వాల్లే అనుకుని ఆమె, విశాఖ పట్నంలో కావరం పెట్టి, తన ‘స్టాబు’ని అభివృద్ధి చేసుకోవటం మొదలెట్టింది. భర్తకు ఈమె ఎలా తిరిగినా అభ్యంతరం లేదే, ఏమో? తెలియదు కాని, పూర్వో పున్న ధనవంతులంతా ఆమెకు పరిచయస్థులే. తరుమగా ఆమె యింటల్స్ పార్టీలు జరుగు తుంటాయి, ఇతరుల ఇర్బుమిడ. దానికి కారణం, ఆమె భర్తకు, బ్రాండ్ వగైరా పదార్థాలు తయారుచేసే కంపెనీకి విజ్ఞప్తి వుందిట.” “షా వాల్లే బా చెప్పకు.” అంది భానుమతి, అనవ్వించుకుంటూ. రమా, పద్మినీ చిరునవ్వులు నవ్వారు. “చెప్పనీ, ఎవయమేమిటో తెలుసు కోవాలి.” అంది ఉమ. “ఇదంతా నిజం అంటారా?” అంది భానుమతి కోపంగా. “బలే దానివితే. రోకంలో ఏం జరుగు తున్నాయో నీకేం తెలుసు, కన్జూశ్రమంలో తకుంతలలా పెరుగుతున్నావ్. మా అన్నయ్య చెప్పే మాటలు వింటే మనకు చాలా కనువిప్పవుతుంది.” అంది రమ. “అనతివిడ గురించి అందరికీ తెలియడం మంచిది. ఎందుకంటే, కాస్త అందంగా కనిపించే యువతుల్ని మచ్చిక చేసుకుంటుంది. వాళ్లని అన్నిరకాలా చేడగొట్టుంది.” అది అ పద్మినీ. “మరి ఇటువంటి వ్యక్తి చర్యలను అమోదిస్తూ పెద్దలంతా ఎందుకూరు

భాగ్యదేవి? అంద - భాగ్యదేవి? భాగ్యదేవి?

"నీళ్లు చేతి కనుల్లో వాటా వాళ్ళకి పుంది గుండ. అసలు పెట్టుకోక మద్దతు వాళ్ళదీ. లిక్కిన వాటకం అంతా పీళ్ళదీ."

"వాకు తెలియదు నునూ, శబిడలంటి దని." అంది ఉమ.

"మీ బిన్నయ్య కథలు రాస్తాడుకదా, ఇలాంటి వాళ్ళ గురించి రాయకూడకూ." అంది భానుమతి, రమని.

"రాసివంత మాత్రాన వాళ్ళకేమీ వడ్డ్యం లేదంటాడు. పెగ్గ వాళ్ళు కూడా చదివి, భేష్ బాగుంది. సమాజావ్వంతా కడిగెయ్యండి, మీ రాతంతో, అవి మెచ్చు కుంటారట, అవి తమని గురించి కానుక్కు. అంత మాత్రాన జరిగేదేమీ లేదనే రైర్ల తోనూ." అంది రమ.

"అయితే ఆ రెండవ అమె ఏలాటిది?" అని అడిగింది ఉమ.

"అవిడొక పెద్ద అఫీసరు గారి భార్య. ఆయన వలన పనులు సులభంగా కావాలంటే ఈవిడివి ముందర కలుసుకుని చెల్లించి ఎలసిన ముడుపు కాస్తా చెల్లించుకుంటే, పనులు సులభంగా అవుతాయట." అంది పద్మిని.

"నీకెలా తెలుసు?" అని అడిగింది ఉమ.

"నూ మామయ్య ఒక స్వాక్షరీ కట్టి రి దాడు. దానికి కావలసిన రైసెయ్యలు ఏవో ఆయన చేతిలో వున్నాయట. ఎన్నిసార్లు ఆయన అఫీసు చుట్టూ తిరిగివా వా జరిగలేదట. అసలాయన అఫీసుకి రావడం అరుదట. చివరికి ప్రాణం విసిగి, అసల కీలక మేమిటో చెప్పమని ఒక ప్యూనీ అడిగాడట. "మీకింకా తెలియదా సార్!" అని ఆళ్ళర్య పోతా వాడు, అమ్మగారిని కలుసుకోమన్నాడట. అప్పుడు అమ్మగారిని దర్శించి, విషయం చెప్పుకుంటే, 'వాకో టేవ్ రికార్డులు మీద మోజుగా వుందంటట. అలాగే ఇచ్చుకుంటానని, వెంటనే కంకతా చెల్లి, ఒకటి కొనుక్కున్నాకుని అవిడికి నమర్చించు కున్నాడట. వెంటనే కావలసి పనులన్నీ జరిగి పోయాయి."

అందరూ నవ్వారు. "ఇలాంటి వాళ్ళు నిర్వహించే సంస్థ లేదావుంటాయో ఇంక వూహించక్కర్లే లేదు." అంది భానుమతి.

"అమాట కొన్నే ఏది ఈ రోజుల్లో కట్టుదిట్టంగా వుంది? అన్నిటోనూ

రాజకీయాలు, తగ్గింపు, ప్రజల అభివృద్ధి, మన జీవిత వా అంటే చెడ వాళ్ళ ముఖం కానీ, అసలు అధికారుల రీతి కాగి తాట ముందు కెళ్ళవు. రైల్వే-తెలివ పార్టీలు గాని, గుమ్మర్లు, వెళ్ళవలసిన సరుకులుగాని అంతా లేదే కదలవు. ఇక పెళ్ళిళ్ళ విషయంలో, కట్నం పేరుతో వాళ్ళిస్తామంటే చాలు, పెళ్ళి చేసుకుంటా

చెనకెందున్నా మహిమ వున్నా అయిన తెలిగారు ఎక్కడ మరే వచ్చి బోధించే సరికి, రాతికి రాతి రుసు ఫలాలుంపి, కట్నం కాదంటే పరువు డక్కదని, అసలు పెళ్ళి వడ్డ్యమట. మోడల అయిన రాజ్యలక్ష్మి అంతగా వుంటుంది. పెళ్ళిళ్ళ విషయంలో, కట్నం పేరుతో వాళ్ళిస్తామంటే చాలు, పెళ్ళి చేసుకుంటా

లంచాలు గుంజు తున్నారు కదా!" అంది రమ.

"అన్నట్లు మన స్నేహితురాలు రాజ్య లక్ష్మి పెళ్ళి అగిపోయింది, తెలుసా?" అంది పద్మిని. అందరూ "అ!" అన్నారు. "అవును. ముందర కట్నం లేకుండా

వచ్చాడు. ఇప్పుడేలా మారాడు. రాజ్యలక్ష్మి తెలిదండ్రులు కట్నం ఇవ్వలేని వాళ్ళు అని అందరికీ తెలుసు. అమె పెళ్ళి పెద్ద సమస్య అయింది."

రాజ్యలక్ష్మి అవస్థకు అందరూ విచారించారు. భానుమతి, "అటువంటి సరి

సాగసైన
కురులు

రీటా

ఎత్తుగా, అందంగా జుట్టును పెంచుతుంది

ఒకరి శరీర సాందర్యంచూచి
మరొకడు ఆత ఎంతమాత్రం
అమాయకదనంలేని అవసరం
లేదు. రీటా వాది మీ కురుల
సాతగాన్ని చూచి చెనుకొంది.

రీటా కంపెనీ, మైదామి
8-21-78

సలహా

క్రోకోయి ఆనందం, జలం, కేసిని 000
అంత్యములు అవ్వడం వై నది. నరాల బలంకు
ఇవే వాళ్ళ వాడే ఇంకా 11-50
ఇంకా ఇంకా అక్కంటు గుణంకు రు. 27/-
ఇంకా ఇంకా అక్కంటు గుణంకు రు. 27/-

డాక్టర్ కన్నం సర్వో

Specialists (Estd 1904)
అంత్యములు అవ్వడం వై నది. నరాల బలంకు
ఇవే వాళ్ళ వాడే ఇంకా 11-50
ఇంకా ఇంకా అక్కంటు గుణంకు రు. 27/-
ఇంకా ఇంకా అక్కంటు గుణంకు రు. 27/-

నిర్మల

ఆయుర్వేద డిక్
అయిదేళ్ళ సమయం

అన్ని దర్మ వ్యాధులను సాగొట్టి
చర్మమును ఆరోగ్యముగాను,
పరిశుభ్రముగాను వుంచును

నిర్మల కెమికల్స్, కొచ్చిన్-2

మద్రాసు-1.

సుప్రభాతం

స్థితులలో పెళ్లి గురించి తాత్రయనడడం
కన్నా చదువుకుని ఉద్యోగం చేస్తూ, స్వతం
త్రంగా బ్రతకడం మంచిది. తలిదండ్రులు
కూడా అందుకు దోహదమివ్వాలి" అంది.

"నిజమే కాని, పెళ్లి చెయ్యక పోతే
నలుగురితోనూ తలవంపులని తలిదండ్రుల
బాధ" అంది ఉమ.

"మీ కొక విషయ వార్త తెలియ జేసు
న్నాను. శశిరేఖ అనే అమ్మాయిని మీరెరుగు
దురా?" అని అడిగింది రమ.

"పిలులు బాగా పాడుతుంది కదూ?"
అంది భానుమతి.

"అవును. మా వీధిలోనే వుంటున్నారా
వాళ్ళు. మనిషి ఎలాగా బాగానే వుంటుంది.
వద్దే నివేదెళ్ళుంటాయి. స్కూలు పై నలు
పాసయింది. 'స్వత్యనికేతన్' లో బాక్
గ్రాండు మ్యాజిక్ ఆర్టిస్టుగా పనిచేస్తోంది.
అందులోనే ఓ ముస్లిమ్ ఉమవకుడిలో
పరిచయం ఏర్పడిందంటారు. నిజమేవరకే
తెలియదు. మొన్న మధ్యాహ్నం వాళ్ళ వాళ్ళు
గొట్టిగా కేకలేశారు. దాంతో ఆ అమ్మ
యికి పొరుషం వచ్చి, వాళ్ళ పెరట్లోని
నూతిలోకి దూకి ఆత్మహత్య చేసుకుంది."

"అరేరే!" అన్నారంతా.

"తరువాత, వాళ్ళ రుజువు ఇంతా, అంతా
కాదు. నిన్న ప్రార్థన వీధి గంటలకి వా
ప్రెండు, పల్లి వివాహానికి వెళ్ళాను. ఆ
వివాహం జరుగు తున్నంతసేపూ, వామన
స్వరో శబ్దే మెదలింది. వల్ల, వాళ్ళ
వాళ్ళగారు అయిదువేలు కల్పం ఇచ్చి,
నెలకు అయిదువందలు తెస్తున్న ఒక
అనాకారి—మగ మొద్దును తీసుకొచ్చి కట్టారు.
దబ్బు లేని వాళ్ళ పిల్ల కాబట్టి శశిరేఖకు
ఆ యోగం లేకపోయింది. ఇటు సరిగా
ఈ పెళ్లి జరుగుతున్న సమయంలోనే
అటు ఆ శవానికి అంత్యక్రియలు జరుగు
తున్నాయి. అదృష్ట మనేది ఎలావుంటుందో,
ననిపించింది."

"అసలా అమ్మాయి 'స్వత్యనికేతన్' లో
పాడుతున్నందుకు ఏదో ఇచ్చే వారను
కుంటాను." అంది పద్మిని.

"అవును. ఉదయకుమార్ పాపం
అమెనెంతో గౌరవంగా చూశారు. వాళ్ళ
కుటుంబానికి చాలా సాయం చేశాడు."

"ఉదయకుమార్ అంటే డాక్టరు

కదూ? అని అడిగింది భానుమతి.

"అవును. స్వత్యనికేతన్ సంస్థ స్థాపి
చింది అతనే. చాలా మంచి పేరు సంపా
దించాడు. ఒక స్కూలు కూడా నిర్వ
హిస్తున్నాడు."

"ఆ మధ్య అతనిని ఏవో పనులు చేస్తు
న్నాడని నొందించారు, చూశో. కాని, మా
వాళ్ళగారు అతను చాలా మంచి వాడని
అన్నారు" అంది ఉమ.

"అతను మంచి వాడే. కాని అందరూ
అనడం ఏమిటంటే ఈ 'స్వత్యనికేతన్'
పేర వచ్చిన దబ్బంతా అతనే కాజేస్తున్నా
డని, పైగా అందుతో డాక్టరు నేర్పు
కుంటున్న పిల్లలందరినీ ప్రోగ్రెస్సివ్
వేసి, వాళ్ళ కేమీ ఇవ్వకుండా తన మిగుల్పు
కుంటున్నాడని, కాని అతను ఎంత కష్టపడి
ఆ డాక్టరు స్కూలు నడివద్దంటే తన్ను
న్నాడో ఎవరికీ అక్కర లేదు."

"అక్కర లేకపోవడం ఏమిటి, అసలలా
చేస్తున్నాడనే వాళ్ళ బాధ! అలా చేసి పేరు
ప్రతిష్ఠలు గడించేస్తున్నాడే అని దిగులు
మన కళ్ళముందరే గొప్పవాడే పోతున్నాడే
అని ఏడుపు!" అంది పద్మిని.

"అది మన ఆంధ్రులలో వున్న సహజ
ప్రకృతి కదా. మనలో ఎవరైనా అభి
వృద్ధిలోకి మున్నారంటే గర్వించి, ప్రోత్స
హించే బదులు వాళ్ళ నెలాగైనా వడగట్టా
లని చూడడం మన కలనాలు కదా. అందుకే
మనలో ఎంత ప్రజ్ఞా, ప్రతిభా వున్నా
పైకి రాక, అణిపొవడం జరుగుతూంది
కదా. మనలో వున్న గొప్పతనాన్ని కూడా
మన అనూయకు బలి చేసుకుంటున్నాము."

అంది భానుమతి.

"అంతే సరిగ్గావా? అయితే మనలో
కూడా గొప్ప వుందంటావా?" అంది రమ;

కాస్త సందేహాన్ని తెలుపుచు తున్నట్లుగా
మొహం పెట్టి.

"ఓ! విస్మయంగా. మనకు తమ
తులలా కార్య దీక్ష, పట్టుదలా గాని
మనరసాలలా మరకు తనం గాని లేదు
సరికదా, మనలోని లోపాన్ని చూచుకోవడం
బాగా చాతవును. ఇతరుల ననుకరించడంలో
మనం సిద్ధ పడుతుంటా. త్యాగరాజా మన
వాడని చెప్పుకోవడమే గాని, మనం కర్నా
టక సంగీతాని కేం ప్రోత్సహించా ఇస్తున్నాం?
కూచిపూడి నర్త్యం ఎంత గొప్పదీ! అమరా
వతి, వాగార్జున కౌండా, రామప్ప మొదలైన

చోట్ల అద్భుత శిల్పము కృష్ణిరవిన ఆంధ్రుల సంతతి వారమే కదా, మనం. ఇప్పుడు మాత్రం మనలో ప్రసిద్ధ కళా కారులూ, విద్యావంతులూ, డాక్టర్లూ, ఇంజనీర్లూ ఎంత మంది వున్నారు. కాని మనలోని వోర్యలేనితనం వాళ్ళని పైకి రానియకుండా చేస్తోంది."

అప్పుడే బైలు కారుదిగి మరి యిద్దరు న్నూడెంట్లుతో కలసి అనంతరావుగారు లోపలికి ప్రవేశిస్తూ భానుమతి అంటున్న ఆఖరి మాటలు విన్నారు. "నిజం! ఉన్న మాట చెప్పినమ్మా." అన్నారు. ఆడపిల్ల అందరూ ఆయనను చూసి, నిలబడి నమస్కరించారు. ఆయన వంచే లాల్పి వేసుకున్నారు. చేతిలో పుస్తకం వుంది. కళ్ళకు జోడుంది.

"మీటింగు ఏదైనా జరిగిందా వాన్న గారూ?" అని అడిగింది ఉమ. భానుమతి, రమా, పద్మినీలు జవాబుకోసం ఆయన వైపు చూశారు. మగ విద్యార్థులను కూచో మని చెప్పి ఆయన, "అవునమ్మా." అంటూ తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయారు. ఆయనతో వచ్చిన శ్యాంసుందర్, రమణమూర్తి అనే విద్యార్థులు, "స్వప్నీ అమృతానందా తెచ్చరు జరుగుతున్నాయి, మీకు ఆసక్తి లేదా?" అని భానుమతిని వాళ్ళని ఉద్దేశించి వున్నారు. అవి విన్నానే వాళ్ళ మొహా లతో ఉత్సాహం కన్పించింది.

"ఏందుకు లేదా. అసలు వాటివంగలే మాకు తెలియలేదు. లేకపోతే తప్పక వెళ్ళి వుండేవాళ్ళం. ఇంకా వుంటాయా?" అని భానుమతి అడిగింది.

"ఇంకో పది రోజులు జరుగుతాయి." అన్నాడు రమణమూర్తి. ఇంతలో అనంత రావుగారు తిరిగి వచ్చి ఒక పుస్తకం శ్యాం సుందర్ చేతిలో పెట్టూ, "ఇది తప్పకుండా ప్రతి విద్యార్థి చదువ వలసిన పుస్తకం. అన్నారు. ఆ పుస్తకం ఇటూ అటూ తిప్పి చూస్తున్న శ్యాంసుందర్ తో, "ఇక వెళ దామా" అన్నాడు రమణమూర్తి.

"మీరు కూడా వెళ్ళా మాస్టారూ?" అని అడిగింది భానుమతి. ఆయన సోఫాలో కూర్చుంటూ, "అవునమ్మా." అన్నాడు.

"మీరు సైన్సు గురించి, హెక్సామెటర్ గురించి అంత గొప్పగా చెప్తారు కదా ఏ ఏ ఈ ఋషులూ, వేదాంతం మొదలైన మేము కూడా ప్రస్తుత ముచిస్తాము,

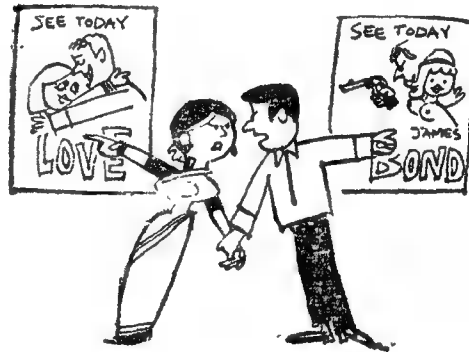

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదిన్నీ, మీ వరియైన చర్యను గురించిన్నీ మీరు తెలుస కోరినట్లయితే ఒక పుష్ప కార్డు పైన మీకు ఇష్టమగు ఒక పుష్పము వేసుకొని, మీరు వ్రాయుతేదీ, వేచివరుములున్నూ, ఏమరియైన చెరువామా, వెంటనే వ్రాసిపంపండి. జ్యోతిష శాస్త్రముతోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ అగాయతు

12 మాసములలోను మీ యొక్క అదృష్టము, లాభష్టములు, జీవితమార్గము, వివ్వవహారములో మీకు జయముకలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్య విషయము, వరదేశము ను, తీర్థ యాత్రలు, వివాహము, స్త్రీ సుఖము, సంతానము, విధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాత్ ప్రద్యు లాభము మొదలగువానిని గురించి పుష్పముగా మానవారీగ వ్రాసి రు. 1.25 పై లకు మార్గము ఏ. పి. గా పంపగలము. ఏ. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం. దుష్ప్రగ్రహములైన వాడవుయెడల శాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై పంపబడును. మేము పంపిన బోగట్టా మీకు తప్పిగా లేనియెడల పై కము వాపసుచేయబడును. ఒకసారివరిక్కించండి. అగ్రము ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTISHI,
(A. W. P.) Post Box No. 86, JULLUNDUR CITY.

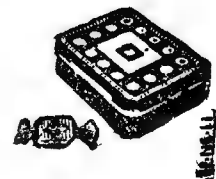
వారికి అభిప్రాయ భేదాలు లేకపోలేదు.... కానీ

న్యూట్రీన్ స్వీట్స్ & టాఫీలు
అంటే వారు ఏకాభిప్రాయులై గ

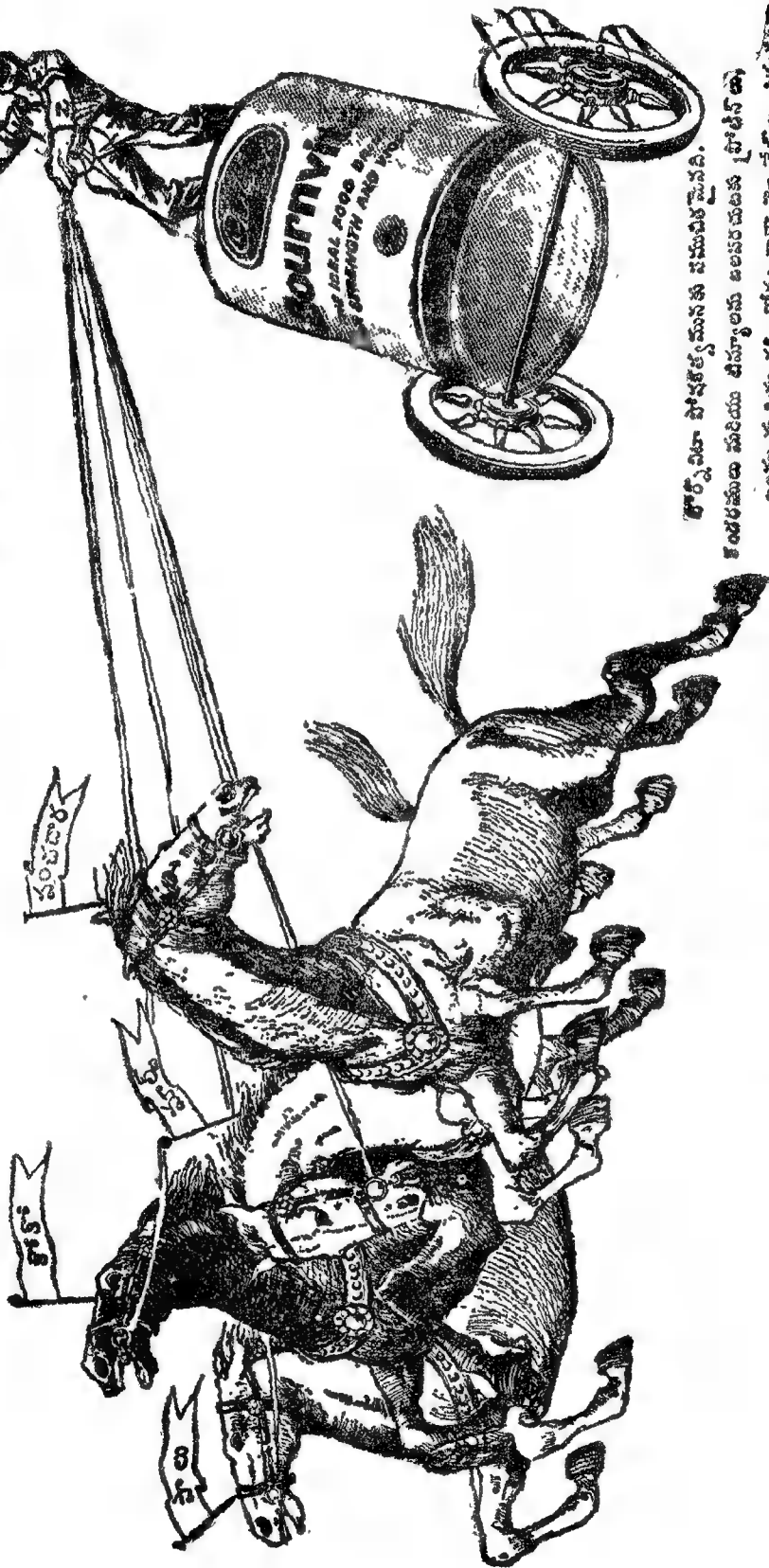

న్యూట్రీన్ కనపెక్షనరీ కం.
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
చిత్తూరు, ఆంధ్రప్రదేశ్

బలము చుర్రెము శక్తి కనుగొనుట

దృఢబలం బోర్న్ విటా

బోర్న్ విటా పోషకత్వమునకు నమచితమైనది.
కండరములు మరియు దీర్ఘకాలము అలసటచేతకు ప్రోత్సహించు
అలసట మరియు కష్ట కార్యక్రమాల కార్యక్రమాల, ఎముకలను
దృఢముగా చేయుటకు అవసరమైన మరియు అలోగ్యమునకు
అతి ముఖ్యమైన విటమిన్లు మరియు లభింపజేయు. బోర్న్ విటా
శరీరమున చేమకొనడం మరియు మరియు అతి తరచుగా తరచుగా మందులు

© 1954 BY S. L. C. F. 23

మాస్టారు?" అని అడిగాడు శ్యామందర్.

"అవును, అందులో అనహజ మేమి ఉంది? ఇప్పుడు పాశ్చాత్యులలో వ్యాపించిన వైజ్ఞానిక పరిశోధనాశక్తి మనదేశంలో ఏమాదో వుంది. మన ఋషులు కూడా అనేక విషయాలు కని పెట్టారు. కాని వాళ్ళ దృక్పథమే వేరు. వారిది ఆధ్యాత్మిక శక్తి కోసం పరిశోధన, పాశ్చాత్యుల దంతా భౌతిక ప్రకృతి పరిశోధన. ఈ రెంటిని సమన్వయించడే మానవ జాతికి విజయైన శాంతి లభించదు."

"మరి మన ఆధ్యాత్మిక దృక్పథమే కదా మనల్ని స్థితికి తీసుకు వచ్చింది?" అన్నాడు శ్యామందర్.

"అది మన తప్పుగాని, మనసంస్కృతి తప్పు కాదు. మనం అనవసర ఛందసాలలో పడి, పరస్పర ఈర్ష్యకువులమై, విదేశీయులు మన దేశంలో పాత్రాజ్యం స్థాపించుకోవడాని కవకాశం ఇచ్చి, వారి పరిపాలనలో మన ఆత్మ గౌరవాన్ని కోలుపోయి, పట్టి సోమతిహేతులమై, దురిద్రులమై, మన మెరువైన మనకు తెలియనంతగా పతనమై, మనం పైకొచ్చే అవకాశాలను పోగొట్టు కున్నామంటే, అది మన అజ్ఞానానికి, సంకుచిత స్వభావానికి నిదర్శనం. కాని మన సంస్కృతి గొప్పదనీ, ఆధ్యాత్మికంగా మనదేశం ఇతర దేశాలకు గత కాలంలో మార్గదర్శక మైందనీ, మనం ప్రయత్నించి కృషి చేస్తే, పైకి రాగల శక్తి కలవారమని ఋషులు చేసేందుకే మనలో అనేక మంది మహానుభావులు ఉడయించారు. స్వామి వివేకానంద తన ఉపన్యాసంతో అన్ని దేశాల వారిని ముగ్ధుల్ని చేశాడంటే, ఆయనలోని శక్తికి మూలం ఏది? మహాత్మాజీ, నెహ్రూ, రమణమహర్షి, మొదలైన గొప్ప వ్యక్తులు ఉద్భవించిన దేశం సామాన్య మైంది కాదు కదా! ఇంతే కాక, హిమాలయాలలోనూ, అక్కడక్కడ ఆశ్రమాలలోనూ, అనేక మంది మహర్షులు యోగీశ్వరులూ వున్నారు. వారు తల్పుకుంటే అద్భుతశక్తుల్ని ప్రదర్శించగలరు. వాటికి, సైంటిఫిక్ గా తగిన సమాధానం కూడా ఇవ్వగలరు."

"అసలా శక్తుల్ని వుండటం నిజమేవా? వాటికి వాళ్ళు ఏవిధంగా 'సైంటిఫిక్' వివరణ ఇవ్వగలరు?" అని అడిగాడు

సుప్రభాతం

శ్యామందర్. అందరూ అనంతరాపుగాలి వైపు చూశారు.

"ఈ మధ్యనే ఒక పాశ్చాత్యుడు, ఒక యోగిని కలుసుకుని ఈ అద్భుత శక్తు గురించి ప్రస్తావిస్తూ, 'దశాబ్దాలుగా కొందరు యోగులు ఆహారం తీసుకోకుండా వుంటారుట, నిజమేనా?' అని అడిగాడట దానికా యోగి, 'ఇందులో విశేషమేముంది? మనం తీసుకునే ఆహారమంతా చివరకు శక్తిగా మారవలసిందే కదా. మనం మాంసం తింటూన్నామంటే, ఆ జంతువు, వృక్షం నుండి ఆహారం సంపాదిస్తుంది, ఆ వృక్షం దాని ఆహారాన్ని సూర్యరశ్మి సహాయంతో తయారు చేసుకుంటోంది. చివరికి జీవ జాలమంతా తను ఆహారాన్ని సూర్యరశ్మి నుండి, 'కోల్లోఫిల్' ద్వారా, సౌందగలుగు తున్నట్లే కదా. మహాయోగి ఈ ఆహార పద్ధతిని విస్మరించి తిన్నగా సూర్యరశ్మినే గ్రహిస్తాడు, ఆశక్తి వుంది కాబట్టి. అతని జీర్ణావయములు పని చెయ్యడం మానేస్తాయి. విసర్జన వావయములకు కూడా పని వుండదు. చెమట పట్టడం తప్ప. అతనికి కావలసినదల్లా రోజూ కొద్ది సేపు ఏకాగ్రతతో సూర్యరశ్మి తెరుగుగా విల్చి దానిని గ్రహించడమేనూ. వృక్ష జాలం సూర్యరశ్మితో జీవిస్తోంది కదా, అందులో పెద్ద అద్భుత మేముంది?' అన్నాడు. అలాగే భవిష్యత్తును తెలుసుకోవడం, భూమికి పైగా లేవగలగడం, దూరశ్రవణం మొదలైన వాటన్నిటికీ కూడా, యోగి తనను తాను తెలుసుకున్న వాడై, ఈ భృతిక దేహం నుండి విడిపడగల శక్తి కలవాడైనప్పుడు, ప్రకృతిలోని మూల శక్తులతో తీన్నని సంబంధం కలిగి యుంటాడు, అప్పు ఓ అద్భుతా లతనికి ఒక లెక్కకాదు, అని చెప్పాడు. అందువలన ఈ శక్తులువున్నాయి. కాని అవి యోగులకే గాని సామాన్యులకు సాధ్యం కాదు." అని ఆయన చెప్పేసరికి అందరి మనస్సులలోనూ ఒక విధమైన శ్రద్ధ ఏర్పడింది. కొద్ది విముఠాలు అందరూ మానంగా వూరుకున్నారు, ఆలోచనలు ముసురుకున్న మనసులతో. రమణమూర్తికి, శ్యామందర్ కి చెల్లాల్ని గుర్తుకొచ్చింది.

"చెల్లాస్తాం మాస్టారు. చాలా ఆలస్య మైంది." అని ఆయన దగ్గర

సెలవు తీసుకుని వాళ్ళద్దరూ వెళ్ళిపోయారు.

భానుమతి, రమా, పద్మినిలు కూడా వెళ్లిపోతామని చెప్పి తను ఇళ్ళకు బయల్దేరారు, అనంతరాపుగారు తను కోల్పో దిగబెట్టానంటే. అక్కర్లేదని, వారి ముగ్ధురి ఇళ్ళకూ అట్టే దూరం లేదు. రమా, పద్మినిలు లలితా నగరంలో వుంటున్నారు.

ముగ్గురూ నడిచి పోతూంటే, "మనం అంతసేపు లోకాధిరామాయణం మాట్లాడామా, మాస్టారు చెప్పిన కాసేని మాటల ముందరూ అవి పట్టి గాలి కలుర్లలా, పనికిరాని మాటలుగా కన్పించాయి సుమా!" అంది, పద్మిని. తక్కిన వారిద్దరూ అవు నవ్వారు.

"విజ్ఞానాత్మక సంభాషణకీ, బాలా భానికీ అదే తేడా"

"ఏమిటో గాని కొన్ని కొన్ని అలా మను సును పట్టేస్తాయి. అంతా సంగీతమే అయినా, త్యాగరాజ కృతులు విన్న సార్లు విన్నా నిత్య నూతనంగా కన్పించి, సినీమా పాటలు రాసురాసు మోజును కోల్పోయి నట్లు, ఈ విషయాలలో ఏదో ప్రత్యేకత వుంది." అంది రమా.

"అవి సర్వకాలాలకూ సంబంధించిన మనుకుంటామ. తాత్కాలిక మైన వాటికీ నిశ్చయమైన వాటికీ అదే తేడా." అంది భానుమతి.

వారు ముగ్గురూ ఇళ్ళకు చేరుకున్న చాలా సేపటి వరకూ ఇవే ఆలోచింపసాగారు. కాని ఆ ఆలోచనలు అట్టేసేపు నిలవ కుండా రమా, పద్మినులను వాళ్ళ ఇంటి వాతావరణం మార్చేసింది. కాని భాను మతి, ఇంటికి వెళ్లి భాగవతం పఠించడం, స్తోత్రాలు చదువుకోవడంలో అవి మరింతగా విజృంభించాయి. తల్లి తండ్రులతో ఈ విషయం చెప్తూ ఎంతో ప్రశాంతత సమభ విందింది. అనంతరాపుగాలి విజ్ఞానానికి సంతోషం ప్రకటించింది. ఆయన పద్ద తెలుసుకోదగిన విషయాలన్నీ ఉన్నాయను కుంది. ఆయనను ఇంకా కొన్ని విషయాలు అడగాలను కుంది. అలా ఆలోచిస్తూ నిద్రపోయింది.

(శతకం)

సురభి

వి.విజయలక్ష్మి

“సురభి, గేటువేసి మరీపో. అవులు లోపలికొచ్చి చెట్టుతినేస్తే, సాయంత్రం వచ్చి మావీర కారాలు మిరియాలు మారక”, తల్లి కంఠం ఖంగుమని మ్రోగు తున్నా వినిపించుకోకుండా పరుగెత్తింది సురభి కాలేజీకి. అబ్బ! తొమ్మిదిన్నరకల్లా కాలేజీ గేటుదగ్గర ఉండాలి తను. అప్పుడే తొమ్మిది ఇరవై అయింది! గబగబా అడ్డ దారుమ్మలు నడుస్తోంది సురభి. దూరంగా తారుబోడ్డు వచ్చటి పైర్ల మధ్యనుండి కనబడుతోంది. నల్లటి త్రాచుపాములా నీలాకాశంలో తెల్లటి మబ్బులు పరుగెడు తున్నాయి. “ఓనీల్ గున్ కే దీవానే, తూ వ్యోర్ వ మేరా పహచానే.....” పాడు కుంటూ వడుస్తోంది సురభి. మబ్బురంగు నుట్టు పరికిణి యొక్క నల్లటి తోడులో తూటా మురికి విడుదల

లాగి గట్టెక్కింది సురభి. ఒక్క నిమిషం అలాగే నిల్చుని తమ కాలేజీ సౌందర్యాన్ని తిలకించ సాగింది. ఢిల్లీలో అధునాతన మైన కాలనీలో కైలాష్ కాలనీ ఒకటి. దాని ప్రక్కనే అధునాతనమైన కాలే జీలో ‘రేడి థిరావ్ కాలేజ్ ఫర్ వుమెన్’, మధ్యన వచ్చటి పైరు! ఇలాంటి దృశ్యం ఢిల్లీలో కనబడడం అరుదే!

“హలో! అలా నిలబడ్డావేమిటి? పద” అంటూ ఉష వచ్చింది. “అ! పద” అని సురభి నడిచింది కాలేజీ ఆవరణలోకి. గేటు దగ్గర చుట్టూ చూసింది. మీనా ఇంకా రాలేదు. తెల్లగా పన్నంగా ఉం టుంది జపాన్ నుండి వచ్చిన మీన. ఆ పైస్తీల్లు బుట్టు టక టకలాడిస్తూ నడుస్తూ వుంటే, ఆ స్కర్ట్ పూగుతూంటే మిమ్మో లాగుంటుంది. మీనా లేకపోతే

ఒక్క క్షణంకూడా గడవదు రేఖకు. “ఏతోకంలో వున్నావు?” ఉష కుదు వుతూ మాట్లాడేస్తోంది. ఇంకా కొంత మంది అమ్మాయిలు కనబడ్డంతో ఉష వెళ్లిపోయింది. మేడవీర క్లాన్ రూంలో బుక్స్ పెట్టి, పర్సు, ప్రేయర్ బుక్కు తీసుకుని కారిడర్ లోకి వచ్చిన సురభి గతుక్కునుంది! “అదోమీనా వస్తోంది. అబ్బ వచ్చేసింది!” గబగబా మెట్లు దిగుతూ జారిపోబోయింది సురభి. “హలో రేఖ! గుడ్ మార్నింగ్.” “హేయ్, గుడ్ మార్నింగ్” అంటూ మీనా చెయ్యిపట్టు కుంది. ఇద్దరూ కలిసి ఆడిటోరియం లోకి వెళ్లారు. ప్రేయరు మొదలయింది. ఇద్దరూ ఒక ప్రక్కగా నిల్చున్నారు; సురభి మీనానే చూస్తోంది. అబ్బ! ఆచెక్చేసిన స్కర్టు ఎంత బాగుందో

అటవీరిబిల్లులు చేతులు పెక్కి మడిచింది. అన్నయ్య షర్టు చేతులు అలాగే మడుస్తాడు. చెడలో నన్నటి బంగారం గొలుసు. లాకేట్లాగా వేళ్ళాడుతున్న స్పెర్ల వాచి. ఓహో! జాపాన్ లో ఎన్ని దొరుకుతాయో! చక్కగా జామ్మలా ఉండొచ్చు. అలోచనలో ఎప్పుడు క్లాసుకి వచ్చిందో తెలియలేదు.

“యస్, సురేఖ. యూడాదిస్ నవ్ అన్ డి బోర్డ్” అనిమేడవ్ పిలుస్తూంటే జంకుతూ వెళ్ళింది సురేఖ. బాకీసు తీసుకుని రాస్తోంది. “వై ఈక్స్ ప్లీజూ త్రి కాన్ ఎక్స్. డి వై బై డి ఎక్స్ ఈక్స్ ప్లీజూ.....”

“అబ్బ ఎంతచక్కంగా రాస్తోంది. నైలాన్ జార్జ్ ట్ వాళి తుఫాను గాలికి రెవరెన లాడు తోంది. రెండు ఇదలూ పెక్కి కట్టిన రెండు నీలం రిబ్బన్లుగా ఉన్న సురేఖ ఎంత బాగుందో” అతోచిస్తున్న మీనా ఉలిక్కిపడింది. అందరూ నవ్వుతున్నారు. మేడవ్ ఇంకో లెక్క మీనాని చెయ్యి మంది. బోర్డు దగ్గరకు వెళ్లి చెయ్యడంలేదు. మేడవ్ చేపి చూపించింది.

మధ్యాహ్నం ఎక్కడ వెదికివా కనబడలేదు మీనా. చప్పున జ్ఞాపకం వచ్చింది. కాలేజీ వెనకాల ఆనరణలో కూర్చుంటారు ఇద్దరూ అప్పుడప్పుడూ. ఉష్ అలా పిలుస్తున్నా వినిపించుకోకుండా పరుగు తీసింది సురేఖ.

“ఓమీనా! ఏమయింది?” దూరంగా కూర్చుని ఏదో అతోచిస్తున్న మీనా రేఖ పిలుపుతో త్రుళ్ళిపడి అటు చూసింది “మరి ఇవాళ ఈ మన ప్రశం ఎందుకు? వెధవది, ప్రాద్దుటి నుండి ఒక్కపీరి యడూ ఖాళీలేదు. అందుకని నీతో మాట్లాడలేదు. ‘తైబరీలో వెతికి, ఇక్కడ ఉంటారేమో మహారాణి గారు అని వచ్చేను.’”

“కనిపించా? మరి వెళ్ళిపోవచ్చు.” “ఏం? ఏమిటి సంగతి. లెక్కలురాలేదనేవా ఈ కోపం?”

“అవును ఈలెక్కల అనర్పు ఎందుకు తీసుకున్నానా అనుకుంటున్నాను”.

“మరేం ఫరవాలేదు. రెండుసార్లు చేస్తే అవే వస్తాయి. మరి పద”.

“నేనేం రాను. నువ్వెళ్ళు.” “అయ్యో! ఇంచక్కటి అమ్మాయిని వంటిగా వదిలి వెళ్ళిపోవడమే?”

“మరేం. ఎత్తుకు పోవడానికి ఇదేం కోవిడ్సుకేషన్ కాలేజీకారుగా. అంతగా కావలిస్తే నన్ను మోసుకెళ్ళి కత్తిపున్న ఏ అమ్మాయో రావాలి!!”

“అలాగా! అయితే నేనేవచ్చానుకో. సరే పద. కోకాకోలా తాగుదాం. దాహం వేస్తోంది.”

“యస్, లెట్ అక్స్ గో”.

“సాయంత్రం యింటికి వెళ్తాంటే “ఏమిటి, అంత నీరియన్ గా అతోచిస్తున్నావు?” అనడిగింది మీనా.

“ఏంలేదు. నిన్ను ముందు మోసుకు పోదామా అనుకుంటున్నాను” అందిరేఖ చిలిపిగా. “అయితే రేపు ప్రెషర్ పార్టీకదా. సాయంత్రం వరకు ప్లేగా ఉంటాం. అప్పుడొస్తాను.”

“వరే గుడ్. సయోవారా.....”

“ఒకే. సయోవారా.....”

* * *

“వదివా, వదివా.....”

“అదో తుఫాన్ మెయిల్ వచ్చేసింది. అందరూ దారొచ్చి తప్పుకోండి” అంటూ ప్రత్యక్షమయింది సరళ బాఫీకప్పుతో. పుస్తకాలు టేబిలు మీదకు గిరవాపేసి “వదివా, ఇలా ఉంటే లాభంలేదు. ఇల్లంతా నీటుగా సర్దాలి. కారవ్వాస, స్వీట్స్ మీకు వస్తే.....అబ్బే మీరేం చెయ్యలేరు. అమ్మా ఓఅమ్మా.....”

“ఏమిటే అగోల...? ఏరాజకుమారుడొస్తావాడు?” అంటూ ప్రసాద్ వచ్చేడు! “కాదు రాకుమారి —మా మీనావస్తోంది రేపు. వదివా మాఅన్నయ్య ఆంధ్రప్రదేశ్ అంతా గాలించి మీలాంటి అప్పరసని ఎంచుకున్నాడని మురిసి పోవద్దు. మీనాని చూస్తే మీరే కాదు అన్నయ్య కూడా మూర్ఖ పోతాడు. జాపాన్ నుండి వచ్చిన అమ్మాయి ఎంత స్మార్ట్ గా, డెలికేట్ గా ఉంటుందో చూద్దరుగానీ”

* * *

ఒకరోజు.

మేడమీద కారిడర్ లో నిలబడి మీనా కోసం నిరీక్షిస్తోంది రేఖ. క్రిందని దూరంగా గేటు దగ్గర కార్లు వచ్చి పోతున్నాయి, మాడెంట్స్ ని వదిలి పెట్టి. “అదో మీనా” అనుకుంది. కానీ ఆమె ఒక కారుని అనుకొని ఇంతవరేతోవో మాట్లాడుతోంది. నల్లటి పాంటు, తెల్లటి పెరిలిక్ షర్టు మేసుకున్న పొడుగ్గా ఉన్న స్కర్ట్ ఎవరో తెలియలేదు. రెండువివి

షిండ్లూక మీనా స్కూల్స్ షాపుకుందూ గేటుదాటి లోపలికి వచ్చింది. తను తన బడకుండా తప్పుకుంది సురేఖ. “అబ్బ ఎవరో అది? ఇంతచదువుగా ఉన్నా, మీనా వాకీ ఎష్యుం చెప్పలేదే?” అనుకుంది. క్లాసులో పుస్తకాలు పెడుతున్న మీనా చేతిలో ఒక నవల కనబడింది. దానిమీద “విజయ్.సి” అని రాసుంది.

“ఎవరిదిమీనా?” అనడిగింది రేఖ, “మాకజ్జిస్ బ్రదర్ డి” అని చెబుతున్న మీనా రేఖ కళ్ళలోని తీవ్రతను, చిలిపి తనాన్ని చూసి నివ్వెరపోయి “రేఖా” అంటూ నవ్వేసింది.

* * *

“రేఖా! ఒక లెటర్ నీకు” అంటూ ఒక నీలం కవర్ని అందించింది సరళ. చదువు దాపుని ఆత్రుతగా కవరు విప్పుతూ లాన్ లోకి పోబోతున్న రేఖని “ఇక్కడే చదవ కూడదూ? అంత తొందరెందుకు? శ్రీవారు రాసే ఉత్తరాలన్ని ఇలాగే ఎవరికీ కనబడకుండా చదువుకుండువు గానీలే” అని సరళ ఎగతాళి చేసింది. ఏమీ విని పించుకోకుండా చదవ పోగింది రేఖ. అది రీటా వ్రాసింది. స్కూలు వదిలి ఏడాదయింది. ఒక్కసార్లైవా వ్రాయలేదు.

“మర్చిపోయావా?” అనడుగుతోంది పిచ్చి రీటా. స్కూల్లో ఎప్పుడూ కలిసితిరిగే వాళ్ళు. చుట్టుకున్న మర్నాడు లెన్స్ ఉందని గుర్తుకొచ్చి నాడావుడిగా గదిలోకి వెళ్ళింది.

* * *

“హమ్మయ్య! అప్పీరై టే.” అనుకుంటూ నిలబడ్డ రేఖని “ఏలా చేసేవు?” అనడుగుతూ వచ్చింది మీనా. “అబ్బే అంతబాగా చెయ్యలే” అంటూంటే చేతిలోని పుస్తకం తీసుకుంది మీనా అప్పుర్లు చూడ్డానికి. పుస్తకం తిరగేస్తూంటే నీలంకవరు క్రింద పడింది. గబుక్కున తీసుకుంది సురేఖ. దాంతో మీనా రేఖ చెయ్యిపట్టుకుని లాన్ లోకి తీసుకెళ్ళి సావకాశంగా కూర్చుని “ఘుడు చెప్పు నీకజ్జిస్ బ్రదర్ పెరు. ఎందుకంత జుళ్ళర్య పోతావు? పట్టుబడి పోయావా? అవేళ నన్ను అన్నప్పడో.....” అంటున్నమీనామాటలు అర్థం అవలేదు రేఖకి. “ఎవరబ్బా? ఎప్పుడు వచ్చింది తెటర్? ఎక్కడమీనా అవుతారు?..” అనడుగు తూప్తు మీనా అనవ్యంగా కనబడింది రేఖకి. “ఏమిటాం”.

“వాట్?” “నర్సింగ్” అని ఏదో అతో

నతో పడింది రేఖ. "బతికేను, దీనికి తెలుగు రాదు." అనుకుంటూ. మీనా పంజాబీ అమ్మాయి. తను నిప్పులుకడిగే బ్రాహ్మణ వంశంలో పుట్టింది. తనకు ఇలాంటి ఆలోచనలు ఎప్పుడూ రావే. మరి మీనా ఇలా అంటున్న దేమిటి? చ. మీనా ఎప్పుడూ ఇంతే. తను టాక్సీలో ఉన్నప్పుడు ఎందరో అబ్బాయి లతో స్నేహం. అలాగే ఇక్కడ కూడా ఉన్నారు కాబోలు. భయపేసిందిరేఖకి.

సాయంత్రం యింటికి వచ్చేసరికి, "సరే! ఇంకా తయారవలేదా?" అంటున్న ప్రసాద్ కంఠం వినిపించింది. "వదినా ఏంబీర కట్టుకున్నావ" నంటూ రేఖ తన పీచీ పింకు రంగు చుట్టవతి కీటి, అదేరంగు రవ్వ జాకెట్ ఓణీ తెచ్చి, "ఇవి కట్టుకో వదినా. ఎంత సన్నంగా ఉన్నావో నువ్వు!" జడవిప్పి ఆ ఉంగరాల కురులని రెండు జడలుగా వేసిందిరేఖ. లానీలోకి పరుగెట్టి, రెండు గులాబీలు తెచ్చి తలలో టురిమింది. "అడనాళ్లు తయారయే సరికి, మాటు మణుగు. తుందిట" అని ప్రసాద్ అంటూంటే సరళ కోపంగా రేఖవైపు చూసింది "అపాలజీ ఇచ్చుకో" అన్నట్లు. "ఒక్క నిమిషం అన్నయ్యా. వదిన్ని ఇప్పుడు గుర్తుచుట్ట గలనా?" అంటూన్న రేఖ బుగ్గమీద చిటికెనే వెళ్లి పోయా రిద్దరూ.

అన్నా, వదినా ఎంత చక్కని జంట అనుకుంటూ ఏదో ఊహలోలో తలీపో పొగింది రేఖ. అన్నయ్యలా ఉండాలి. మీనా లాంటి మేనర్లు ఉండాలి. అలాంటి ఫోన్ రిటర్న్స్ వస్తేనే పెళ్లాడాలని అను కుంది. లేక పెళ్లియోక పెద్దేశం పోలేవో? అంత అదృష్టవూ తనకు? కానీ మీనాని చూస్తూంటే, పెద్దేశం పోవాలనే కోరిక బలీయమైపోసింది.

దీపావళివచ్చింది. అక్కా, బావా కూడా వచ్చారు. ఇల్లంతా ముగ్గులతో కళకళలాడుతోంది. రాత్రి దీపాలంకరణ లంతా రేఖదే. సరళ కాండిట్ వెలిగిస్తూంటే, ఆ వెలుగులో ప్రసాద్ అమె ముఖంచూచి ముగ్గుడవుతున్నాడు. "వదినా, నీవని ఆ ఒక్క కాండిట్ వెలిగించడమే. నువ్వు దాన్ని వెలిగించే సరికి మిగిలిన వన్నీ ఆరి పోతాయి." రేఖ అంటూంటే సరళ పిన్న పడింది. లీల అక్క

సయోనారా

వనీ అంతే అయింది. అఖరునపెద్ద ప్రమిదలో రెండుపళ్లులు వేసి వెలిగించింది రేఖ. దూర దేశాల్లో ఎక్కడో తనను వరించే మన్నధు డున్నాడని తలచుకుంటూ ఆరెండింటిని ఒకటి చేసింది. నిశ్చలంగా దానివైపు చూస్తూంటే "రేఖ! ఇప్పుడు నువ్వు అక్కడ నిలబడి అయిదు నిమిషాలయింది తెలుసా?" అంది లీల వాచీ చూసుకుంటూ. రేఖ మనసంతా ఏదో మధుర భావంతో నిండి పోయింది.

మూడు దీపావళిలు కాలగర్భంలో కలిసి పోయాయి. ఇప్పుడు రేఖ, మీనా, ఉషా అందరూ ఎమ్మీ ఫైనల్ ఇయర్ లో ఉన్నారు. అందరూ సీరియస్ గా చదువుతున్నారు. ఢిల్లీ యూనివర్సిటీ ఎంత ప్రశాంతంగా ఉంటుంది. చదువు కోడానికి రైల్వరీ ఎంత ప్రశాంతంగా లోకంలో ఉన్న జ్ఞానం అంతా అక్కడే పొందు సరది పట్టుగా ఉంటుంది. అక్కడ కూర్చుని వ్రాసుకుంటూంటే గంటలు నిమి షాలా పాకిపోతాయి. ఒక్కోసారి చటుక్కున కలం అగిపోతుంది.

"ఇలా చదువు కుంటూ లెక్కలు చేయడ మేనా వని? కీచితంలో తనకి ఇంకేంలేదా? ఎవరికోసం నిశ్చిస్తోంది తను?" ఇలాసాగిపో తుంటాయి ఆలోచనలు. ఏదో ఆలో చించివ్రాయ బోయిన రేఖ ఉతిక్కిపడింది. మీనా వచ్చి ఎదురుగా నిలబడింది. ఏమి టన్నుట్టుగా చూసింది రేఖ. మునుసంగా రమ్మని సైగచేసింది. మీనా ఇద్దరూ రైల్వరీ దాటి ఆవరణలోకివచ్చారు. మునుసంగా నడుస్తున్నారు. మీనా తనూ ఎంత సన్నిహితరైవా ఏదో ఒక అంద మైన అడ్డు ఉంది ఇద్దరిసుధ్ధా. ఎవరూ హద్దుమీది ప్రవర్తించరు. తను ఒకనాడు మీనా బాయ్ ఫ్రెండుని చూసింది. తరువాత ఎంతో తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలం ఉన్నా కూడా ఏమీ అడగలేదు మీనాని. అలాగే మీనాకూడా ఎంత అందంగా సున్నితంగా ప్రవర్తిస్తుంది. అలానాడు తన పిలం కన్ను చూచి తప్పుగా అర్థం చేసుకుంది. మరి తను కూడా విడమర్చి చెప్పాలని ప్రయత్నించలేదు. ఏమనుకుందో ఏమో. కానీ వాలుగు సంవత్సరాలుగా

రోజు కలుస్తున్నా ఇలాంటి విషయం ఎప్పుడూ ప్రస్తావించలేదు ఇద్దరూ. కానీ ఇవాళ మీనా ఏదో గాభరాగా ఉన్నట్లు కనిపించింది రేఖకి. మీనా అగింది. రేఖ తలెత్తిచూసింది. ఎదురుగా ఒకవ్యక్తి నిల్చుని ఉన్నాడు. యూనివర్సిటీలో ఎక్కడో చూసినట్లు నిపించింది. కాదు కాదు ఎన్నో విశ్లేషించి చూసి, అను కుంది. ఇంతలో "హ్యూజ్ మై ఫ్రెండ్ విజయ్, పీఈజ్ మై డియరెస్ట్ ఫ్రెండ్ రేఖ!" అన్న మీనా పరిచయ వాక్యాలు విని "గ్లాడ్టు మీట్ యూ" అంది రేఖ. అతను చిరునవ్వునవ్వి ఊరుకున్నాడు. ఇంతలోఅతను ఒక కవరు తీసి మీనాకి ఇవ్వబోయాడు. ఆమె తినుకోలేదు. గిరుక్కున వెనుదిరిగింది. అతను రేఖచేతిలో పెట్టి వెళ్లిపోయాడు. "సయోనారా....." అంటూ. ఆశ్చర్యంతో మీనాని కలుసుకోవా లని రెండడుగులు వేసింది. వెనక్కి తిరిగి తిరిగి చూసిన రేఖ అతని రూపం ఎక్కడో చూసినట్లు నిపించింది. ఓలేదే. తను ఆనర్పు రెండవ సంవత్సరం చదువుతూండగా కాలేజీలో మేడమిద నిల్చునిచూస్తూంటే క్రిందని కారు దగ్గర మీనా, ఈవ్యక్తి నిలబడి ఉండడం జ్ఞాపకం వచ్చింది. అంతా అర్థమయింది రేఖకు. చేతిలో కవరుమిద 'మీనా' అన్న అక్షరాలు అం దంగా దిద్ది వున్నాయి. మీనాకి ఇచ్చే నంది దాన్ని ఆమె వెంటనే ముక్కులు ముక్కులుగా చింపేసింది.

"అదేమిటి మీనా?"
"అంతే రేఖ! నీదగ్గర్నుండి వేర్చుకున్న పాపం అది."

రేఖకేం అర్థం కాలేదు.
"మీరు ఫిత్ ఇండియన్స్. ఎంతనియ మం నిష్టతో ఉంటారో నాకు తెలిసింది. ఇన్ని సంవత్సరాలుగా నిన్ను చూస్తున్నా ఎంతో చలాకిగా ఉండి బెన్ను న్నాండెటువనిపించు కున్నావు. స్లోలై క్లింగ్ లో ప్రైజు నీదే. మేధమేటిక్కు అపోసియేషన్ ప్రోగ్రాము అంతా నువ్వే అరేంజి చేసే దానివి. మేధమేటిక్కు హిస్టరీ అంతా సీరియల్ కథలాగా ప్రతి మీటింగులోనూ చెప్పే దానివి. లాన్ లో కూర్చుని హిందీపాటలు పాడుతూ ఎంతో తన్మయం ఆవుతావు. కానీ అంత వరకే. తరువాత ఏమిటా అని ఆలోచించవు."

“స్తియా ఇప్పుడు...నీకది
నిమిషంలో సాధ్యపడుతుంది
లీకోకి కృతజ్ఞతలు”

లీకో-స్వల్పమైన ధర. ఉపయోగించటం తేలిక. పొగలేని
గృహనాణ్యంధమైన వంటచెరకు, ఏ రకమైన వంట పాత్రకైనా తగినట్టిది.

లీకో

కొలాన్ని మరియు ధనాన్ని పొదుపు చేస్తుంది.

నై వేలి లిగ్నైట్ కార్పొరేషన్, లిమిటెడ్, నై వేలి-1.

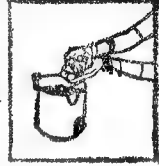
చిన్న లీకో
మొక్కలను
ఎన్నుకోండి

ఆ ముక్కలను
మీ రుంపటిమీది
పల్లవి పొరలూ
అమెరుకుకోండి.

ఈ లీకో
పొరను
అంచనాచేండి.

ఆ పొర అంటుకొని
మందటం ప్రారంభం
కాగానే క్రమంగా
లికోను చేర్చండి.

FDS-NLC-711 TEL.

శుభ వార్త

మొండి పోయి లకు, కడుపునొప్పి, తలనొప్పి, చిన్న పిచ్చులు, వండ్ల పొచ్చులు లకు వ్రేళ్ళకు చికిచ్చి, పాడి చికిచ్చి తో వ్యాధిని నిర్మూలించుట. ప్రతివేల బిల్లు ముఖ్య కేంద్రాలలో మానాడి ప్రసినిమాలలో సందర్శించి కల్యాణ శ్రీనివాస కారకు వ్రాసుంది.
రామా నే ప్రోడక్టు,
శ్రీ రథావాద్, హైదరాబాద్-4 (H.O.)

—SWASTIK

వే న వి
కాలములో
చర్మ

జానలను పొంద గుండుటకు

సర్ ఫర్

టాయిలెట్ సోపు

మొదలును, చదువు పొదులు, స్వల్పమైన యివర చర్మ బాధలను పోగొట్టి సుఖము పొందును.

సయోనారా

చప్పుకుపోతున్న మీవాని "మరిమచ్చే వేమిటి ఆలోచించి పాడేది?" అనడిగింది రేఖ.

"అదికాదురేఖా. నీతో ఇన్ని టేలెంట్స్ ఉన్న అన్నీ గుప్తంగా ఉంచుకున్నాను. మీరెరిదండ్రులు తెచ్చిన వ్యక్తిని మీవా మాడతావు. కానీ నీవే చాకు ఎంతో స్వరం తం ఉంది. కానీ నాలంతలు వేపు ఎన్నుకోవాలంటే కష్టమే మరి? సరి అయిన వ్యక్తి తారసపడేడాకా? ఇలా ఫ్రెండ్స్ ని నొప్పించ వలసి వస్తోంది. అంతే" సుఖ తిరుగుతున్న కన్నీటినిదాచుకో ప్రయత్నించింది మీవా. రేఖ తననుమారుతో తుడుస్తూ "నీతో ఇంత పురుష పడుతున్నావనకోలేదు. నువ్వు అందంగా అనిందంగా తిరుగుతూంటే నువ్వే జీవితంలో సుఖానికి సంతోషానికి ప్రతిరూప మనుకున్నాను. జరిగినవి మర్చిపో. కానీ నీమనస్థైర్యాన్ని నిజంగా మెచ్చుకో వలసిందే" అంది. మళ్ళీ రైల్వరికి వెళ్ళి పుస్తకాలు తీసుకుని బస్టాండుకి వెళ్ళారు.

"రేపు ఇలవయసా రైల్వరీ తెరిచే డింటుంది. తప్పకుండా రో" అని మీవా అంటూంటే "ఓకే. సయోనారా...." అంటూ బస్సెక్కింది రేఖ.

రాత్రి భోజనా లయక లాస్ లో సోపా టేబిలు వేయించుకుని కూర్చుంది రేఖ చదువుకుండామని. కానీ మెదడు సాయంత్రం జరిగిన దాన్ని గురించే ఆలోచిస్తోంది. పెదస్థలు లాంపులోంచి వెలుతురు టేబిలు మీదికి ప్రసరిస్తోంది. గిడ్డిపోచలు వింతకాంతితో మెరుస్తున్నాయి. చుట్టూ ఉన్న మొక్కలు పువ్వులు అందంగా గాలికి ఘటూ అటూ ఊగుతున్నాయి. లాస్ లో కూర్చుని చూస్తూంటే తమయిల్లు కూడా ఎంతో అందంగా కనబడింది రేఖకు. రైల్లు అన్నీ జర్మీ ఉన్నాయి. అఖరిగదిలో తలుపు తెరచేస్తుంది. గాలికి కర్మెచ్చు ఊగుతున్నాయి. ఆ గదిలో టెబిల్ లాంప్ వెలుగుతోంది. అంటే 'అన్నయ్య ఇంకా పడుకో లేదన్న మాట' అనుకుంది రేఖ. రెప్ప వాల్చుకుండా తన లాంపు వైపు చూసింది రేఖ. అది తను ఉడుపువూలు సుండి తెచ్చింది, పోయిన నెల, పిదపలా లేకుతో బోటింగు చేస్తున్నప్పుడు తనను బంధువు మార్చుని నీళ్లు త్రాగుచు

తను. ఆ లేక పోయే సంత అందంగా ఉంది. వెన్నెలలో అది తాజామహులు లాగే మెరిసి పోతోంది. బోటులో కూర్చున్న తను "ఏ రాత్రి ఏ చాందినీ ఫేర్ కవో సున్ జా డిలోకి దానకాం....." అని పాడింది. అందరూ తన్నయంగా నిన్నారు. మీవాని పాడమని బంధంతం చేసేరు. "జిందగీ కిత్నీ ఖాత్ సూరత్ హై....." అయియే ఆదేకీ జరూరత్ హై....." అని పాడుతూంటే ఆమె కళ్ళలో నీళ్లు నిలచేయి. డాంటి ఎంత అర్థం వుందో ఇప్పుడు తెలుస్తోంది రేఖకు. కానీ తనకి ఎవరు అవసరమో ఇప్పటికీ తెలియదు. ఆకాశంలో చంద్రుణ్ణి చూస్తూంటే తనకు కావలసిన వ్యక్తి అంత దూరంలో ఉన్నాడేమో అనుకుంది. సుర్పాడు అందరూ షిపింగుకి వెళ్ళి పోయేరు. తను ఆలస్యంగా లేచింది. అజారులో వెళ్ళా ఉంటే మళ్ళీ నీటి ఒడ్డుకే వచ్చి చేరింది. సరే అని బోటు ఎక్కి ఆ లేక అంతా మరో మారు చుట్టి వచ్చింది, తను. ఆ పడవవాడు చెప్పేడు, "ఒకసారి ఈ నీళ్లు త్రాగితే మళ్ళీ వస్తారు" అని. బస్సు దగ్గరకి వచ్చి చూసే సరికి అందరూ కర్రసామాను బుట్టలతో సహా కొని తెచ్చుకున్నారు. తను ఎంతో బాధపడింది. తన మీద తనకే కోపం వచ్చింది. "నీళ్లు, బోటింగ్ అని పడి చచ్చేను. ఇప్పుడు ఇంటికి తీసుకు వెళ్ళడానికి ఏమీ లేదు" అని నానోయింది. మధ్యాహ్నం పెర్మిషను తీసుకుని మీవాతో బజారు తెళ్ళి కర్రసామాను కొంది. ఎంతో బాగుంటుంది కర్రసామాను మీద పెయింట్ టింగ్ అక్కడ.. ఉదయపురు దీనికి పెట్టింది పేరు. ఇంతలో ఈ పెదస్థలు లాంపు మీవా చేసిన ఎన్నికే అని గుర్తుకొచ్చింది. "పాపం మీవాని తనంత అపార్థం చేసుకుంది? మరి మీవా తనని ఏమింది ఇవాళ? తను పెద్దలు నిర్మూలించిన వ్యక్తినే మీవా మాడుతుందిట. అవును ఎక్కడ ఢిల్లీ ఎక్కడ చెజాగ్? కానీ తను మారలేదు ఏ విధంగా కూడా. మరి తన దండ్రులు తెచ్చిన వ్యక్తి తన అభిరుచుల్ని గుర్తించక పోతే? తన టేలెంటు అన్న వ్యర్థమయి పోవూ? మరి దేని మీద ఆధార పడి ఇంకకాలం నిర్మించగా వుంది తను? తన లా కున్న తలిదండ్రులు వగైర తనను అని ఎప్పుడూ తన అనుభవాల

వదిసిందే. తరిగిపోయింది. ఒక కేళి తన తీవ్రతను సరకు అయిపోతో? మరి అక్క భావ గారూ, అమ్మ, వదిలినా అందరూ ముఖంగా ఎలా ఉన్నారు? తరిగిందంటే నిర్ణయించిన వేగం?" రేణు మనసంతా భయంతో విండి పోయింది. ఏమీ అంటు చుట్టూ లేదు.

"ఇంకా పడుకో లేదా?" అంటున్న తల్లిని చూచి ఈ లోకంలోకి వచ్చింది సురేఖ. రాత్రి పన్నెండయింది. ఏమీ పడవ లేదనుకుంటూ వెళ్లి నిద్ర కుప్పక మించింది. "రేణు తప్పకుండా యూనిస్ ర్విటికీ వెళ్లా"ను గురించి, "యూ మస్ట్ కమ్ టుమారో" అన్న మీవా మాటలు గుర్తు కొస్తుండగా.

"రాణిగారు ఇంకా లేవలేదా? రేపటి నుండి అలస్యంగా లేవచ్చు కలలు కంటూ! జానీ, ఇవాళ మాత్రం వేగరం లేవాలి" అని సుప్రవాతం పలికింది సరళ. కళ్లు తెరిచి దూడే సరికి తలంటు పోసుకుని కాఫీ త్రాగుతూ సవ్యతున్న వదిని మొహం కు బడింది రేణుకు. "సుప్రవ్రాతం కాక మరేమవుతుంది?" అంటూ లేచింది.

"వేగరం తలంటు కోనే" అంటున్న తల్లిని చూసి "ఇవాళ రైల్వేలో పడుపు కోవాలి. రేణు పోసుకుంటాను" అంది రేణు.

"ఇవాళ ఇల్లు కదలడానికి సిద్ధం." అంది తల్లి.

ఆశ్చర్య పోతూ తలంటుకుని కొత్త మీ కట్టుకుంది రేణు.

కాఫీ తాగుతూ పేవరు చూడసాగింది. ఇంతలో కారు హారన్ వినపడింది. కిటికీ దగ్గర వెళ్లి చూసింది. ఎవరో ఇద్దరు వ్యక్తులూ, వాళ్ళ వెనక ఇద్దరూడ వాళ్ళూ వాళ్ళని సాదరంగా ఆహ్వానిస్తున్న అన్నయ్య కనబడ్డారు. అప్పుడు తెలిసింది తనను వాళ్ళు చూడడానికి వచ్చేరని. కాఫీలు, స్వీట్సు అందరికీ ఇచ్చింది. అతని చెవు చూసింది ఒకసారి. గుండె గుణ్ణలు మంది. ఎంత తీక్షణంగా ఉన్నాయో చూపులు! వాళ్ళు వెళ్లిపోయేక 'అబ్బాయి లక్షణంగా ఉన్నాడని' మురిసి పోయేరు అమ్మా వామ్మ. సాయంత్రం వెళ్లి నాన్నగారు కలుసుకుని వాళ్ళ అంగీకార వార్త ఇంట్లో అందరికీ చెప్పేరు. ఇదొక జుభ దీపావలిలా ఉంది అందరికీ. కానీ ఈ సరళవతుర్రకి తన పోలిక సరకు లేదుకదా అని భయపడింది

రేణు రేణు మనసు : ముగ్ధ వోయింది. "ఎక్కడో వా ఫారిన్ రిటర్న్స్ వ్యక్తి? చంద్రుడంత దూరంగా ఉన్నాడను కుబ్బినే? కానీ ఇక్కడే, ఇండియాలో కారు కారు థిల్లిలోనే ఉద్భవించే జేమిటి? మరి స్పార్ట్స్ ఫారిన్ స్పెల్లులో మాట్లాడే మనిషి కాదు...." కొంచెం ఆశా మరి కొంచెం నిరాశతో ఆలోచిస్తోంది రేణు.

* * *
"అమ్మగారి పని కుదిరింది. ఫారిన్ రిటర్న్స్ వ్యక్తి, రెఫ్రేజిటేరు, కారూ గల వ్యక్తినే కావాలన్నారు తమరు! మరి దీనికి ఎలా ముచ్చుచున్నా వమ్మా?" అని సరళ ఎగతాళి చేస్తూంటే కళ్ళలోని విశ్మల నిలచేయి రేణికి. అప్పుడు తను ఈ సంబంధానికి ఎలా ముచ్చుకుంది. కానీ మరి ఎలా వద్దన గలరు? ఏం లోపం ఉందని? అలా అని ఇంకెవరినైనా చేసుకోవాలనిలేదు. అంటే తనలోనే, తన ఆలోచనల్లోనే లోపం ఉందా? అయితే తన ఆశలకు "నయోనారా..." చెప్పాల్సిందేనా? ఏమీ తేల్చుకోలేక పోయింది.

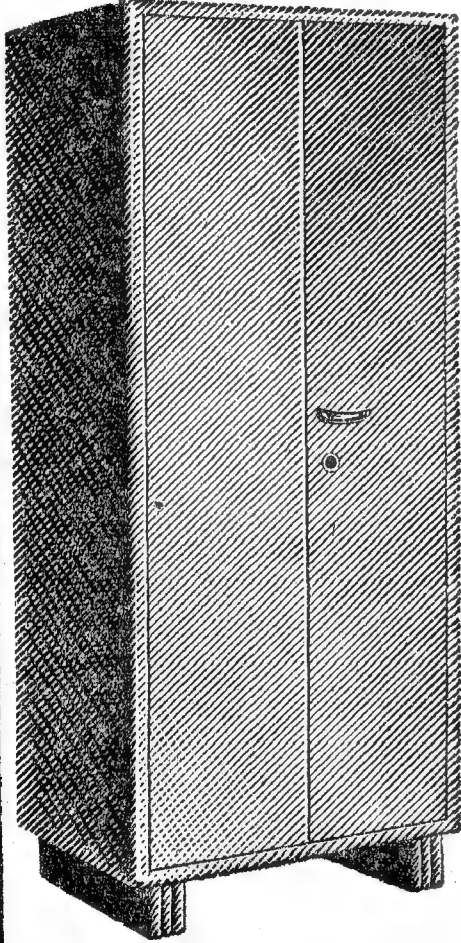
మర్నాటి రాత్రి దీపాలు వెలిగిస్తూ

పద్మ ప్రవచనో మృత్యు లోకానికి గలది వత్తులు వేసి వెలిగించి వాటిని కదిలించి భక్తితో. అప్పుడు. రెండు ముత్తులూ ఒకటై వెలిగితే రెండింటి బాటలూ ఒకటై అవు తాయి. ఇదే తన మమస్యకు పరిష్కారం. భక్తితో కళ్లు మూసుకుంది సురేఖ. కారు హారన్ చిని తల్లి పడింది. ఎవరూ? వాళ్ళి వస్తున్నారు! దీపాల మధ్యలో ముట్టు పీరతో మెరుస్తూ నిల్చున్న రేణు మోహనీకి అవ్వరసలాగే కనిపిసింది. ఒక శుభ వార్త ఎలా చెప్పాలా అని ఆలోచిస్తు న్నాడు. ఇంతలో "మా అన్నయ్యకి వెస్ట్ జర్మనీలో పి.హెచ్.డి. చేయడానికి స్కాలర్ షిప్పు వచ్చింది. 'ఫేమిలీతో సహా వెళ్లి పోతాట్టు!" అని గర్వంగా చెబుతున్న కైల చెప్తు ఆశ్చర్యంగా మామూలాంటే, దీపంతో ఎడటోయిన మమిటను ముట్టు కున్నాడు మోహన్. గాభరాగా వెనుదిరిగి రేణుకు నవ్వుతున్న మోహన్ కనిపించాడు. ఆ కళ్ళలోని తన ప్రతిబింబం కనబడగానే "భగవాన్, వా కలలన్నీ నిజమయ్యాయి!!!" అని జ్యోతికి అంజలి పుట్టించింది మోహన్.

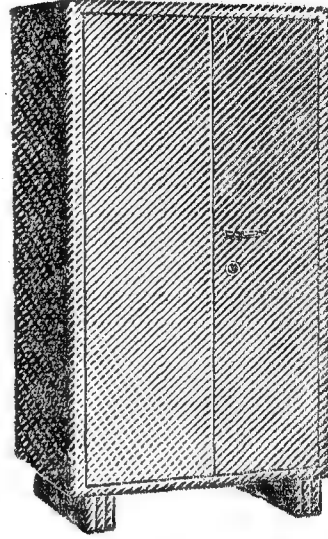

వస్తువులను పెట్టుటకు భీరా క్యాబినెట్లు !

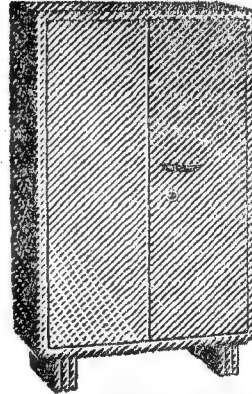
భీరా క్యాబినెట్లు క్రవ్వపట్టని, ముక్కలుగా ఊడని ఉక్కు నుండి ఎంతో అందమైన ఫినిష్ తో తయారు చేయబడ్డాయి. ఇవి ఎన్నో ఏళ్లు పాడవకుండా వున్నాయి. మీ విలువైన వస్తువులను భద్రముగా పెట్టుకొనుటకు భీరా స్టీల్ క్యాబినెట్లు ఎంతో ఆనువుగా ఉంటాయి. ప్రతి క్యాబినెట్ కు గట్టిగా లాకము వడే ఏర్పాటు ఉంది. మిగిలిన లావలంట్ల వీటి పెట్టెలను మార్చి పెట్టవచ్చును మరియు అదనపు హాంగులను పెట్టుకొవచ్చును. అఫీసులో లేక టుండ్లో, ఎక్కడానూ, మీ వస్తువులను భద్రముగా పెట్టుకొనుటకు భీరా క్యాబినెట్లనే కొనండి!

'యుటిలిటీ': 1971 మి.మీ. x 910 మి.మీ. x 481 మి.మీ. (78" x 36" x 19")

'సాఫ్యులర్': 1641 మి.మీ. x 831 మి.మీ. x 481 మి.మీ. (65" x 33" x 19")

'మిడ్డెల్': 1270 మి.మీ. x 760 మి.మీ. x 481 మి.మీ. (50" x 30" x 19")

JW-BSW-4883

భీరా స్టీల్ వర్క్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

స్వామి వివేకానంద రోడ్, సాంతాక్రూజ్, బొంబాయి-54

కవచ్యానిష్ఠుడేశాలలో కాంగ్రెస్ అధ్యక్షుడు కామరాజ్

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆర్. వెంకట్రామన్

తమిళనాడులో పుష్ప మేల్కూర్పు ఉన్నట్ విద్యుదుత్పత్తి నియంత్రణ భారతంలో పుష్ప హీల్, భావనగల్ విద్యుదుత్పత్తి కేంద్రాలు ఏటి కవచీ కొన్ని భారత యంత్రాలను రష్యన్ల నుండి సహాయం చేసింది. ఆ భారత యంత్రాలను తయారు చేసే కర్మాగారం ఒకటి తెనిగ్ గ్రామంలో ఉంది. కామరాజ్ ఆ కర్మాగారానికి వెళ్ళారు.

మనకు కవచీని సరిగ్గా యంత్రాలను నువ్వరా చేయడం మాత్రమే కాక, మన దేశపు ఇంజనీరు విద్యకు శిక్షణ కూడా ఇస్తున్నది ఈ కర్మాగారం.

“ఇంతవరకు 74 మంది భారతీయ ఇంజనీర్లకు శిక్షణ ఇచ్చారు” అని ఆ కర్మాగారం అధికారులు అన్నారు.

కర్మాగారంలో ప్రవేశించగానే కామరాజ్ కు అక్కడ ప్రేమాయువు తెల్లబడినట్లు ఫోటోలు కనిపించాయి. ఆ ఫోటోలో పుష్పవారెరా అని కామరాజ్ కు కుతూహలం కలిగింది.

ఎవరై పుంటారని వూహించనవచ్చు? ఆకాశాని మేనెరిగి తెల్లబడి, ఇంజనీర్ మేనెరిగి, ప్రధాన ఇంజనీయర్, ఇలాంటి వారి ఫోటోలే అయివుంటాయని కదూ అనుకుంటారు!

అలా మీరూ భావించుకుంటుంటే చరపాటే. అక్కడ పుష్ప ఫోటోలు చాల మట్టుకు అక్కడ పనిచేసే కార్మికులవి. దీక్షతో పట్టింగా పనిచేసే కార్మికుని ఫోటో, కొత్త యంత్ర భాగాలు అని తెట్టిన కార్మికుని ఫోటో, పని గొప్పగా చేసిన కార్మికుని ఫోటో— ఈ విధంగా పెక్కు పటాలు అక్కడ చూడవచ్చు. ఈలాంటి కేరళం పొందడానికి ఫోటో కార్మికులు అక్కడ పని చేస్తున్నాడని అధికారులు అన్నారు.

తర్వాత తోపరికి వెళ్ళగానే, ఒక గదిలో కార్మికులు తయారు చేసిన కొత్త యంత్రాలు, వారు కనిపెట్టిన కొత్త యంత్రాలు, పాత యంత్రాలలో వారు చేసిన మార్పులు— ఇవన్నీ అయో కార్మికుల చేరుతో పాటు ప్రదర్శన సమితులుగా ఉంచబడ్డాయి. కార్మికులు శ్రద్ధతోను, ఉత్సాహంతోను పని చేయమనిపించానని, పరిశ్రమ అభివృద్ధి పొందడానికి ఇలాంటి పద్ధతులు చాల ఫలితం కలిగిస్తున్నాయని నిర్వాహకులం తెలిపింది.

“మొత్తం వేతనం పొందడమే కార్మికుని లక్ష్యం” అనే భావాన్ని మార్చి, “పరిశ్రమస్థాయి పెచ్చి, ఉత్పత్తి అధికం కావడం వల్ల కార్మికులు పొందే ప్రశంసలే మేలయినవే” అనే భావాన్ని అక్కడ కలిగించారు నిర్వాహకులు.

అంగ్ల కవి విల్లెమ్ శుస ఒక కవితలో ఈ విషయం మూలంబారు—

“Fame is spur that the clear spirit doth raisee.

(That last infirmity of noble mind.)

To scorned lights, and live laborious days.”

దీని తాత్పర్య మేమిటంటే, ఉత్తమ పురుషులు ప్రశంసల పొందడానికి రాత్రి పగలు పరిశ్రమ చేస్తారు— అని.

ఈ కవిత ప్రాతినిధికతతోనే, సమస్తమైన కార్మికుల తోపరికం పెట్టడం, కార్మికులు కనిపెట్టిన పని ప్రదర్శనలలో చేర్చడం వంటి ములు పోషియట్ దేశంలో జరుగుతున్నాయేమో పని పాకు తోస్తుంది.

జాతీయం చేయబడిన మన ప్రభుత్వ కర్మాగారాలలోను దీనిని అమలుపెట్టే ఫలితం పుంటుందనే భావాన్ని ప్రకటించారు కామరాజ్.

ఆ కర్మాగారాన్ని తిరిగి చూచిన పిదప పోషియట్ కార్మికుల 181 పరిశ్రమలు ప్రకటించడం కామరాజ్ పరిశ్రమ వల్లనే దేశం పురోగమిస్తుందన్న విషయాన్ని పోషియట్ కార్మికులు ప్రపంచానికి విరూపించి చూపారని కర్మాగార నిర్వాహకాధికారులతో కామరాజ్ చెప్పారు.

కర్మాగారం చికిత్సా విధానానికి నిర్వాహకులు కామరాజ్ కు పలుచూపుని తెల్లారు. అక్కడ కార్మికుల శరీర పరిశీలనకు, చికిత్సకు అవసరమైన

మెక్కు వసతి సౌకర్య వియగ్రులు కనిపించాయి.

చికిత్సాగారాన్ని చూచేటప్పుడు నేను, కామరాజ్ అక్కర్లుగా మారిపోయాము. అవును! అక్కర్లుగానే, మాకు కూడా పెద్ద అంగరథి, ముఖానికి తోడుకునే బుర్రావంటిది మాకు వచ్చారు. వ్యూహికులు తగులకుండా వారు తీసుకువేయడం జాగ్రత్తం. రోపం ప్రవేశించే వారికందరికి అలాంటి దుస్తులు ఇస్తున్నారు. ఇది శ్రేష్టమైన పద్ధతి అదా?

అక్కడ దేవు తగిలి వదుకుని పుష్ప ఇద్దరు కార్మికుల వద్దకు కామరాజ్ వెళ్ళి, వారి యోగక్షేమాలు కనుక్కున్నారు. అప్పుడు కార్మికుల పొందిన సంతోషం ఎల్లడేనిది.

మాస్కోలో లోగే తెనిగ్ గ్రామ లోను భాగ్యురైలు చూ ప్రవీర్ణమై పది. రైలులో ప్రయాణం చేయడానికి ఆ ఉదయం అవకాశం కలిగింది. భూమిలో సుమారు 300 అడుగుల లోతున విర్రాటలున ఈ రైలు దారిపై బళ్ళ విద్యుచ్ఛక్తితో నడుస్తున్నాయి. ఎలాంటి అడ్డంకు అతి త్వరయిన రైళ్ళు చాలా తేలిగా నడుస్తాయి.

తెనిగ్ గ్రామ భూగర్భ రైలులో తక్కిన అందరూ ప్రయాణికుల లోగే నేను, కామరాజ్ ఎక్కాము. రైలు పెట్టి పరిశ్రమగా మనకిగా పుంజుకొన ప్రత్యేకంగా పరిశీలించారు కామరాజ్.

తెనిగ్ గ్రామంలో మొట్టమొదటి పోషియట్ వమానేకమయిన స్థలం.

గణాగ్రంథ రక్షణకు కార్యకర్తలు
అది నిశ్చయం వుంది. ఇది నిధానంగా మిచ్చే
మొట్టలాగ కనిపిస్తుంది. దాని మీద ఎక్కి పరి
బడితే, అది తనంతట తానే క్రిందికి దిగిపోతుంది.
ఈ మెట్ల మీద— ఒక్కొక్క దాని మీద పలు
పురువరూపములు— అది నుండి విలబడి కిందికి వెళ్ళు
నట్లు. అది విధంగా కింది నుంచి వెలువడి రారల
చిన వారూ మెట్ల మీద విలబడితే, ఎన్నలేరు
తనంతట తానే పైకివస్తుంది. ఈ ఎన్నలేరును

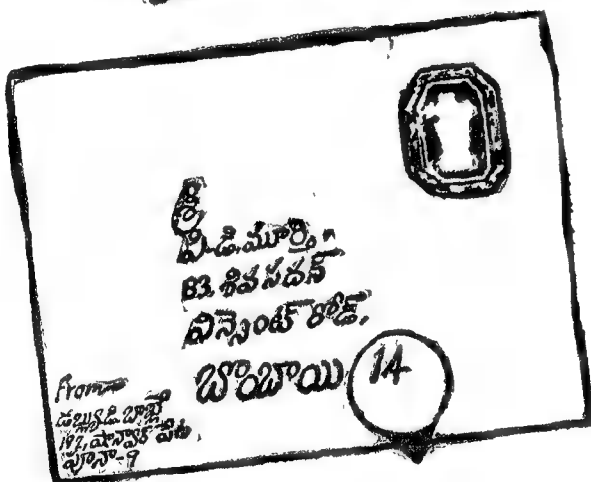
కామరాజ్

వేడుకలతో ప్రతివారు చూస్తున్నా.
జాన్ నుంచి సుద్రాసుకు వచ్చిన ఒక వస్తు
ప్రదర్శన వాటిలో ఈ 'ఎన్నలేరు' ఏర్పాటు
చేశారు. అవాకము చూచే అనకాకం కలిగిన వాడు
నగర వాడుకలు 'ఎన్నలేరు' గురించి తెలిసే
వుంటుంది.
రష్య విప్లవం తెలిసే గ్రామంలోనే అరంభమయింది.
విప్లవం అరంభం కావడానికి గుర్తుగా "అరోరా"

చిరునామాలో పోస్టు పట్టణానికిగల

జోను వెంబరు తెలిపండి

అరోరాను వెదకడం కష్టంగా అందజేయడానికి
పోస్టల్ డివిజన్ పట్టణాల పోస్టల్ డివిజన్
తోమలలో విడివిడిగా ఉంచారు.
దక్షిణాది దిక్కునాలో గొప్ప గొప్పగా
చేయడానికి అందుకు తోడు వెంబరు అది
తెలిపండి.
నీ చిరునామాలో ఉంది నీ చిరు నామా
లో ఉంది.

జోను వెంబరు తెలిపినట్లయితే
చిరునామా పూర్తిగా ప్రాసెస్ అవుతుంది
మీకు ఇంకా బాగా
సేవ చేయడానికి మాకు తోడ్పడండి
[అరంభ తంబి తమిళం కాం]

అది వోడ అంటే ఒక పురణి గుండూ ప్రేమ
బడింది. వెంటనే విప్లవకారులు అప్పుడున్న "తెరన్
సిక్" ప్రభుత్వాన్ని పొందేలో, పోలియట్ పరి
పాలనను వెల కొల్లారు.

ఆ "అరోరా" వోడ చూడడానికి కామరాజును
పిలుచుకుని వెళ్లారు. వోడ తేప్పెన్ స్టేషన్ కు సుర్య
దంతో కామరాజుకు స్వీగతం చెప్పి రోపలికి పిలుచు
కుని వెళ్ళి వోడ చూపించారు.

ఇప్పుడు ఆ వోడ వానికుం శిష్టాకు వినియో
గించ బడుతున్నదని "కేప్ టెలిపారు.

తెలిన్ వివరించిన "స్మిల్స్" మేడను, అక్కడ
జరిగిన ప్రధమ అఖిల రష్య పోలియట్ సహాసం
గడులను కామరాజ్ చూచారు. తెలిన్ ఉపయో
గించినదాని నిజానామైన గడులు. మేనా బల్ల
కుర్చీలు— అన్నీ అలాగే ప్రదర్శన పట్టుపుట
పెట్టబడి వున్నాయి.

జాన్ చక్రవర్తులు వివరించిన ప్రాసెస్ దాన్ని
"హెర్మిటాన్" అని వ్యవహరిస్తారు. అది వేడు
ప్రపంచంలోని ఉత్తమ ప్రదర్శన కాలంలో ఒక్కటిగా
విరాజిల్లు తున్నది. ప్రపంచంలో వున్న శ్రేష్టమైన
గ్రీకు, రోమన్ సామ్రాజ్యం శిల్పాలన్నిటినీ విడి
విడిగా ఆ ప్రాసెస్ దంతో ప్రదర్శించారు. సుహా
విభావనలయిన మహా చిత్రకారులు రేఫేల్ టాంకో,
రూబెన్ వంటి వారి చిత్రాలు ఆ రాచనగరులోని
పెక్కు గదులను అలంకరించాయి. ఇంకా, ఇంగ్లండు
నాట్యాలు, ఇంగ్లండు సగలు, జార్జ్ చక్రవర్తులు
ధరించిన వజ్రాలు, పచ్చలు, కెంపులు మొదలయిన
సమరత్నాలు మొదలయినవి మరొక చోట ప్రద
ర్శించ బడ్డాయి. ఇంకొక చోట, ఆ కాలపు తూగ
దీపాలు గంభీరంగా ప్రేరేపిస్తున్నాయి.

హెర్మిటాన్ ప్రాసెస్ దంతో ఒక భాగం
"గోల్డెన్ రూమ్" అని వ్యవహరించబడుతుంది.
ఇది ఇంగ్లండు సులూమా చేసిన గది. ఆ గది చాలా
అందంగా వుంది అని చెప్పినంత మాత్రాన చాలదు.
అందాన్ని చూచే అనుభవింది, అర్థం చేసు
కోవాలి.

కర్న జగలు మనే ఈ భృత్యులన్నీ కామరాజ్
దగ్గరనే అలరించాయి. కాని, ఇన్నీ చూచి ఆయన
పొరవళ్ళం పొందలేదు. ఏవో ప్రదర్శన పట్టుపు
లను చూచే పాధరణ కుతూహలమే వారికి కలిగింది.
సమస్త వ్యవసాయ శ్రేష్టతలోని ప్రజలతోమ,
కార్మిక సంఘ కార్మికులతోమ సమావేశమయి
వస్తువులు ఆయనలో కలిగిన కుతూహలం, ఉత్సాహం,
చిత్ర శిల్పాలనో, అధరణాలనో చూచేటప్పుడు
ఆయనలో కనిపించ లేదు.

ఈ విషయం మా వెంటపవున రష్య వారికి
అర్థమయింది. భారత్— సోవియట్ సంస్కృతికి
సంఘం ఉపాధ్యక్షులు ఈ విషయాన్ని పేర్కొని
"కామరాజ్ కు ప్రజల ఉత్తమ భీతిమే ముఖ్యమని
అనడం పూర్తిగా నిజం. హెర్మిటాన్ రాజప్రసా
దాన్ని చూచినప్పుడు ఆ విషయ వాకు చాలా బాగా
బోధపడింది" అని అన్నారు.

ఆ సాటి సాయుధాలమే మేము మాస్కాకు
ప్రేమతోమమున్నాము.

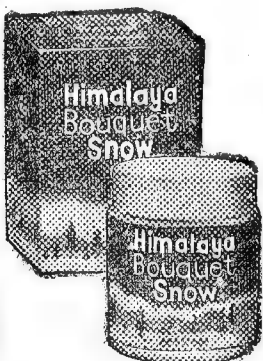
(సత్యం)

—అనువాదం, డి. రా.

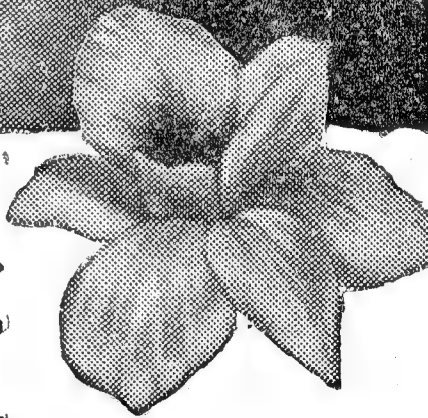
[అనందభిక్షున్ పౌజన్యంతో]

కృష్ణమ-కోమలం

మనమం నంది కోమలం, పూసంతి నంది.
 పూందర్శం. హిమాలయా మిల్ ప్రిన్స్ పర్ల
 మీ దర్శం పూందర్శం అంత మనోహరం.
 దాని మృదులత మీ దర్శాన్ని మననదీకంటే
 అతి కోమలంగా వుండటం... పట్టు నంది
 కోమలం. పూదర్శం ఏంటో దర్శంగా అంది
 యుంచుకుంది కూడా. ఆ పరిమళమేమో.
 కోమలం, పూవ్యం, దివ్యం.
 మనమం నంది కోమలం, పూసంతి నంది
 పూందర్శం... ౧౯౫౫

హిమాలయా రిసర్చ్ లిమిటెడ్ వారి
 ప్రత్యేక దివ్య రసం.

...అట్ట మనోహరమైన చర్మసౌందర్యం కోసం
హిమాలయా బుకే స్నో

విండాస్ - HBS 31A/140 TL

నెలకు రూ. 700 సంపాదించండి

జింకలూరు మరియు జనారామ అండ్
మైవ పీఠంను విరివిగా విక్రయించి నెల 1 క్రి
రూ. 700/- లు సంపాదించండి. ఉచిత
కేటలాగునకు మరియు రూ. 100/- విజన
గం పీఠం లాంటి పేట్టుకు వ్రాయండి.

SADHANA SAREE MILLS
Ajmeri Gate ( ), Delhi-6

మండిక్
డి.గి.సి.అ.అ.అ.అ.అ.

ప్రీవామ్యతం

ఆరోగ్యమునకి బలమునకి
అయుష్షుదాతము
(ప్రెనేట్) పిలువబడే
మందరాను-17

పుస్తకములు

రీ పుస్తకముల పేట్టు రూ. 5-50.

(1) కౌక్కికకౌత్తం (2) సుమగ్రాత్
(3) మంజు నర్మతులు, (4) 84 అనన
ములు, (5) రుహన్యకాట్ అంబు. ఉక్కిక్కి
పుస్తకం రూ. 2/-, పోస్టేజీ, ప్యాకింగ్
అదనం. ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

SULEKHA TRADERS,
WAR-7) Beat No. 13, Aligarh

ఉచితము: ఉచితము: ఉచితము:

తెల్ల మచ్చలు

దీని గుగము 9 రోజులో తెలియును.
మా ప్రత్యేకమైన 'డాగ్ పాపా' ప్రత్యేక
కెమికల్స్ తెల్ల మచ్చలను సులభముగా తొలగిస్తు
టా 1924 నెల నుండి ప్రత్యేకమైనవి
యవును. గూడుకోజలు వాడతంతవే మచ్చల
తెలుపుదనం, అన్ని నకొన్ని జాతుల వ్యాధులు
బాగుచేయు శక్తి గలదు. ఉచితంగా ఒక సామెల్
మందు ఇవ్వబడును మకానుగూని పంపించండి.

ARVIND PHARMACY, India
P. O. Katra Sarai (Gaya)

వారపలం 16-12-1966 శుక్రవారం మొదలు 22-12-1966 గురువారం వరకు.

మేషం : వారం ప్రారంభంలో అన్ని వ్యవహారాలు అనుకూలంగానే ఉంటాయని వారాంతంలో చికాకులు యేర్పడతాయి. మీ తాలూకు వస్తువులు పోయే ప్రమాదం ఉంది. స్థిరస్థి వ్యవహారాల్లో చికాకులు ఏర్పడతాయి. వ్యాపారంలో యెవరినీ విశేషంగా నమ్మి వ్యవహరించడం తగదు.

స్త్రీలు:—అర్ధగం బాగానే ఉంటుంది. బంధువుల వ్యవహారాల్లో శ్రమపడేవా, మాట దక్కదు.

వృషభం : పుత్రి వ్యాపారాల్లో మీరు యిది వరకు చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలించింది. అర్థిక వ్యవహారాల్లో అనుకూలమైన మార్పులు వస్తాయి. అధికారులవలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు కొంచెం శ్రమమీద వెళ్తుంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవ ప్రాథమిక బాగా ఉంటాయి. సజ్జన సంగళ్యం లభిస్తుంది.

స్త్రీలు:—కుటుంబ కార్యక్రమాలు విరాటం కింగ వెళ్తుంటాయి. వివాద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

మిథునం : భాగస్వామ్యంతో కలిసి చేసే వ్యాపారాలకు మీరు స్వంతంగా చేసే వ్యాపారాల బాగా ఉంటాయి. సహజముతో కూడిన వ్యవహారాలకూడా లాభించగలవు. ప్రయాణాలు ప్రత్యాపారంగా ఉంటాయి. వివాదాలు తలచుకుంటారు. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు.

స్త్రీలు:—అర్ధగం వివాహంగా ఉంటుంది. తుది కార్యం విషయంలో అనుకూలత లభిస్తుంది.

కర్కాటకం : పుత్రి వ్యాపారాల్లో అందోస కలిగించే వరిస్థితులు యేర్పడే వారం మధ్యలో సర్దుకొంటారు. అర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగమూటా లకు లొంగిపోవడంవలన మునుపందే యిచ్చుంది కలుగుతుంది. సెటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది. కర్మ వ్యవహారాల్లో అనుకూలత లభిస్తుంది.

స్త్రీలు:—కుటుంబ కార్యక్రమాలు కొంచెం శ్రమమీద వెళ్తుంటాయి. సంతోషకరమైన సవార్లను విలబారు.

సింహం : ఏ వ్యవహారంలోను అరంభంలో కష్ట పించిన అనుకూలత అక్షయవరకు విలవదు. సహజముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో విజయం వస్తుంది. ఉద్యోగంలో అకారణంగా అపొహలకు గురి కాక ప్రమాదం ఉంది. రాక్షసు వ్యవహారాల్లో ప్రతి పక్షాల సంతలనం పెరుగుతుంది. అందోస కలుగుతుంది.

స్త్రీలు:—అర్ధగం వివాహంగా ఉంటుంది. అడవిలోకి పంపి వ్యయం చేస్తారు.

కన్య : పుత్రి వ్యాపారాల్లో మీరు అనుకోవే ఒకటి జరిగిన మరొకటి కావచ్చును. ఎవరితోను మాట వట్టింపులు తగవు. మాతన వ్యాపారాలు స్వేచ్ఛగా లాభిస్తాయి. కొన్ని వ్యవహారాల్లో అధిక వ్యయం జరగడంవలన అర్థికంగా ఒత్తిడి వస్తుంది.

సంపాదిక కార్యక్రమాలకు మార్పులు వస్తాయి. స్త్రీలు—కుటుంబ వ్యవహారాల్లో స్వల్ప భేదాని ప్రాయాలు వస్తాయి. దైవకార్యాల వెరవేర తాయి.

తుల : కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీ మంచితనమే మీకు యిచ్చుంది కలిగిస్తుంది. సహజముతో కూడిన వ్యవహారాలు కొంతవరకు లాభించగలవు. అర్థిక వ్యవహారాలు బాగాఉంటాయి. అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు కొంచెం శ్రమమీద వెళ్తుంటాయి. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది.

స్త్రీలు:—అర్ధగం బాగాఉండదు. సెటివారిలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది.

వృశ్చికం : మీ స్వంత నదులు నలుపుగానే వెళ్తుంటాయిగాని లుతురుల నిమిత్తం శ్రమ పొందవలసినవస్తుంది. నమయానికి యెదో ఒక విధంగా డబ్బు చేతికి వస్తుంది. ప్రయాణాలు లాభదాయకంగా ఉంటాయి. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ కృషి ఫలించగలదు. పుణ్యకార్యాల చేస్తారు.

స్త్రీలు:—కుటుంబ వ్యవహారాల్లో అధికవ్యయం జరగుతుంది. ప్రయాణాల్లో డబ్బులు చేస్తారు.

ధనుస్సు : భాగస్వామ్యంతో కలిసి చేసే వ్యాపారాల్లో మాతనావకాలు లాభిస్తాయి. పుత్రిలో సెటివారి పోటీని విదుర్కొని అనుకూలతను నిధించగలరు. అధికారులవలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు శ్రమమీద వెళ్తుంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. సజ్జన సంగళ్యం లభిస్తుంది.

స్త్రీలు:—అర్ధగం బాగానే ఉంటుంది. సెటివారిలో వాద ప్రతివాదాలకు దిగడం తగదు.

మకరం : పుత్రి వ్యాపారాల్లో అదాయంతో పాటు వ్యయంకూడా పెరుగుతుంది. సమయానికి యెదో ఒకవిధంగా డబ్బు చేతికి వస్తుంది. మాతన వ్యాపారాలు లాభదాయకంగా ఉంటాయి. ఉద్యోగంలో మీ మంచితనమే యిచ్చుంది కలిగిస్తుంది. రాక్షసు వ్యవహారాలు ప్రత్యాపారంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలు:—కుటుంబ కార్యక్రమాలు బాగా ఉంటాయి. బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు.

కుంభం : ఇదివరకు మీ కార్యక్రమాల్లో ఏర్పడిన అవరోధాలు తొలగిపోయాయి. కంటింటి వ్యవహారాలు మిమ్మల్ని నమ్మించి మోసం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తారు. భాగస్వామ్యం చేసే వ్యాపారాల ప్రారంభించడానికి యిది సమయంకాదు. ప్రయాణాలు శ్రమగూడే వస్తాయి.

స్త్రీలు:—స్వల్ప అవరోధం చేస్తుంది. వివాద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

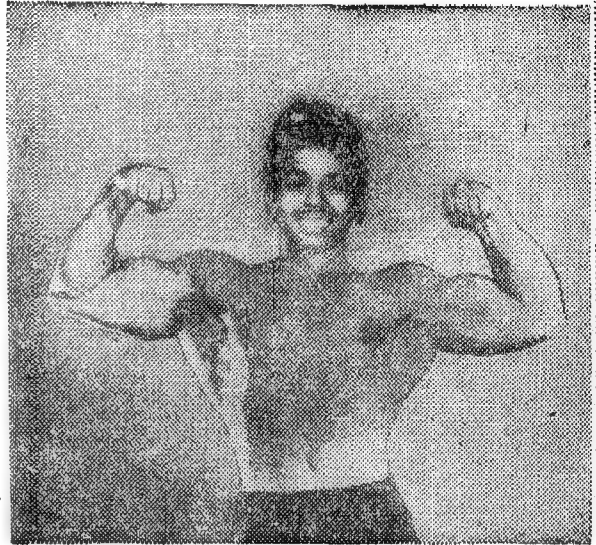
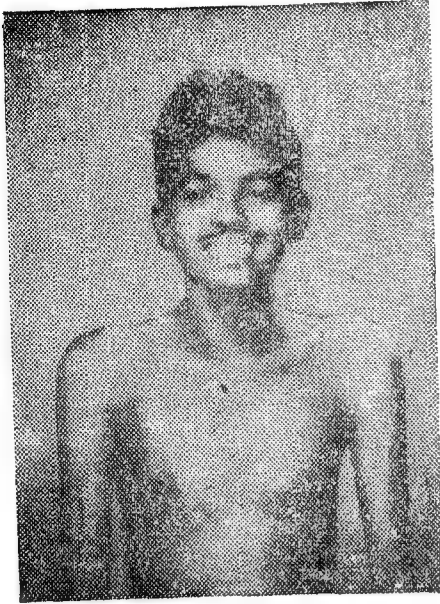
మీనం : వారం ప్రారంభంలో పుత్రి వ్యాపారాల్లో చికాకులు ఏర్పడే తరువాత వర్తకం ఉంటాయి. వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు బాగా ఉంటాయి. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందా విషయవలన యిచ్చుంది కలుగుతుంది. పంపిత వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరుగుతుంది.

స్త్రీలు:—కుటుంబ కార్యక్రమాలు విరాటం కింగ వెళ్తుంటాయి. వివాద పక్షపాలు కొంటారు.

—మహావై

జాషధం సేవించక ముందు

జాషధం సేవించిన తరువాత

జీవన్ తోన్

గ వ ర్ణ మెం టు

రిజిస్ట్రేషన్ నం. 218726

MARK

(టేడ్ మార్కు)

జీవన్ తోన్ ప్రయోజనాలను సేవించి, ఫలితాలను పొందేవారు అనేకులున్నారు. కాని జీవన్ తోన్ ను కొనుక్కొని దానిని ఉపయోగించి ప్రయోజనం పొందండి. జీవన్ తోన్ కేవలం మనస్థితి కొవ్వనుంచి తయారు చేయబడింది. జంతువుల కొవ్వు చేరుటవల్లనే యీ అనుకొనటవల్ల బలవృద్ధి కలుగక కారణం అని కొందరు అనుకోవటం పొరపాటు.

జీవన్ తోన్ గుణములు

నింత మంచి అహారంతిన్నా, ఎటుకల పోగువలె, బలహీనంగా ఉండేవారు కొంతమంది ఉన్నారు. అట్టివారికి జీవన్ తోన్ మంచి బలాన్ని, శక్తిని, బరువును ఇస్తుంది. అకలిలేని వారికి మంచి జీర్ణ శక్తినిస్తుంది. ఇది బలహీనత, కళ్ళు కలుపులు, తల తిరుగుడు, రక్త హీనతలను పోగొట్టి పరిపూర్ణమైన దేహరంగునిచ్చి, వృద్ధిని ఇస్తుంది. శరీరం ఎరుపుదాయ పొందటానికి జీవన్ తోన్ తో ట్రామాటోలు తీసికొనండి. అరోగ్యవంతులకు కూడా జీవన్ తోన్ మంచిది.

జీవన్ తోన్ తీసుకొన్నప్పుడు మీరు కొంత శరీరస్వేదనగా మంచి చెయ్యటం అవసరం. లేకపోతే మీ శరీరం అనవసరంగా లాజక్కు తుంటుంది. కానలసిన బరువు, బలవృద్ధి చేరినవెంటనే జీవన్ తోన్ సేవించటం నిలవటం మంచిది. స్కూల్ యువకులు జీవన్ తోన్ తీసుకొనటం మంచిదికాదు. అట్టివారు జీవన్ తోన్ తీసుకుంటే మేము బాధ్యులంకాము. స్త్రీలు జీవన్ తోన్ తీసుకొన గూడదు. ఇతర వివరాలు మందుతో పంపబడతాయి.

వెల : 450 గ్రాములు రు. 10/- (పోస్టుచార్జీలు రు. 3/-)

స్కిన్ లిమ్స్

యవ్వన పొందర్యం కలిగిన వారికి పరిష్కారం. స్కిన్ లిమ్స్ మీ చర్మాన్ని, మోటమలు, పోటకపు చుక్కలు, మిర్లత, కోతలు, శోభించి కాపాడతంది. స్కిన్ లిమ్స్ ముఖమందలి మచ్చ తొలగించిన తరువాత వాడవలెను. మీరు ఏ స్నానుగాని, పొడరునుగాని వాడవచ్చును. స్కిన్ లిమ్స్ ఒక కోర్పు రు. 12/-.

**Dr. VASAN,
JOTHI HOSPITAL**

P. B. No. 1413, 24, VENKATANARAYANA ROAD, T. NAGAR. MADRAS-17.

పెళ్ళి కూర్చు
జయప్రద

"పిల్ల! మమ్మన్నా పిల్లీ మువ్వ నాకు
తా చంపల మీద బహుళించిన వేళ్ల
జుర్రుల మధురస్వతులలో ఇంతవరకు
గమ్యకొచ్చిన నేను చదువైజోయి నీ దగ్గరకు
వరుగెట్టుకొస్తున్నాను. అవాడు కొడు
మవ్వు చేయెత్తితే అమ్మమ్మ ఒడిలో దాక
తానికి...."

అలా తనవైన ఉత్తరంలోని అమాటలే

వదేవదే చదువుకుంది బాగ్గిత్వరి. ఆమె
కళ్ళ నుండి అనందభాషలు చంపల
మీదుగా జారిపోతున్నాయి. ఆమె పెద
వులు మూకుతున్నాయి. ఆ ఒక్క
మాట కొరకా ఎంతవారి నుండి ఎదురు
చూచింది! చాలు చాలు, వాడికి తన మీద
కోసంలేదు. అంతకుంటే తన వివాహను
తున్న పంత్వకరమైన విషయమింకే

మొంది? ఎవరి చోడమూ తనను బాధపెట్టు
లేదు కానీ ఎవరినై తను బడినంతవరకాలు
తన చేతుల మీదుగా నెంబిందో వాగు
మోసంపొన్నే నరిపెట్టుకోలేకపోయింది.
ఇన్ని ఏళ్లుగా ఏప్పుడైనా నాడు రాక
పోలాడా' అని తలుపులు బార్లా తెరిచి
వుంచింది. తన విశ్వాసమెప్పుడూ తనను
మోసం చేయరు. వాడిరోజు పస్తాడు."

"ఎంతవాడయి వుంటాడో! పి. ఏ. పాన్
అయిన వా కొడుకును ఎంతమంది గౌర
విస్తారో! ఒంటు నరిగా చెప్పడం రాలేదని
సిద్ధిచేత మొట్టకాయలు తిన్న వాడి అడుగు
లకు ఎంతమంది మడుగులాల్తో...
ఆ లెక్కలు, అవన్నీ చేయలేక ఎంతగా
పతమతమయిపోయి చిక్కిపోయాడో బిడ్డ!
అన్నిటి మధ్యా ఈ బీద పిల్ల, ఎవరి చేతిలో
అయితే దెబ్బలు తినలేక పారిపోయాడో
అపిల్ల, ఇంకా గుర్తుందా? ఎంత అదృష్ట
వంతురాలని చేస్తున్నావురా."

ఈ ఇంటికోచ్చిన ఇంత కాలానికి ఆమె
మనసు ఆనందంతో గంతులేసింది. అప్పుడే
అక్కడకొచ్చిన తన పన్నెండేళ్ల పెద్ద కొడు
కును ఒక్కోకు తీసుకుని గట్టిగా ముద్దు
పెట్టుకుంది.

"రాజా! ఈరోజు మీ అన్నయ్య వస్తూ
వ్నాడురా."

వాడు అమ్మవైపు నిర్లక్ష్యంగా చూస్తూ
"అన్నయ్యవరు వాకు" అన్నాడు.

ఆమె వాడి బుగ్గలు నిమిరుతూ అంది
"వా ఏచ్చితండి! నీ కేసి తెలియదు.
రిమేషన్నయ్య లేడూ వాడురా."

రాజా ఒక్కమారు అశ్చర్యపోయి వోలు
డిప్పరించాడు.

"వాడు వా కన్నయ్యంటే? వాణిగా
నీ దగ్గరే వున్నాడా ఏం?"

తల్లి మనస్సు చివుక్కుమంది. అన
కొడుకు ముస్తత్తుం తెరిసివా వాడి మాట
లకు ఎప్పటికప్పుడు ఆమె బాధపడుతూనే
వుంటుంది.

అవును బాబూ! నీలాగ వాడు వాదగ్గర
లేడు. నీలాగ వాడు నన్ను వేధించడం లేదు.
మవ్వు మాత్రమే వాకొడుకువు. కానీ మవ్వు
నీ తల్లి బ్రతికుండగా ఆమె కేవలంగానూ
పనికిరావు. ఆమె చూసి మాత్రం కొరిచి
"పెట్టుగలవులే" ఆమె బాధను మనసులోనే
దాచుకుని అంది—

"నీ మాటలకేంగాని ఈరోజు రమేష్
వస్తున్నాడు. గూడుబండి కట్టించుకుంటా
నేనునుకు"

“అమ్మా! నువ్వెప్పుడూ ఇలా. ఇప్పుడు కోడిపందలకొస్తానని చెప్పావు. కాకిపోతాళ్ళ మనుకుంటారు.”

“అవును. వాళ్ళ ముండా అసకోవచ్చు. నీమీ అనుకోంది ఈ అభాగ్యుడు తల్లి ఒకలేనా. నరే చెబు” ఎట్టొర్చింది.

అక్కటికరకు ముళ్ళ మీద కూర్చున్న ట్టున్న తల్లి ఒడిలో నుండి ఒక్క గెంతు గెంతు నరుగెట్టి పుంజును చేజిక్కించుకుని చెళ్ళతోడువాడు రాకా. వాడు చెల్లన వైచే నిన్నుపోయంగా చూచిందామె. “నీడు నడిపోతున్నాడు” మనుకుంటే గొలుక్కుంది. గొలుచే రమేష్ అలోచనలలోకి జారిపోయిందామె.

వాకిట్లో కారు జబ్బం దినగానే కరండా లోకి నరుగెట్టింది. అక్క రమేష్ కు తన చేతికందిస్తూ “నీడిని పెంచడం వా వాత కాదు తల్లి. ఒకటే పిన్ని పిన్ని అని ఏడుపు” అంది. అప్పుడు కొండ ఎక్కినంత సంతోష మయింది తనకు. లేకపోతే పుట్టిన బిడ్డను పెంచకుని తన దగ్గర పదిలిపోయి, ఇటు నంతకర్కరాలు పెంచాక “వా ఆరోగ్యం బాగ యింది. ఇక నేను తీసుకెళ్తాను” అని తనకు నాకుండా వాడిని తీసుకెళ్లిపోతుందా? మూడు వెలలు తిరిగకుండానే తిరిగి తీసుకొచ్చింది.

ఆ తర్వాత బడెళ్ళ తన పెంపకంలో పెరిగాడు వాడు. వాడి తెలివి అమోఘం. వాడి జ్ఞానం తనని ఎప్పటికప్పుడు అక్కర్ల వరుస్తుండేది. దురుకుదనంతో పాటు, వాడికి సాగు కూడా పాచ్చు పొళ్ళలోనే వుండేది. అందుకే అప్పుడప్పుడు తన చేత బలంగా దెబ్బలు తినేవాడు. ఎన్ని దెబ్బలయినా తినేవాడుగాని తన కిక్కిరి లేకపోతే అన్నలు కదవడానికి ఒప్పుకునేవాడు కాదు. అటువంటప్పుడు, ఉడుకురక్తంలో ఉండే కంతో వాడు చెక్కిచెక్కి బిడ్డవరకు, కొట్టేది. ఒకరోజు వాడి మీద చెయ్యి నిత్తబోతుంటే అమ్మ అడ్డు వచ్చింది. “అమ్మా! నీ మనషికి పిల్ల వక్కాలు కుట్టించడంకాదు. కాస్త బుద్ధులు కూడా నేర్చునే” అంది కోపంగా వాడినైపు చూస్తూ. అమ్మ నవ్వి అంది, “తొందర వద్దులే జగతి! నీ కొడుకుల్ని బుద్ధిమంతుల్ని చేద్దువుగానీలే.” అప్పుడు తను ప్రతిజ్ఞ చేసింది గర్భంగా— తన కొడుకుల్ని సుసంగా మలుగురిలో అతే తుకు తిరిగేలా చేస్తానని... కానీ జరిగిందేమిటి? కోడిపందల కొరకు తల్లి నాలు

కాదో ఈ నిపుణికికా తన తల్లి?

అమ్మను తలచుకొని అమె కళ్ళలో నీళ్లు తిరిగాయి. “అమె అనుభవంలో చెప్పే మాటలన్నీ తన ఇండించేది. ఒకరోజు తాగా గుర్తుంది. అమర్నాడు అక్క వెస్తుంది. కొడుకు బడుపును పరీక్ష చేసుకుంటుంది. అందుకని వాడికి రాని ఇంగ్లీషు పాఠం పట్టుడంగా చెప్పేంది. బుద్ధిగా వదువు తున్న వాడికి మధ్యలో నీచుయిందో తెలి యుదు. ‘ఇకనే బడమను’ అని లేని పీరి పోయాడు. వాడి తుట్టూ, నరుగెట్టి పట్టుకుని ఒక మొట్టకాయ చేసింది. వాడు ఏడుస్తూ అమ్మమ్మకు నిర్భయ చేసు కున్నాడు. అమె కోపంగా వచ్చి “వాడు చదువుకోకపోతే ఇక్కడ ఒరిగేదేమీ లేదు. తన కాలు మీద కాలు చేసుకున్నా బరిగి పోతుంది. కానీ తల్లి! వాడిని మాత్రం నువ్వు చాచాదాకు. ఆ తర్వాత వాళ్ళనొక్క కు నేను చెప్పుకోవాలి” అంది. అమ్మమ్మ దినక ధైర్యంగా నిలబడి చెక్కిరిస్తున్నాడు. దాంతో రెచ్చిపోయి చెక్కిరిస్తుకుని ఇం తలకు లాగింది. వాడికి భయమేసి చెక్కి చెక్కి ఏడ్వడం ప్రారంభించాడు. వాడిని గుండెల కదుముకుంటూ తన మాంంలోకి చిటపట చూస్తూ అంది అమ్మ “గొడారి కేం తెలుస్తుంది కడుపు పీసి.”

అతర్వాత అమోఘంబుడు అమ్మ తలా నచ్చుకుంది. అది వేరే పడయం. కాని దానిమూలంగా తన తలా బాధ పడింది. కెండురోజులు మాటలు మానేసి తనవాసాలు చేసింది. కానీ, ఇప్పుడు తలచు కుంటే అమోఘాల రథంలో నిల్చుని అమ్మ అన్నపాటలలో ఎంత పడమందో! అనిపిస్తుంది.

అమె అమాట మనస్సుల్నిగా అనలేదు కాబట్టి అది కావడా పరిణామం అను గొడలు కాశేదు. కాని అవదు తన బిడ్డం మీద తన చెయ్యిత్తలేదు. వెరాయి బిడ్డ మీద నన్న న్నతంత్రం కూడా స్వంత బిడ్డం మీద లేదు. అందరూ కలసి తన క్రొత్తని చిల్లార్లెవారు. అమ్మ అప్పట్ను కడుపు తీసి తనను చెయ్యిత్తనివ్వకుండా చేసింది.

అమర్నాడు అక్క వచ్చింది. తన కొడుకు ప్రజ్ఞావిషేషిలకు పొంగిపోయింది. అమె తన్ను చెప్పుకునే మమయంలో అమ్మ చూచుడగా వచ్చి అంది అక్కతో—

“పిల్ల! నీ కొడుకులు ఇక తిరిగిరా తల్లి. జగతి వాడిని గుంపేస్తుంది. ఇక వా తరంకాదు వాడిని రక్షించడం.” అక్క నవ్విపూర్వం. పాలుగురోజులయిపోయాక అక్క చెల్లిపోతూ “నీడి వాన్న బెంగ పెట్టు కన్నాడు. నీడి మీద. కొన్నిరోజులు అందుకుని పంపుతాను” అని వెంట బెట్టుకుని వెళ్లి పోయింది. తలా రోజులయ్యాక వాడిని చూడాలనిపించి తాడు వ్రాస్తూ, “ఇక్కడ కాన్వెంటులో చేర్చాము. దాగానే తదువు ముంటున్నాడు. తొందరలో నీ కొడుకు ప్రజ్ఞ మూడూనికి తీసుకొస్తాడు” అని వ్రాసింది. తన మనస్సు విపుక్కుమంది. “వాడిని తను కొట్టడం అక్కడు కూడా ఇష్టం లేదా?”

వాడు చెల్లిపోయాక కొన్నిరోజులకు గాని తెలిసిపోలేదు. వాడంటే తన పూత యంలో గూడుకుట్టుకున్న మమత, తాళి దాగం. ఒక్కొక్కరోజు వాడి చిలిపివడ్డలూ వాడి తెలివితేటలు గుర్తుకొచ్చి మనసు వాడి వైపుకు నరుగెట్టింది. వాడిని కొట్టి నందుకు తనను తానే నిందించుకునేది. ఒకరోజు అమ్మతో అంది ‘అమ్మా’ వాడు కన్నుడిని చూడాలని వుందని. అమ్మ నవ్వి అంది “ఏం చెయ్యి దురద తడోందా?” ముడుచుకుపోయిన తన ముఖాన్ని చూచి మరలా అమ్మే అంది.

“వాళ్ళ దూరాన ఉద్దేశం చేసుకునే వాళ్ళు. మాటేమాటికీ వాడిని తీసుకు రమ్మని ఉత్తరం వ్రాస్తే ఏం జాగం టుంది?”

దానితో నోరు మూసుకుంటే కాని మనసు నిలవడంలేదు. ఎందుకో నరేవదే వాడిని గట్టిగా హృదయానికి సాతుకోవాలన్న గాఢంగా ముద్దు పెట్టుకోవాలని, వాడి వసులన్నీ న్యయంగా చేయాలని, కొట్ట కుండా వాడిని చదివించాలని, వాడు తన చుట్టూ ‘పిన్ని! పిన్ని!’ అంటూ తిరుగుతూ వుండాలని. ఎన్నెన్నో పూవాల. అని పెరిగి పెరిగి తన్ను చుట్టు మూట్టిపోయి. వాటి బలమైన కెగిరి నుండి తప్పించుకోవడం తన తరం కాకపోయింది. అందుకే అక్కను ఉత్తరం వ్రాసింది.

“అమ్మా! వాడిని ఒక్కదెబ్బ తీసినవేగా నీ కోపం. అంతమాత్రానికే వాడిని వానుండి దూరం చేస్తావా? వాడిని నువ్వు కంటే కచ్చితంగాక పడెట్టు పెంచాను నేను. వాడు

మౌనం తెలిపేటప్పుడు రోజులలో పది నెలలప్పుడు
 కొలపాని వాడు వాడి పప్పుగింబి
 తిరిగిపోయాడు. తిరిగి వదిలినప్పుడు,
 పిండాక, మనుతలం పెంచుకున్నాక నిర్దా
 క్షిణ్యంగా బాధగర్భ నుండి లొక్కపోయాడు.
 వాడిని ఒక్క దెబ్బవేసే అధికారం వాడు
 లేదనికదా అమ్మ అభిప్రాయమూ, నీ అభి
 ప్రాయమూను. పోనీలే.. వాడిని ఒక్కమారు
 కూడాని వుండి పంపించు..."

దానికి బావా వెంటనే వచ్చింది.

"పిచ్చి బాగా! వివరమారు వాడిని నువ్వు
 కొట్టుకూడదని. వాడు నీ కొడుకు. వాక్కు
 తప్పుడనిస్తుంది. నువ్వు ప్రేమించినంతగా
 వాడిని నేను ప్రేమించడంలేదని. మీ బావ
 బాధని తూరంగా వుంచడానికి ఇష్టపడ
 లేడు. అందుకే అక్కడనుండి తీసుకొచ్చాను.
 అలా అని మీద మీ బావకు అవిశ్వాసమను
 కునేవో, అదేంకాదు. ఇంకా ఇద్దరున్నా ఆయన
 తన వీడంటే ఎక్కువ ఇష్టం. ఎంతైనా
 మొదటి బిడ్డ కదూ.." అంటూ ఏమెమో
 వ్రాసింది. నాలుగురోజుల్లో వాళ్ళ అశిను
 పూసు చేతి రమేష్ను పంపించారు. వాడు
 కొద్దిగా పెద్దవాడయ్యాడనిపించింది. కాని
 అల్లరి తగ్గలేదు. వాడి మీద చెయ్యి చేసు
 కోరుండా పదిరోజుల పాటు వాడితో చిన్న
 పిల్ల అడుకుంది. మరలా వాళ్ళ నాన్న
 కుమారు చేయగా తనను అవేదనకు గురి
 చేసి వెళ్లిపోయాడు.

అతర్వాత కొన్నిరోజులకు తనకు పెళ్లి
 సంబంధం ఒకటి వచ్చింది. ఆయన పెద్ద
 భూస్వామి ఒక మూల పల్లెటూరిలో.
 చదువులేదు. కాని అందం వుంది. ముగ్గురు
 అన్నదమ్ములు వాళ్ళు తల్లితండ్రులేదు. అఖరి
 వాడు పెళ్లికొడుకు. అందమైన
 వాడని మురిసిపోయా చదువు లేనివాడిని
 చేసుకోవడం ఇష్టంలేదని ఇచ్చితింక చెప్పింది.
 సంస్కారం చదువుతో రాదమ్మా. ఎన్ని
 చదువులు చదివినా పట్టకూటికే అన్న
 ట్టున్న ఈ కాలంలో అస్తి వున్నప్పుడు
 చదువు లేకపోయావా ఫర్వాలేదు బాగా! అన్న
 అమ్మ మాటలతో తనూ ఏకీభవించింది.
 ఫలితం అతనితో తన బీదలం ముడిపెట్టు
 బడింది. "పెళ్లితోపాటు క్రిత తన పక్క
 లాన్ని పనులుకోవలసి వుంటుంది" అని
 తెలుసుకోవడానికి చాలాకాలం పట్టలేదు.

పెద్ద అస్తి వుందని అమ్మ మురిసిపోయి
 నంత సేపు తీసుకోలేదు అది అరిపోవడానికి.

పిచ్చి

ఆ అస్తిలో చాలా భాగం పెద్దన్న స్వీకృత
 మనడంతో ఇంట్లో గడవలతో కోపమొచ్చి
 వాళ్ళు విడిపోతూ తన అస్తి యావత్తూ
 తీసుకెళ్లిపోయారు. తనకు మిగిలింది చాలా
 కొద్దిమాత్రమే. దానితో వ్యాపారం చేయాలనుకున్నారాయన. దాని కొరకు ఇంకొంత
 డబ్బు పుట్టింటి నుండి తెచ్చున్నారు.

తన పెళ్లి చేయడానికి వాన్న ఎంత
 అవస్థలు పడ్డారో తనకు తెలుసు. పెద్ద
 కూతురిని పెద్ద ఇంటికి పంపించడంతో
 ఆయన ముసలివాడయ్యాడు. ఇప్పుడు,
 రెండో కూతురి పెళ్లి కొరకు కట్నం
 డబ్బు కోసమై బిచ్చగాడయ్యాడు. ఎలా
 నైతేనేమీ తన ఎముకలు పిండి బిడ్డలను
 గొప్ప ఇళ్లకు పంపించి సంతృప్తి మాత్రం
 ఆయనకు మిగిలింది. ఇంకా ఇద్దరు కూతు
 రున్నారు. అటువంటప్పుడు ఆయనను
 'భర్త వ్యాపారం చేస్తారు డబ్బు కావాలి' అని
 అడగడం అనివేక మనిపించింది. ఆ విష
 యమే ఆయనతో చెప్పింది. దాని మీద
 చాలా గొడవ జరిగింది. అఖరకు తెగసి
 చెప్పింది "వాళ్ళింటి నుండి ఏవాడు విడి
 పోయి వచ్చానో అంతే ఇక నేను వాళ్ళకు
 పరాయివాణ్ణి. పరాయివాళ్ళ సొమ్ము అదా
 దానికి నా సంస్కారం ఒప్పుకోదు". దానితో
 ఆయనకు కోపం వచ్చి "ఆ పరాయి ఇంటి
 గడవ త్రొక్కడానికి వీలులేదని శాసించారు.
 తను వూర్కుంది కాని పుట్టింటి నుండి
 ఉత్తరాల మీద ఉత్తరాలు రాసాగాయి
 పండక్కు రమ్మని. అనలే కోపం జాస్తి,
 అందులో విసిగిపోయన్న తను ముందూ
 వెనకా ఆలోచించకుండా తల్లికి ఉత్తరం
 వ్రాసింది. ఇంకెప్పుడూ తన గురించి
 తలచవద్దని, వాళ్ళ గడవ త్రొక్కడం
 లేదనీ. దానితో ఉత్తరాల కూడా అగి
 పోయాయి. అఖరకు తన ఆశయాం
 కమకూలంగా తన బిడ్డలను పెంచాలను
 కుంది. కాని ఆ ఆశ కూడా లేకుండా
 పోయింది. "ప్రక్రింటివాళ్ళతో తగు వేసు
 కోవద్ద"ని కొడుకును కొట్టుబోతుంటే
 ఆయన వచ్చి "వాడి మీద చెయ్యి ఎత్తావో
 నీ వీవు పగులుతుంది" అన్నారు. నిర్దాంత
 పోయింది తను "భర్త భార్యను కొట్టు
 డమా?" ఎంత చురుకైన కొడుకు ముందు!
 ఇకవాడిని తనో బాగు చేయగలదు! వాడి

నవంబరు అనబోలో 'నన్నకు చెప్పారు' అని
 బదిలించాడు. వదిలినా, భర్తతోనూ,
 విసిగిపోయి వూర్కుంది.

* * *

"బాగా!"

మధురస్వతుల తలపులలో అమె పెద
 పులి మీద మెరిసిన హాసరేఖ మాయమైంది.
 ఎదురుగా నిల్చుని చిరునవ్వుతో తన
 కళ్ళలోకి చూటిగా చూస్తున్న భర్తకు
 ఈ విషయాన్ని ఎలా తెల్పడమో అని తల
 పలాయించింది. చెప్పడమంత కష్టమని
 కాదు. కాని తనింత మధురంగా ఊహించు
 కున్న దానిని, క్షణక్షణమే ఎదురు చూస్తున్న
 దాని అతను కొట్టవడమే.. కాదంటే..
 అతని చిరునవ్వుతో దైర్యాన్ని కూడ
 గట్టుకుని అంది.

"మీకో విషయం చెప్పనా?"

"ఏ విషయం?... వుండువుండు. నీ విష
 యం వినేముందు నేను నీకొకటి చూపె
 డాను."

"ముందు నేను చెప్పేది వినండి మరి.."
 చిన్నవాడు మరచిపోయిన అల్లరిని గుర్తుకు
 తెచ్చుకోవడానికి బలవంతాన ప్రయత్నిం
 చింది జగదీశ్వరి.

"ఉవా నేను ముందు" అతనింకా
 సన్నగా సవ్వతున్నాడు.

"లవుచవును. మీరు భర్త కదూ. మీరే
 ముందు" నిండుగా నవ్వుతూ అన్నది.

"అవా సప్పటినుండలూ ఈ పతి
 ప్రతాప్తం" వెలుకారంగా సవ్వ ముడుచుకు
 పోయిన భార్య ముఖాన్ని చేతుల్లోకి తీసు
 కుంటూ,

"నీకు చీర తెచ్చాను" అన్నాడు. అమె
 మాట్లాడలేదు.

"నీ చీరలన్నీ చిరిగిపోయాయి కదూ!"
 అమెను అప్యాయంగా గుండెలి కిల్చుకుంటూ
 అన్నాడు మెల్లిగా

అమెకు ఆ ఆలింగనంలో హాయిగాని,
 అతని అప్యాయతకు సంతృప్తిగాని కలగ
 లేదు. అతని వెలుకారంలో క్రొత్త చీర
 ఆనందం కలగలేదామెకు.

"ఏం బాగులేదా? ఆముదం త్రాగిన్నట్లు
 పెట్టావు ముఖం". బలవంతాన నవ్వుతూ
 అంది జగదీశ్వరి "చాలా బాగుంది. రంగు
 అంచు, వేత అన్నీ బాగున్నాయి. ఎంతయ్యి
 దేమిటి?"

"నీకు అన్నీ పచ్చలనే కొద్దిగా ఎక్కువ

అరికాయా కొన్నాను" అమె మాట్లాడ లేదు. అతను లేచి వెళ్లిపోతున్నాడు గొంతు నవరించుకుని చెప్పింది "ఈరోజు రమేష్ వస్తున్నాడు."

వెనక్కు తిరగకుండానే అన్నాడు "ఎవరు?"

"రమేష్"

"ఉహూ" అని వెళ్లిపోతున్న భర్తవైపు నిరాశగా చూచింది జగదీశ్వరి. పోనీ 'రావ' డానికి లేదని విచిత్రంగా చెప్పలేదు వయమే. అనుకుని సంతృప్తి పడింది.

భోజనం చేస్తూ తలెత్తి, ఎడ్డినున్న భార్య నుద్దేశించి అడిగాడు.

"ఎవరా రమేష్?"

"మా అక్కయ్య కొడుకు."

"ఓహో! అలాగా? మీ కాలేజీలో స్నేహితుడేమో అనుకున్నాను.. అతని కళ్ళలో అనుమానానికి చాళికిపోయిందామె.

"భగవాన్! వాడు వాకొడుకు. వామొదటి బిడ్డ." నిట్టూర్చింది. నిశ్శబ్దంగా.

* * *

సంధ్య గూటికి చేరుకుంటోంది. ప్రకృతి కాంతి ఆలింగనంలోని సలుపు తెలుపుల సమన్వయం వింతగా వుంది. పడుట దిక్కున ఆకాశంలో మారుతున్న రంగులు అద్భుతంగా వున్నాయి. ఎర్రటి కాంతిలో పచ్చటి చెట్లు పరమసుందరంగా కనిస్తున్నాయి.

గమ్యం దగ్గర బడుతున్న కొద్దీ రమేష్ గుండె వేగంగా వుండించడం ప్రారంభించింది.

ఎలా పిన్నిని ఎదుర్కోవడం? ఎప్పుడో చూచిన పిన్ని ఇప్పుడెలా వుంటుంది? అమ్మ లాగ పెద్దగా, నిండుగా కళకళలాడుతూ, కిల్లంతా బొంగారంతా తిరుగుతుంటుంది కాబోలు. ఎంతైతే యజమానురాలు. ప్రతి వనికీ ఆంక్షలు పెట్టడానికి అమ్మమ్మ లేదక్కడ. తన పిల్లలని తనివ్వుమొచ్చినట్టు కొట్టుకొవచ్చు..." ఊహల నుండి బయట పడి మనసులోనే నవ్వుకున్నాడు రమేష్.

పగలంతా సాధించి చదువు చేపట్టుప్పుడు పిన్నంటే కోవమొచ్చినా, రాత్రి ప్రక్కన పడుకుని అమె తనను హృదయాని కట్టుకుంటే హాయిగా వున్నట్టునిపించేది. పగలంతా 'కొట్టే పిన్ని'లా అనిపించేది వాకు.

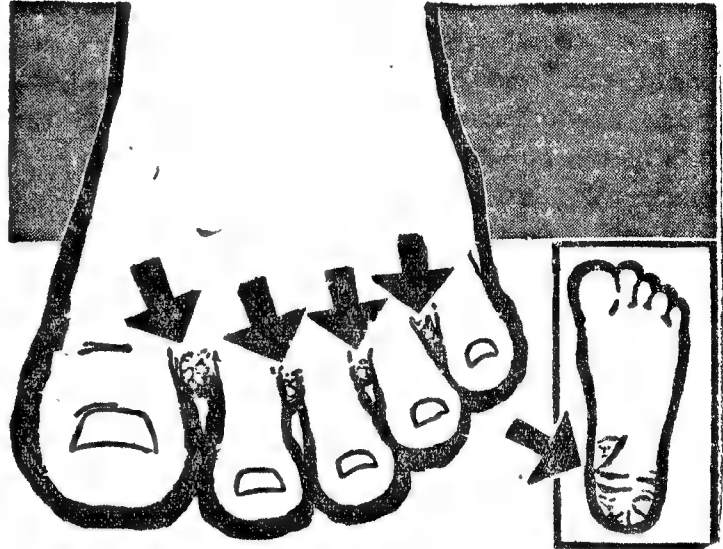
వసవయసులో దెబ్బలు మాత్రమే రుచిమాలిన తను వయసు పెరిగే కొద్దీ

అమెతో అనురాగాన్ని కూడా చూడగలిగాడు. అమ్మమ్మ వాళ్ళింట్లో పిన్ని తప్ప తనవెవరూ తాకేవారు కాదు. పిన్ని కొట్టివా మిగతా వాళ్ళందరూ తనను రక్షించేవారు. కానీ వాళ్ళెవరూ తనను పిన్నిలా ప్రేమించలేదు.

ఇంత కాలానికి ఆ విషయం తలచుకున్న

వైదుకూడా అతని కళ్ళు అర్రదమయ్యాయి. అంతగా ప్రేమించిన పిన్నికి తనే మివ్వగలిగాడు? బంధాలన్నీ తెంచుకుని అమ్మతో పారిపోయాడోకరోజు.

ఇన్ని ఏళ్ళు, పిన్ని జ్ఞాపకాలలో పెరిగి ఈవాడు ధైర్యంచేసి అమె నెదుర్కోబోతున్నాడు. తలచుకుంటే విచిత్రంగానే

**కాలివేళ్ళ మధ్య ఒరుపుడు
పుళ్ళు మడమ పగుళ్ళు
చర్మంలో సహజంగా వుండే
చమురులు లోపించటంవల్ల
కలుగుచున్నవి**

కాలివేళ్ళ మధ్య ఒరుపుడు పుళ్ళు, మడమ పగుళ్ళు లిచెన్సా వల్ల వయం కాగలవు; ఏనుంతు. లిచెన్సా వర్మానిక పోషణ ఇస్తుంది. త్వరితగతినీ దీర్ఘకాలం విలించియుండెట్లు గుణమిస్తుంది.

చర్మ రుగ్మతలు లిచెన్సా కు శీఘ్రంగా లొంగుతవి
నేడే ఒక ట్యూబువాడి చూడండి

DZ 1613 TGI

భంటింది. "ఇన్ని సంవత్సరాల జలా
పుండగలిగాడు పిన్ని చూడకుండా!"

*
"పిన్ని!"
"క..న్నా..!"

అంత దూరాన నిలబడి విచిత్రంగా,
అనందంగా మిలమిల మెరిసే కళ్ళతో
అనురాగమంతా అందులో నింపుకుని కన్నార్ప
కుండా చూస్తోంది ఆమె. "ఎంత వాడ
య్యాడు! ఇంకా చిన్నవాటి చిలిపివాడనే,
ఊహించుకుంది తను. ఇంత గంభీరంగా,
ఇంత పొడవున ఎప్పుడెదిగిపోయాడు! తను
చిన్నవాటి స్మృతుల నన్నింటినీ ఎప్పుడు
దొంగిలించుకున్నాడు? వది సంవత్సరాల
పసికందు ఇంతలో పాతిక సంవత్సరాల
యువకుడుగా నిల్చుని "పిన్ని" అని పిలిస్తే
ఎలా భరించడం? భగవాన్! అతిమధురమైన
వాడి బాల్యాన్ని అప్పుడే ఎందుకు లాక్కు
న్నావ్?" ఆమె కళ్ళలో గిరున నీళ్లు
తిరిగాయి.

"పిన్ని!"
"కన్నా!" మితిలేని మమతతో గబగబ
గిచ్చి రమేష్ ను గట్టిగా గుండెల కదుము
కుంది.

"ఎంతలా మారిపోయావురా?"
"వదిహేను సంవత్సరాలయింది పిన్ని
దివ్వు నన్ను చూచి" నవ్వుడనికీ ప్రయ
త్నించాడు రమేష్.

"అవును.. నాకు తెలుసు.. ఎలా వున్నా
వురా ఇన్నిరోజులు పిన్నిని చూడకుండా"
ఆమె గొణిగింది.

ఆమె గుండెల మీద వారి ఆలోచిస్తున్నా
డతను.

"నన్నగా, తీగలా, చలాకీగా వుండే పిన్ని

పిన్ని

పూర్తిగాపోయింది. ఆమె కంఠంలో ఎప్పు
టిలా కాననలేదు. కాని ఎప్పటి ఆప్యాయత
వుంది. ఆమెకళ్ళలో అధికారయుతమైన
అనురాగం కాదు అనహృదయతతో కూడిన
అనురాగం వుంది. కానీ..కానీ.. ఇన్ని సంవత్స
రాలకు మరలా అదే గొంతు 'కన్నా' అని
అదే పిలుపు. భగవాన్! దీని నుండి ఎప్పటికీ
నన్ను దూరం చేయకు."

కొడుకును తన గుండెల మీద నుండి లేపి
కళ్ళ తుడుచుకుంది. ఆమె పెదాలు నవ్వు
తున్నాయి.

"బాగున్నావురా?"

"ఏం బాగలేవా పిన్ని"

"అల్లరి మాత్రం పోలేదు" నన్నగా
నవ్వింది.

"నువ్వు నన్ను ప్రేమించడం మానేంత
వరకు నేను అల్లరి చేయడం మానను
పిన్ని" ఆ మాటలు పెక్కి అనలేకపోయాడు.

ఆమె ఆ మాటలు విప్పించుకోలేదు.

"అమ్మ బాగుండా కన్నా"

"బాగుంది. నీతో పోటీకి లావెక్కుతూ."
నవ్వాడు.

"అమ్మమ్మ నీమధ్య చూసావురా" ఆమె
కంఠంలో కన్నీళ్లు కదలాడాయి.

"లేదు పిన్ని! నేరుగా నీ దగ్గరకే వస్తు
న్నాను."

"పెద్దతనంలో ఎలా వుందో ఏమో!
చిన్నప్పుడు ఆమె చాదస్తంగా మాటాడి
విసిగిస్తుంటుందని ఆమెకు దూరంగా
నేరుగా రూములో కెళ్లి వదుకునే దాన్ని.
ఈవాడు చూడాలన్నా వీలుపడదు"
దుర్గాంగో గొంతు గాడుకపోయింది.

"ఒక్కమారు అమ్మమ్మను చూడాలని
పొందిరా" ఆమె కళ్ళ నుండి టపటప
రాలాయి కన్నీళ్లు. కన్నార్పకుండా పిన్ని
వైపు చూస్తున్నాడతను.

"ఎలా పిన్ని కన్నీళ్లు తుడవడం?"

"తాతయ్య ఆరోగ్యం బాగుందా" తననూ
తాను సంబాళించుకుంటూ అడిగింది.

"ఫరవాలేదు పిన్ని బాగానే వుంది."

"వాగురించి ఎప్పుడైతే అనుకుం
టారా?" అతికష్టం మీద మెర్చిగా అడి
గింది.

"ఎందుకనుకోరు పిన్ని. నువ్వు పుట్టిం
టికి రాకపోతే మాత్రం వాళ్ళకు నువ్వు
కూతురనేగా?"

"చాదురా నువ్వు అబద్ధం చేస్తున్నావు.
నేను వాభర్తను పుట్టింటికి పంపమని
ప్రాధేయ వడలేదని వాళ్ళకు కోపం..నాకు
తెలుసు. వాళ్ళ అభిప్రాయం నాకు అహం
కారం యెక్కువని, వాళ్ళ నెపగినీ చూడక
పోయినా నేనుండగలననీ.."

"పిన్ని!"

"నీకు తెలియదురా. అదంతే.. అవును
నిజమే నాకు అహంకార ముంది. కాని
వాళ్ళకు తెలియంది ఇంకొకటుంది. ■
అహంకారపు పరదా వెనక నేనెంతగా క్షణ
క్షణమూ కుమిలిపోతున్నానో వాళ్ళర్థం
చేసుకోలేర. అందుకు వాళ్ళు ప్రయత్నిం
చను కూడా ప్రయత్నించరు."

.....

"...పోనీ నాకు వాళ్ళ క్కరలను. వాళ్ళ
బిడ్డలలో నేను ఒకతెనుకానూ? బిడ్డ తప్పూ
చేస్తే క్షమించకపోతే పోనీ శిక్షించడం
ఈవిధంగా మాత్రం కాదు.. నేనంటూ ఒక
కూతురు నున్నానని వాళ్ళు మరచిపోయా
రురా" ఆమె వెక్కివెక్కి ఏడుస్తోంది.
విధిచేత మమకారం నుండి వంచించబడ్డ
తన జీవితాన్ని తలచుకుని కుమిలి కుమిలి
ఏడుస్తోంది.

"పిన్ని! నువ్వు అప్పుగా అర్థం చేసు
కున్నావు పిన్ని. అమ్మమ్మ వాళ్ళు చాలామార్లు
అల్లుడికి కబురంపించారు. జవాబు లేకపోతే
వాళ్ళే రావాలనుకున్నారు కానీ నిన్ను కష్ట
పెట్టడం ఇష్టంలేక ఊర్చున్నారు. నాకు
బాగా గుర్తుంది ఆరోజులో అమ్మమ్మ
ప్రతిరోజూ ఏడ్చేది" పిన్ని కన్నీళ్ళను
తుడుస్తూ చెప్పాడు. కొద్దిసేపటికి తేరు
కుంది ఆమె.

మీరలా
దెగులు పడకండి
బంగారు పతకం
మీ చేతుల్లోకి
ధోయం - ఆర్థిక
పారెన్ సంపిండుతు

గెయి

బ్లూ సీల్ టాల్క్

శరీర దుర్గంధవివారణతో ఆయన హెక్సక్లోరోఫీన్తో కూడినది

బ్లూ సీల్ టాల్క్ సాధారణమైన శరీర దుర్గంధ వివారణతో యువ్యరేపి రక్షణను యిచ్చే ప్రత్యేకమైన శరీర దుర్గంధ వివారణతో ఆయన హెక్సక్లోరోఫీన్తో కూడియున్నది. మిగిలినవారికైన బ్లూ సీల్ టాల్క్ను ప్రతిరోజూ ఉంటిమీద జల్లుకోండి ... అది అతి చక్కని కొరిన్వలే కానీ హాయి నిస్తుంది. మృదువుగా, హాయిగొలుపుతూ చక్కమైన రక్షణయిచ్చి కాపాడుతుంది.

హెక్సక్లోరోఫీన్ అంటే యేమిటి?

మన దేశమువంటి ఉష్ణాధిక్యతగల దేశాల్లో చెమటలు వంజించిన పనులను అతి శతినమైనవి, నెమలి, పట్టడం, తుర్రుమునైన మాడ్చుకోవలసిందిగా శరీరం దుర్గంధమునకు దారి తీస్తుంది. బ్లూ సీల్ టాల్క్ జల్లుకొంటే అది చర్మాన్ని మాడ్చుకోవలసిందిగా చెల్ల వాననలనుంచి కాపాడుతుంది ... దీనికి కారణం బ్లూ సీల్ టాల్క్ హెక్సక్లోరోఫీన్తో కూడి ఉండడం. హెక్సక్లోరోఫీన్ ప్రపంచమంతటా అంగీకరింపబడిన శరీర దుర్గంధ వివారణ.

— తాజా హాయి
గొల్పుతూ
రక్షణయిచ్చే టాల్క్

బ్లూ సీల్ టాల్క్ మీదినుంచి,
ప్యామిరీ వైజుల దబ్బంలో దొరుకుతుంది

మిస్ట్రో-పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్
(నరిమితమైన బాధ్యతతో)
బా. ఎస్. ఎ. రో స్టాన్లెడ్

WTP 4369

"ఇదేమిటి.. పసివాడి ముందు.. ఏమిటో విన్నాళ్ళకో నిన్ను చూడగానే.. నీ పిన్నికి మలిపోతుందనుకుంటున్నావు కదూ!" అని నవ్వి రమేష్ చెయ్యి పట్టుకుని గదిలోకి తీసుకెళ్లి మంచం మీద కూర్చోపెట్టింది.

"దురద్రవయాణం. చూడు ఎలా నలిగి పోయావో! వుండు స్నానానికి నీళ్ళు తోడి పోస్తాను. ఇక్కడే కూర్చో."

కొట్టి దుక్కుంటూ వెళ్లి పిన్ని వైపు విచిత్రంగా చూచాడు. 'ఎప్పుడూ గంతు లేనే పిన్ని నడకేనా అది! ఏదో పిన్ని కొత్తగా అనిపిస్తోంది అతనికి. పసివాడుగా తన పుష్పా పిన్ని ఏడవగా చూడలేదు. అమ్మమ్మ మీద, తన మీద అధికారం చలాయించే పిన్నే తనకు గుర్తు. తనను ప్రేమించేది నిజమే కాని ఇలా ఎప్పుడూ తన ప్రేమను పైకి స్పష్టపరచలేదు. రాత్రి తను నిద్రపోయాడనుకుని గుండెల కత్తుకుని "నా కన్నా!" అనుకునే పిన్నే తనకు తెలుసు.'

"రా. స్నానం చేద్దువుగాని" నిండుగా పుచ్చుతోందాచు. తొట్టి దగ్గర అతను స్నానం చేస్తుంటే కొద్దిదూరంలో పీట వాలుకుని కూర్చుంది.

"నీ కాలేజీ చదువు ఎక్కడ పైదరా భాదులోనేనా?"

"అవును"

"చెల్లెలై చేస్తోంది."

"పెళ్లి చేసుకోబోతోంది" నవ్వాడు రమేష్.

"అప్పుడే పెళ్లింటి పసిపెళ్లి"

"పసిపిల్లంటి పిన్ని ఇరవై సంవత్సరాలు పోస్తానా"

"అప్పుడే" మనసులోనే గొణుక్కుని "తమ్ముడేం చేస్తున్నాడు?" అంది.

"ది. ఏ. ఫెయిలవుతున్నాడు"

"నవ్వులాటాడు. నిజం చెప్పరా. నాకు మీ అందరి గురించి తెలుసుకోవాలని వుండదా?..."

"అదేంటి పిన్ని! నిజం. వాడికి చదువు రావడంలేదు అదే అమ్మ బెంగ"

"నేను నమ్మను నీ తమ్ముడికి చదువు రాకపోవడమేంటి?"

"వాడు నాకు తమ్ముడేగాని, నీ కొడుకుగా మాత్రం పెరగలేదు పిన్ని" చేతిలోకి పబ్బు నెరుగు తీసుకుంటూ అన్నాడు.

"నీ చేత ఒక దెబ్బతినడం ఎవరికి మాత్రం చదువెలా పస్తుంది" సంతోషానికి, దుఃఖానికి మధ్యస్థంగా కొట్టుకులాడుతున్న

పిన్ని

పిన్నిని నవ్వించాలనే ఉద్దేశంతోనే రమేష్ అమాటన్నా, అమెకు అది చాలా బలంగా గుచ్చుకుంది.

"పిపిష్టిదాన్ని ఎలా కొట్టుగలిగేదావ్వా! కొట్టికొట్టి దూరం చేసుకున్నాను నేను" గొణుక్కుంది అమె.

"భలే దానివి పిన్ని. అలా బాధ పడ్డావేం? నువ్వు కొద్దే మాత్రం నాకు తెలియదూ నువ్వు నవ్వంతగా ప్రేమించే దానివా" అని స్వరం తగ్గించి "నిజం పిన్ని, నీ పువాది లేకపోతే నేనెక్కడో మధ్యలో కూలిపోయాడినే. నా చెంపల మీద ఎర్రటి నీ చేళ్ళ గుర్తులే నవ్వింత వాళ్ళి చేసాయి" అన్నాడు.

"చాలురా. చాల. నవ్వింకా అదృష్టవంతురాలని చేయకు" అమె కళ్ళు మెరుస్తున్నాయి. పెద్ద ఉద్యోగస్తుడైన అనాటి తన కొడుకును తదేకంగా చూస్తోంది. చిన్న రమేష్కుడికి న్యాయంగా తను స్నానం చేయిస్తున్నట్టు, వాడు బల్లరి వేస్తున్నట్టు, అనుభూతినందుతోంది అమె.

"పిన్ని!" స్నానంపూర్తి చేసి తుండుతో తుడుచుకుంటూ పిలిచాడు.

"ఏరా" ఉలిక్కిపడింది అమె.

"బాబా యెక్కడ పిన్ని!"

"పొలం నుండి రాలేదు. నీకు పీట వేస్తాను. భోంకెద్దువుగానిరా"

"ఇప్పుడే ఆకలిగాలేదు. అందరం కలసి తిందాలే పిన్ని"

"సరేలే. వేషాలు వేయకు. నాకు తెలియదా ఏమిటి నీ ఆకలి విషయం?"

"అవును. నా గురించి నీకు ఏమి తెలియదా గమక!" మనసులోనే అనుకుని పైకి మాత్రం నవ్వుతూ,

"అమ్మ చిన్నప్పటి పిన్నిలా మాట్లాడుతు పిన్ని!" అన్నాడు.

"అవునురా... చిన్నప్పటి పిన్ని.. అని ఏదో చెప్పబోయి ఆగి,

"తొందరగా రా" అంటూ వంటింట్లో కెళ్లిపోయింది. ఎదురుగా కూర్చుని కొనరి కొనరి ఎడ్డిస్తున్న పిన్ని వైపు తినడం మాని తదేకంగా చూస్తున్నాడు రమేష్.

"నా ముఖాన్నేం చూస్తావు. నీ కిష్టమని బీరకాయ పప్పుకూర చేపాను తినరా."

అతని కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

"పిన్ని! నీ దగ్గర నుండి నన్ను తీసుకెళ్లి కాన్వెంటులో చేర్చాక ప్రతి పసి నేనే చేసుకోవాల్సి వచ్చేది. అటువంటప్పుడు నువ్వు గుర్తుకొచ్చి ఏడ్చుకునేవాడిని. అదేమిటో నాకు అమ్మగాని, అమ్మమ్మగాని గుర్తు వచ్చే వారు కాదు."

అమె మాట్లాడలేదు. అమె కంటి నుండి ముత్యాల కంటే అందమైన రెండు నీటిబొట్లు మెరిశాయి.

ఆరుబయట మంచం మీద కూర్చుని చుట్టూ చూసాడు రమేష్. అప్పుడే ఉదయించిన అర్ధచంద్రుని కాంతితో దొడ్డిలో చెల్లు మసక మసకగా కనిపిస్తున్నాయి. వాటి నీడలు గోడ మీద అటూ ఇటూ కదలుతున్నాయి. మల్లెనందిరి విరగబూసి నట్టుంది. గుబాళిస్తోంది నానన. చాలా సేపటి నుండి అతనిని ఒక ప్రశ్న వేధిస్తోంది. తను విన్నంత వరకు పిన్నికి ఇద్దరు పిల్లలు. కాని ఇంత చికటి పడినా వాళ్ళు కన్పించరేం! అయితే తను విన్నది అబద్ధమా?

"పిన్ని! నాకు తమ్ముళ్ళు, చెల్లెళ్ళు లేరా?"

అంతవరకు నవ్వుతున్న అమె ముఖం మలినమయింది.

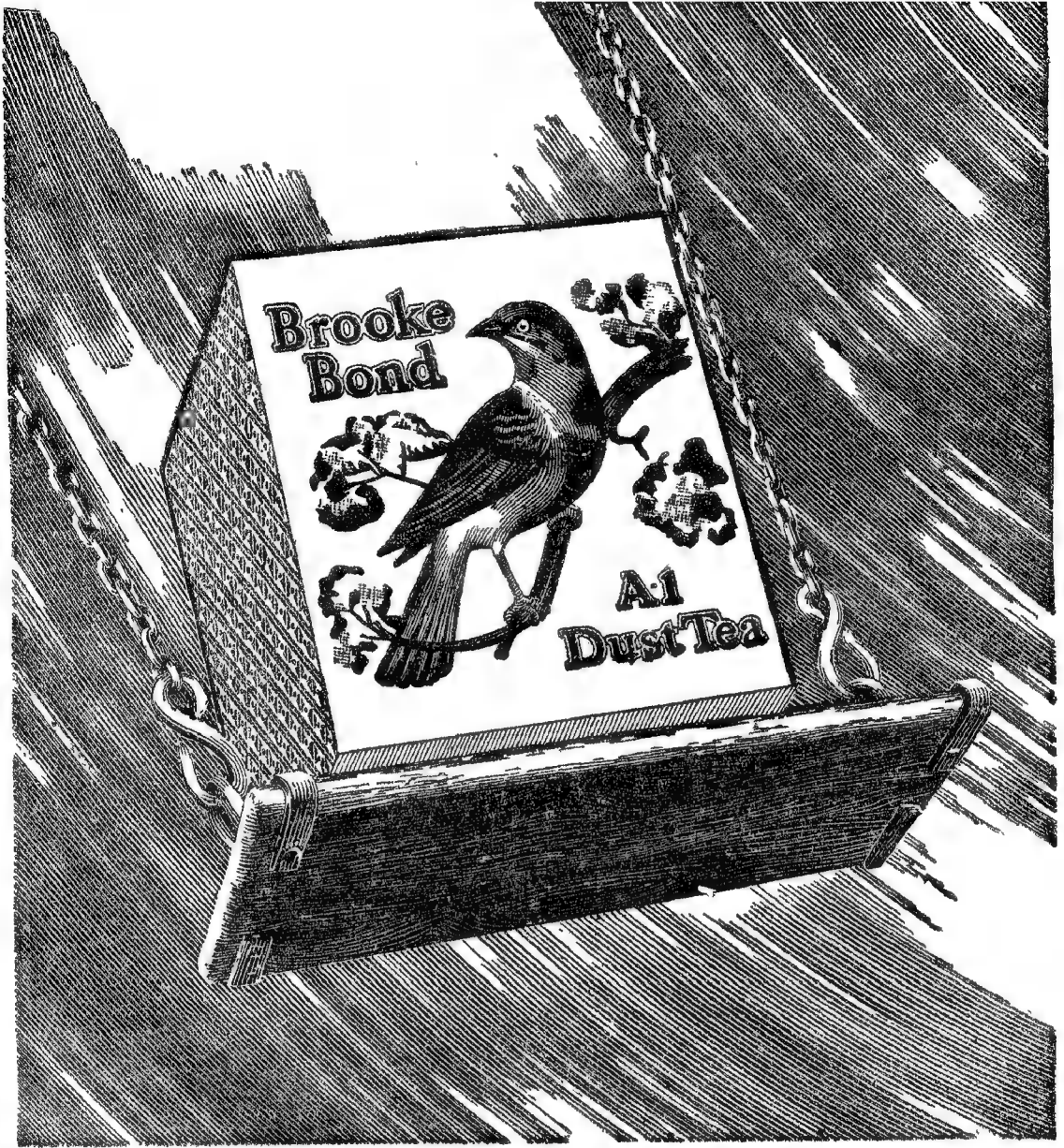
"ఎంత దపుర్యాగం! నీ తమ్ముళ్ళను గురించి తెలుసుకునే అవకాశమే నీకు లేకపోయింది" నిట్టూర్చింది.

"నీకు ఒకతమ్ముడు, ఇద్దరు చెల్లెళ్ళు. పెద్దవాడు రాజు. రెండవది కమల. సూడవది భారతి. రాజు ఐదవ తరగతి, కమల మూడు, భారతి నింకా చదవేయలేదు."

"ఎక్కడికెళ్లారు వాళ్ళంతా?"

"రాజు వాళ్ళ వాన్నతో పొలం వెళ్లి నట్టున్నాడు. కమల భారతిని ప్రెక్కింటికి తీసుకెళ్లి నట్టుంది."

చిన్నప్పుడు తనను ఎక్కడికీ పంపేది కాదు ఒంటరిగా. ఒకరోజు స్నేహితులతో ఆడుకుంటూ పిన్ని విషయం మర్చిపోయి దీపాలు పెట్టే వేళకు ఇంటికి వచ్చాడు. వాకిట్లో పిన్ని ఎదురు చూస్తోంది. కొద్దిం దని భయపడ్డాడు. కాని కొట్టలేదు గబుక్కున ఎత్తుకుని ముద్దు పెట్టుకుంది. అప్పుడు అమె కళ్ళలో జాతిపడిన చెన్నెల రేఖను స్పష్టంగా చూచాడు. అటువంటిది కరెంటున్నా లేని ఈ వూరులో కొడుకు పొలం నుండి ఇంత ప్రాప్తమయినా రాకపోలే

అందరితోబాటు ప్రశస్తమైందే మీరూ సేవించండి...

...బ్రాక్ బాండ్ 'A-1' టెస్ట్ తీసే సేవించండి. దీని, శుభావనలో పాటిలేవిది. అమూల్యమైంది. ఎవరినీ ప్రతి బ్రాక్ బాండ్ 'A-1' టెస్ట్ ప్యాకెట్లూ మీ కెన్నోకప్పుల కమ్మతి తీ విస్తుంది! నేడే మీరూ బ్రాక్ బాండ్ 'A-1' టెస్ట్ తో ప్రారంభించండి. ఆహ్లాదాలు చేవిస్తున్నాయి.

LOWT39-9409

ఇంత నిర్విఘటంగా ఎలా వుండ గలుగు
తోంది? మాట మళ్ళించి—

“పిన్నీ! ఇప్పుడు కథలు వ్రాయడం
లేదా?”

ఆమె అదోలా నవ్వి ‘లేదు’ అంది.

ఇంతటో రాజా పుంజును చంకవేసుకుని
దూసుకుంటూ వచ్చాడు. పుంజును ముద్దు
పెట్టుకుని వదిలి “అమ్మా! మన పుంజు...”
అని ఏదో చెప్పబోతూ ప్రక్కనున్న వ్యక్తిని
చూచి, అగాడు.

“నువ్వేనా రమేష్ నయ్య వంటే. అమ్మ
నన్ను స్టేషను కెళ్లమంది కాని, ఏంచేయను,
ఈబోజే కొడి పండాలు పెట్టుకున్నా
మాయ. నీకు తెలియదు కాని ఓహో మాకొడి
వుంది చూసావ్ ఒక్కగెంతు గెంతిందంటే
ఫన్...” పెదవి విరిచి ఇంకా చెప్పున్న రాజును

పిన్నీ

వీరికా చూస్తున్నాడు రమేష్.

“అది సరే! పట్నం నుండి వచ్చావు కదా!
వాకేం తెచ్చావు” తన దొరకని మధ్యలోనే
అపి అడిగాడు. అప్పటికే తేరుకుని సూట్ కేస్
తీసి వాడి కొరకని తెచ్చిన ‘ఆల్బమ్’ తీసి
వాడి చేతికిచ్చాడు. వాడు దానిని అటూ
ఇటూ త్రిప్పి “దీనినేం చేసుకోనూ?”,
అన్నాడు అయిష్టంగా. అందుకు రమేష్
చిరునవ్వు నవ్వి “దీంటో ఫోటోలు అం
టంచుకుంటారు” అని చెప్పాడు. ఏదో పిచ్చి
వాడి మాటలు విన్నట్టు రమేష్ వైపు
చూచి పకవక నవ్వి “ఎక్కడో వెర్రిబాగుల
వాడిలా వున్నావే. ఇందులో ఫోటోలంటించు
కోవడమేమిటి? గోడకు తగిలించుకోవాలి

కాని.” అని అగ “అయినా వంశ్యలేదుకే
ఇది స్టాంపులు అంటించుకోవడానికి వనికి
మస్తుంది” అని దానిని పట్టుకుని తుర్రు
మన్నాడు.

వాడు వెళ్లిన వైపే ‘నమ్మలేనట్టు
చూస్తూ వుండిపోయాడు రమేష్. తనను
తీర్చిదిద్ది పెంచిన పిన్నీ కొడుకును అలా
వూహించుకోలేదు రమేష్. వాడు అలా
మాట్లాడుతున్నప్పుడైనా ఆమె కుసురు
కుంటుందనుకున్నాడు. కాని ఆమె అంత
సేపూ మౌనంగా ఎటో చూస్తూ కూర్చోవడం
అతనికి ఆశ్చర్యాన్నే కలిగించింది. మెల్లిగా
పిన్నీ వైపు తిరిగి అడిగాడు.

“పిన్నీ! నీకు తెమెరా వుండేది కదూ!
ఏం చేసావు?”

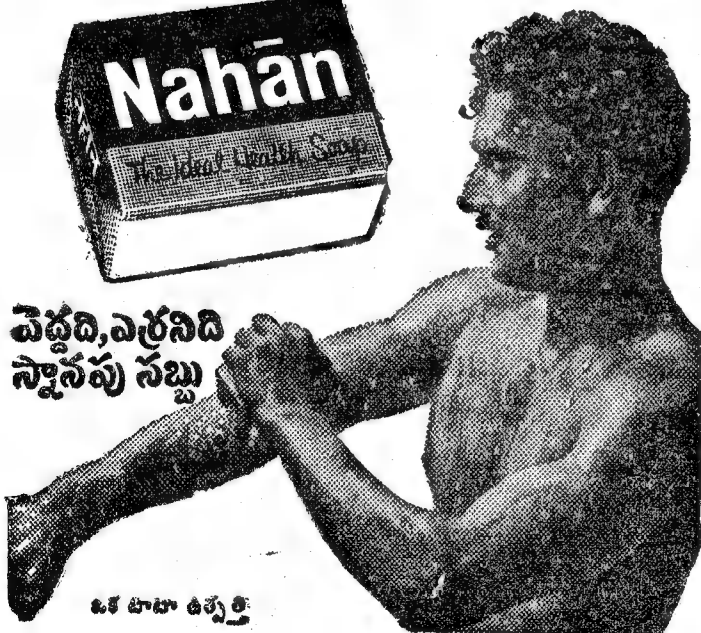
ఇప్పటి నుంచి తప్పక పరిశీలకరమైన, ఆరోగ్యకరమైన స్నానానికి—వాడండి.

కొత్త వెడ్డది, ఎర్రనిది నహాన్ ట్రైసిల్తో గూడినది

ఇప్పుడ నుంచి మీరు కొత్త వెడ్డది, ఎర్రనిది, నహాన్ తో
అనందంగా రోజూ స్నానం చెయ్యండి. ఈ వెడ్డది, ఎర్రని
స్నానపు నబ్బుతో, మీరు అన్ని తీసిమించిన పరిశీలకర
మైన, ఆరోగ్యకరమైన స్నానమును నమకూర్చే ట్రైసిల్
పున్నది! రోజూ నహాన్ తో స్నానం చెయ్యండి; అది
ఆరోగ్యకరమైన అంబాటు, మరిగొడ్డం దుకోండి; నహాన్
“వెడ్డది—రాదా ఎక్కువ ఆరోగ్యకరమైన స్నానములకు
ఉచితమవుతుంది.

వెడ్డది, ఎర్రనిది
స్నానపు నబ్బు

ఒక పాటా ఉప్పు

CHTN-1A-TL

ఆమె నిర్లగ్నంగా జనాబు చెప్పింది,
“అమ్మోసాను మావారు దాని క్కారణం.”

పొలం నుండి వచ్చి తన భార్యతో ఎవరో
మాట్లాడుతుండడం చూచి ఆగిపోయా
డతను “వీడే రమేష్” భర్తకు పరిచయం
చేసింది. “అహ ఎప్పుడు వచ్చారు? అంతా
బాగున్నారా?” అన్నాడు అతను నవ్వుతూ.
బాగున్నామన్నట్టు నవ్వి తలమిత్తి పరిశీలనగా
చూచాడు అతని వైపు రమేష్.

“ఎంత భారీ విగ్రహమతనిది! నిమి
సుందర రూపం!!” అతని పెదాలపై తారాడే
చిరునవ్వును చూస్తూ అనుకున్నాడు రమేష్.

“ఇతనిని భర్తగా పొందగలిగిన పిన్నీ
ఎందుకు సుఖవడలేకపోతోంది?”

“ప్రక్కలయిపోయాయా? ఇప్పుడు పెం
వలా?”

“అవునండీ” ఆ అసరచిత వ్యక్తిని ఎంత
ప్రయత్నించినా ‘బాబాయ్’ అని పిలవలేక
పోయాడు. అందుకు పిన్నీ ముందు తల
నంచుకున్నాడు రమేష్.

తన భర్త రమేష్ తో అంత మర్యాదగా,
అంత చనువుగా మాట్లాడుతుంటే సంతో
షంతో ఉక్కిరిబిక్కిరయింది జగదీశ్వరి

* * *

“జగతి!”
రాత్రి పదిగంటల వేళ నడవతో మంచం
మీద కూర్చుని కన్నాతో కబుర్లు చెప్పున్న
జగదీశ్వరి ఉలిక్కిపడింది భర్త కణమైతె
పిలుపుకు.

“కన్నా! ఇప్పుడే వస్తాను” అని తొందర
తొందరగా భర్త గదిలోకి నడచింది నాజ
పూనల కర్మను తొలిగించుకుని.

“అప్పులు నీకు మోగుడనే వాడొక డున్నాడని జ్ఞాపకముందా?” భర్త గద్దెం పుకు మౌనంగా తలవంచుకుని నిల్చుంది అమె.

“వాడు వచ్చిన దగ్గం నుండి బాబున్నాను నీ తరహా. నా అతిగతి కనుక్కునే దిక్కులేకపోతోంది ఈ ఇంట్లో.”

“క్షమించండి. వాలుగురోజులు వుండి పోయేవాడు...”

అమె మాటవూర్చిచేసే తోవలే గట్టిగా అరిచాడు.

“అడ్డమైన వాళ్లందరినీ పోషించ దానికి నా దగ్గరే రాసులు పోసిలేవు.”

ఇక మౌనంగా వుండలేకపోయింది జగ దీక్షిత్.

“వాడేం మనకులా గతిలేని వాడేంకాదు. నాడి పిడికెడు మెతుకులుకేగార మనింటిల్ల పాదినీ పోషించగలడు కావాలంటే.”

“మీ పుట్టింటి సొమ్ము కోరుకోవడానికి నేనేం సిగ్గులేనివాడినికాదు. కావాలంటే వాడితోనే నువ్వు ఊరేగు నాకేం అభ్యంతరం లేదు.”

“ఎందుకు అంతంత మాటలంటారు. నేను...” అమె కంఠంపూడిపోయింది.

భార్య కన్నీళ్లలో అతని కోపం చల్లారింది. ఆమెను దగ్గరకు తీసుకుని బుజ్జగిస్తూ అన్నాడు.

“అలా ఏడవకు. నువ్వు అతనితోనే ఇరవైనాలుగు గంటలూ వుంటూ నన్ను నిర్లక్ష్యం చేస్తే ఎలా? అతను నీ కొడుకు కాని మరెవరన్నాకానీ, నువ్వు నాకు అప్ప ఇంకెవరికీ ఏమీ కాకూడదని చెప్తున్నాను కదా! ఎందుకు నన్ను అర్థం చేసుకోవు?”

అమె అతనికి దూరంగా జరిగి కన్నీళ్లు తుడుచుకుని అతని కళ్లలోకి మరుగుచూస్తూ అంది,

“అవును. మిమ్మల్ని నేనర్థం చేసుకుంటాను. కానీ నన్నెవరు అర్థం చేసుకుంటారు? మీరు..మీరు.. వన్నెపాడైనా అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించారా? బలంగా నా వ్యక్తిత్వాన్ని దెబ్బ తియ్యాలని చూచారేగానీ, సున్నితంగా ఏ రోజైనా ప్రవర్తించారా?”

అతని జవాబుకైనా ఎదురు చూడకుండా గబగబ గది దాటి ముఖం కడుక్కుని కొడుకు దగ్గర తెల్ల “అలస్యమయింది కన్నా ఇక ఎదుకో” అని ప్రక్కనే ఇంకోక

మంచం మీద వాడుకుని కళ్లు మూసుకుంది.

ప్రాద్దున్నే లేచి బెడ్డింగ్ కడున్న కొడుకును విచిత్రంగా చూచి,

“ఎందుకు కన్నా! సామాను వర్షుతున్నావ్” అంది జగదీక్షితి.

“నేను వచ్చి అప్పుడే వాలుగురోజులయింది పిప్పీ. అమ్మ వా కొరకు ఎదురు చూస్తుంటుంది.”

“కన్నా!” అమె గొంతుతో విషాదానికి చకితుడై కడున్న బెడ్డింగ్ అపి కళ్లెత్తాడు రమేష్.

“కన్నా! నీ పిప్పీ దగ్గర ఇక వుండాలని లేదురా..నేను మాత్రం నీకు అమ్మను కానా?... మీ అమ్మకాదు నేను.. నేనురా నీ కొరకు పదిహేను సంవత్సరాలుగా ఎదురు చూస్తున్నది.”

కళ్లు తుడుచుకుంటూ వెళ్లిపోతున్న పిప్పీ చెయ్యి పట్టుకుని అపి “అదికాదు పిప్పీ” అన్నాడు అప్పవ్వుంగా నీళ్లు నిండిన కళ్లతో నిశ్శబ్దంగా కొడుకు చేపు చూచిందామె.

“నీ దగ్గర ఎన్ఫీరోజలయినా వుండగలను పిప్పీ. కానీ.. కానీ రాత్రి..”

అమె ముఖం కాంతి విహీనమయింది. అక్కర్లేనయ్యాక గొణిగింది.

“నువ్వు విన్నావా?”

“విన్నాను పిప్పీ అంతా విన్నాను.”

అవమాన భారంతో అమె తల వంగి పోయింది. ఆ స్థితిలో పిప్పీని చూడగానే

రమేష్ గుండెను ఎత్తో పిండుతున్నట్లుగా పించింది. చటుక్కున లేచి పిప్పీ కెదురుగా నిల్చుని అవేశంతో చెప్పసాగాడు.

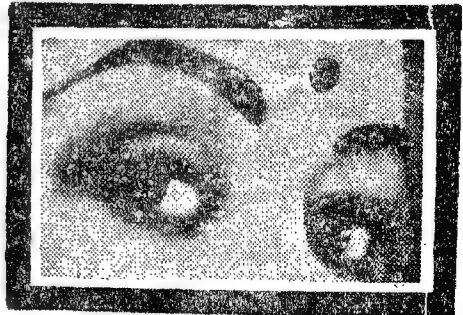
“ఏమీ తెలియని పసిజనంలో నీనుండి పారిపోయాను. కానీ పిప్పీ! నీ జ్ఞాపకాల నుండి వాకు నిమిక్తి మాత్రం లభించలేదు. నేను దానిని కోరలేదు కూడాను. అమ్మతో వెళ్లిపోయాక కూడా నీ దగ్గరకు పరుగెట్టుకోవ్వేయాలని ఆరాటం.. తెలిసి తెలియని వయస్సులో వాకెవరో చెప్పారు. ‘ఇక పిప్పీ నిన్ను చూడడానికి రాదని’. ఎందుకో చెక్కివెక్కి ఏదో సారోజా. ‘పిప్పీని చూడాలని వుంది’ అన్నప్పుడు అమ్మ మొదట కంటితడి పెట్టింది. పిప్పీ కావాలని ఏడిస్తే కోప్పడింది. కొద్దిగా పెద్దవాడినయ్యాక కష్టపడ్డెల్ని విడమర్చి చెప్పింది ఒకరోజా. ఆరోజు నుండి ఛలోటా వరకూ మూరు మూల వున్న నీ గురించి తెలుసుకోవడానికే ప్రయత్నించాను. కానీ తెలియందే ఎక్కువ వుండేవియింది...” చెప్పడం అపి నిశ్చలంగా ఉన్నాడు.

“ఎంత హుందాగా, ఎంత సీనిగూహించుకున్నాను నీ గురించి! అంత ఎత్తులో అప్పు రూపంగా నిత్యబెట్టి ప్రతిక్షణమూ నిన్ను గురించి ఏవో తలచుకునేవాడిని..నీగురించి నీ సంసారం గురించి ఎంతో ఉన్నతంగా వాకంటి ముందు మేడలు కట్టుకునేవాడిని. నా పసివూరుయందే అంతగా గ్రంథం అల్లుకు పోయావు నువ్వు.. వావూహలన్నింటిలోను

వ క క ల మ స మో వ దు

దర్ బార్ కాజల్ (రిజిస్టర్)

కండ అందానికి రక్షణకు

రాంభీర్ కంపెనీ, బొంబాయి-4 BR.

దర్ బార్ గండ్ మరియు కాజల్ తయారుచేయవారు.

సువ్య: మహారాజా యాజ్ఞానం కేసి పిన్నే..."

పిన్న

"అ వూహతోనే బ్రతకాల్సింది నేను. ఏందుకోచ్చా నిక్కడికి. తర్వాత ఈస్టిలో నిన్నెలావూహించుకోవడం? ఎంతో హుందాగా చిత్రించుకున్న పిన్ని ఇంత అసహాయురాలని తెలిసి ఎలా ఓర్చుకోవడం? అన్నీ పోగొట్టుకున్న నీ గురించి అందరూ కథలు కథలుగా చెప్పిస్తున్నాడు నేననుకున్నాను సువ్యేమీ పోగొట్టుకోలేదని. నీ ఆత్మవిశ్వాసం నీ కుందనీ..నీ అహంకారాన్ని సువ్య వదులుకోనందుకు సంతోషపడ్డాను. భోగభాగ్య లను భవించకపోయినా నీ ఇంట్లో నీ కథికారం పొంటుందనుకున్నాను. మరొక్కమారు దానికి తలొగ్గడానికి సంతోషంతో ఇంత దూరం పరుగుపరుగున వస్తే..నేను చూచిందిమిటి?"

"పదిమందికి రెండుచేతులా బట్టలు దానం చేసిన సువ్య ఈనాడు రెండు వీరలతో కాలం వెళ్ళబుచ్చుతున్నావంటే నేనందుకు సిగ్గుపడడం కాని బాధపడడంకాని లేదు. కానీ పిన్ని..నీ వ్యక్తిత్వం, ఆశయాలు, ఆదర్శాలు ఏమైపోయాయి. నీ ఆత్మాభిమానం దెబ్బతింటుంటే కూడా ఎలా సహించగలుగుతున్నావ్.. ఎలా ఓర్చుకుంటున్నావ్ పిన్ని. అజ్ఞాపించడమే తెలుసుగాని అజ్ఞాపించబడడం తెలియని నిన్ను ఈ ప్రితిలో చూడడానికి నా గుండె ఎలా గిలగిలాడుతుందో నీకెలా చెప్పను...ఇంకా నన్ను ఇవన్నీ చూస్తూ వుండమంటావా,

పిన్ని.." ఆయాసంతో అగాడు.

అంతవరకు మౌనంగా వింటున్న జగదీశ్వరి అతనిని గట్టిగా గుండెల కదుముకుంది. అతని కళ్ళల్లో నుండి రెండు కన్నీటి చుక్కలు అమె భుజం మీదపడి ఇంకి, పోయాయి.

"చాలురా. ఇంత కంటే ఇంకేదో కావాలనుకోవడ మెందుకు? తల్లి మీద పాను భూతి చూపించే కొడుకువు సువ్యన్నావు..." అతర్వాత అతని తల నిమరదం తప్ప ఇంకేమీ చెప్పలేకపోయిందామె.

కొద్ది సేపయ్యాక పిన్ని గుండెల మీద నుండి జరిగి అమె కళ్ళల్లోకి ఒక్కక్షణం చూచి తలవంచుకుని "నన్ను వెళ్ళనీ పిన్ని" అన్నాడు. కొడుకు వైపు కళ్ళప్పగించి చూడడం తప్ప జవాబు చెప్పలేదామె. కళ్ళెత్తి మరలా అతనే అన్నాడు.

"నీ మీదగాని మరెవరి మీదోగాని కోప గించుకుని నేను వెళ్ళడంలేదు పిన్ని! నేను స్థిరపడ్డాక నిన్ను తీసుకెళ్ళి కొన్నాళ్ళు వాదగ్గర వుంచుకుంటాను వుంటావా పిన్ని?" అమె కన్నీళ్ళ మధ్య నుండి చిరునవ్వు నవ్వి అంది, "అలాగేలేరా ఇప్పటికీ ఆగిపో, రాత్రికి వెళ్ళువుగాని."

ఆరాతి రమేష్ ను బాబాయ్ కు చెప్పి రమ్మని పొలంలో పడుకున్న భర్త దగ్గరకు పంపింది జగదీశ్వరి. గదిలో రాజా, కమల, భారతి అమాయకంగా, నిశ్చితంగా నిద్ర

దోతున్నారు. వెళ్ళి రాజా వెక్కిరిస్తూ పడుకుందామె. ఆ స్వర్ణకు వాడిటు తిరిగి అమ్మను గట్టిగా పట్టుకున్నాడు.

నిగనిగ మెరుస్తున్న వాడి బుగ్గ మీద ఒకముద్దు పెట్టుకుని మనసుతోనే అనుకుంది జగదీశ్వరి,

"వీళ్ళందరిని వదిలి తనెక్కడికి వెళ్ళగలదు? ఈ మమతల బారినుండి తన కేవాటికి విముక్తి?"

కాళ్ళ దగ్గర చల్లగా తగలడంతో ఉలిక్కిపడింది.

"వెళ్ళానాను. అశీర్వదించు పిన్ని."

చలువైన లేచికూర్చుని కాళ్ళ దగ్గరగా జరుపుకుంటూ, గాఢంగా నిట్టూర్చి అంది అన్నపట్నంగా,

"కన్నా! సువ్య అడగాలా బాబూ నా ఆశీర్వాదం కోసం" ఏదో పోగొట్టుకోబోతున్నట్టు పిన్ని వైపు తచేకంగా చూస్తున్నాడతను. అమె ఉన్నట్టుండి అతని రెండు చేతులు గట్టిగా పట్టుకుని ఆవేశంగా అంది,

"కన్నా! నాకు భర్త కావాలి, పిల్లలు కావాలి, సంఘం కావాలి, అదిచ్చే గౌరవం కావాలి. అన్నిటి మధ్యా సువ్య కూడా కావాలి. కానీ.. కానీ..నీకేం చెప్పను.. వెళ్ళు. వెళ్ళిపోరా. ఇంటికెళ్ళి ఇంకొకమారు పిన్ని తరిమేసిందని చెప్పు."

"పిన్ని!"

అతను చెప్పే మాటలు వినించుకోకుండా అతని చెయ్యి పట్టుకుని వాకిట వరకు తీసుకొచ్చి రహస్యంగా చెప్పింది కాతర కంఠంతో,

"చూడు కన్నా! నా ఇంటి విషయాలు అమ్మకుగాని, అమ్మమ్మకుగాని తెలియ నీయకు. నేను సుఖంగా వున్నానని చెప్పు." చెమ్మగిల్లిన కళ్ళతో ఆ చీకటిలో పిన్ని వైపు వింతగా చూచాడు రమేష్.

"ఎందుకురా అలా చూస్తావ్. ఇంకా పిన్నిలో అహంకారం, దురభిమానం మిగిలి వున్నాయనా?" నవ్వుగా నవ్విందామె. ఆ నవ్వు అతని చెవుల క్రికకు పోకి అతనిని బాధ పెట్టింది.

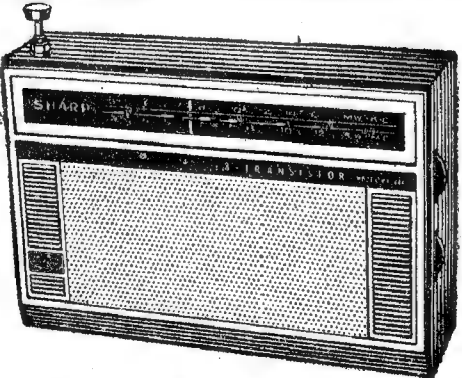
వాల్చిర్ల తిని దూరం చేయడానికి బండ్ల వాడు తొందరపడ్తున్నాడు. కొడుకు తల వంచి నుదుటి మీద ముద్దు పెట్టుకుని అంది "సుఖంగా వెళ్ళిరా కన్నా! అందరినీ అడిగానని చెప్పు." ●

ఈ దాంగ వెధవ మో అమ్మలు పుడయం కాజేకాడండి!

 ఇప్పుడు
90,00,000
 శోతలకు పైగా
షార్ప్
 వినుచున్నారు

మాడల్ BX384
 8-ట్రాన్సిస్టర్
 2 బ్యాండ్.
 ఇయర్ ఫోన్
 సౌకర్యం
 ఎక్స్టర్నల్ ఏరియల్
 యల్ డి. పవర్
 రు. 225/-
 ఎక్స్టెన్షన్
 డ్యూటీ రు. 20
 పన్నులదనం

SHARP RADIO

ఇంటయన్ స్టాప్ట్ క్లెయిమ్
 లోటస్ హాస్
 బొంబాయి-1.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: జనరల్ మ్యూజికల్ మార్ట్స్, మొజంజాహీ మార్కెట్ ఎదురుగా, హైదరాబాద్-1.

ఒక పూలరంగడి కరోణ్ బాగులో కమల అనే స్పేహిత రాలు, జోర్ బాగులో జానకి అనే స్పేహిత రాలు ఉన్నారు. శివుడికి గంగ మీద, పార్వతి మీద సరిసమానమైన ప్రేమ ఉన్నట్లు భటగాడికి తన భర్తరు స్పేహిత రాళ్ళ మీద సమానమైన ప్రేమ ఉంది. ఈ విషయంలో అతడి నిజాయితీని తంకించవలసిన అవసరం ఎంతమాత్రమూ లేదు. ఆ భర్తరిలోనూ ఒకటే మీద ఎక్కువ మక్కువ చూసి, రెండవ ప్రేయసికి అవ్యాయం చేసే దురుద్దేశం అతడికి ఏకేశావా లేదు. వేనుచెబుటవాగా, అతడికి ఆ భర్తరూ రెండు కళ్ళవంటివారు. ఆ భర్తరిలోనూ ఎవరినో ఒకరిని రోజుకి ఒక్కసారి చూడ విడే అతడు ఉండలేదు. ఈ రోజున ఫలావా అమ్మాయి దగ్గరకు చెల్లాలని ముందరగా విమీ నిర్ణయించుకొడు. ప్రతిరోజూ పాయంకాలం ఏ క్షణాన బుద్ధివుడితే అప్పుడు నీటుగాకడిగినమంత్యలూ ఉయారై తాను ఉంటున్న మద్రాసు హోటలుకి దగ్గరలో ఉన్న ఇరవై అరోసెంబరు బస్సు స్టాపుకి వస్తాడు. ఏ చైపుపోయే బస్సు ముందర వస్తే ఆ బస్సు ఎక్కని్నాడు, జోర్ బాగ్ పోయే బస్సు ముందర వస్తే ఆ రోజున జానకిని కలుసుకుంటాడు. కరోణ్ బాగు పోయే బస్సు ముందర వస్తే అరోజున కమలను చూస్తాడు. ఈ ప్రకారంగా వచ్చితంత రవ్వర కూడా లేకుండా ఆ రంగడు దక్షిణ నాయకత్వం వెలిగిస్తు వ్వాడు.

ఇక్కడ మరొక ముఖ్యమైన సంగతి

పోతులకు విన్నవించాలి. మద్రాసు హోటల్ బస్సుస్టాపులో నిలుచుని, వాచీ కేసి చూస్తూ ఉంటే సరిగ్గా 20 నిమిషాల కొక్కొక్క బస్సు జోర్ బాగు వెళ్లేది వస్తుంది. అలాగే సరిగ్గా 20 నిమిషాల కొక్కొక్క బస్సు కరోణ్ బాగు వైపు వెళ్లేది వస్తుంది. (ధీర్జితో పిటీ బస్సులు ఇంత నిక్కచ్చిగా రాకపోకలు సాగించడం, సభూతో స భవిష్యతి అని కొట్టి పారేయ కండి. ఇరవై అరో సెంబరు బస్సులు 20 నిమిషాల కొక్కొక్కటి చొప్పున బహు నిక్కచ్చిగా సదున్నవ్నాయని అనుకుందాం మాట వరసకి.)

రంగడు బస్సు స్టాపుకి వాచీ చూచుకుని రాడు. ఎప్పుడు తోస్తే అప్పుడు వచ్చే స్తాడు. ఏ బస్సు ముందర దొరికితే అది ఎక్కేస్తాడు. అయినప్పటికీ ఒక ఏడాది పోయాక లెక్క చూచుకుంటే కమల దగ్గరకు 324 సార్లు, జానకి దగ్గరకు 36 సార్లు వెళ్లిఉట్లు తేలింది! ఇంతటి హెచ్చుతగ్గులు ఎల్లా వచ్చాయో అతనికి తెలియలేదు. అతడు అనుకున్న దేవిటుంటే కొంచెం ఇంచుమించుగా భర్తరి దగ్గరకి చెరి సమానంగా వెళ్ళగలనని, కాని జరిగిన దిది.

ఈ విచిత్ర సంఘటనకి కారణం ఏమిటో మీరు ఊహించగలరా? జానకికి అవ్యాయం చేసే శావేయని మధనవడిపోతున్న రంగడి మనస్సుకి ఊరట కలిగించగలరేమో ప్రయత్నించరాదా?

పాపం, అది అతడితప్పు ఎంతమాత్రమూ కాదు. “బస్సు టైమింగ్ ల”లో ఉన్న రహస్యం అది కరోణ్ బాగ్, జోర్ బాగ్ పోయే బస్సులు టంచునుగా ఇరవయ్యేసి నిమిషాల కొక్కొక్కటి చొప్పున వస్తున్నాయన్న మాట నిజమే. అందులో పొరబాటు ఏమీలేదు. కాని, మద్రాసు హోటల్ దగ్గరకు ఆ బస్సులు సరిగ్గా ఏ సమయానికి చేరుకుంటున్నాయన్నది చాలా ముఖ్యమైన విషయం.

కరోణ్ బాగు పోయే బస్సులు మద్రాసు హోటల్ దగ్గరకు పాయంకాలం 4.00 లకు గా. 4.20 కి, గా. 4. 40 కి, అకి గా. 5.00 కి, గా. 5. 20 కి, ఇల్లా ఇరవయ్యేసి నిమిషాల కొక్కొక్కటి చొప్పున వస్తున్నాయనుకుందాం. జోర్ బాగు వెళ్లే బస్సులు మద్రాసు హోటల్ దగ్గరకు పాయంకాలం 1.0. 4.2 నిమిషాలకి, 1.0. 4.22 కి 1.0. 4.42 కి, గా. 5.2 నిమిషాలకి 1.0. 5.22 కి... ఇల్లా ఇరవయ్యేసి నిమిషాల కొక్కొక్కటి చొప్పున వస్తున్నాయనుకుందాం. అంటే కరోణ్ బాగ్ బస్సు కదిలి పోయిన 2 నిమిషాలకు జోర్ బాగ్ పోయే బస్సు మద్రాసు హోటల్ దగ్గరకు వస్తోంది అన్నమాట. అలాగే జోర్ బాగ్ బస్సు కదిలిపోయిన 18 నిమిషాలకు కరోణ్ బాగు బస్సు మద్రాసు హోటల్ దగ్గరకు వస్తోంది. కనుక రంగడు జోర్ బాగు చెళ్ళగలగా— అంటే ఆ రెండు నిమిషాల వ్యవధిలోనూ— అంటే 4.00 కి 4.02 కి మధ్యగాని 4.20 కి 4.22 కి మధ్యగాని 4.40 కి 4.42 కి మధ్యగాని, 5.00 కి 5.02 కి మధ్యగాని... బస్సుస్టాపుకి రావాలి.

కరోణ్ బాగు చెళ్ళగలగా అంటే ఆ 18 నిమిషాల వ్యవధిలోనూ— అంటే 4.02 కి 4.20 కి మధ్యగాని, 4.22 కి 4.40 కి మధ్యగాని, 4.42 కి 5.00 కి మధ్యగాని... రంగడు బస్సు స్టాపుకి చేరకొవాలి, అంటే కరోణ్ బాగు చేరకొడానికి 18 నిమిషాల వ్యవధిలో వచ్చుట్టే బస్సు స్టాపుకి రావచ్చునుగాని, జోర్ బాగు చెళ్ళాలంటే 2 నిమిషాల వ్యవధిలో రావాలి. సరిగ్గా ఇదే నిష్పత్తిలో (18:2) లేక (9:1) నిష్పత్తిలో అతడు కమలను, జానకిని కలుసుకోగలడు.

$$18:2=324=36$$

బస్సుల టైమింగులు ఈ విధంగా ఉంటేనే 91 నిష్పత్తిలో ఆ స్పేహిత రాళ్ళను కలుసుకోవడం సాధ్యం అవుతుంది. భర్తరి దగ్గరకు చెరి సమానంగా వెళ్ళగలగా అంటే కరోణ్ బాగు బస్సులు గా. 4.00, 4.20, 4.40, 5.00... ఇల్లా మద్రాసు హోటల్ దగ్గరకు వస్తే జోర్ బాగు బస్సులు 4.10, 4.30, 4.50, 5.10 ఇల్లా వస్తూ ఉండాలి.

ఈ కమలా జానకియం కథ వెంటే ఎంతెంత స్వల్ప విషయాలు ఎంతలేపి ఇచ్చిందని చర్చించగలవో కొంతవరకూ అర్థం అవుతుంది. ●

“మోహినీ భస్మాసుర”లో యస్. వి. రంగారావు, పద్మిని.

చిత్రసమీక్ష :

మోహినీ భస్మాసుర

రిక్షలకొద్దీ డబ్బును చెప్పించడానికి రక్షణమైన చిత్రాలు తీయడానికి భేదం చాలా వుంది. డబ్బు ఉర్పు పెట్టగానే అది అల్పరమసేకుంటే దబ్బాలు తిరిగిరావడం జాలయం. కావలసిన చోట అర్థికులంతో పాటు అంగులరాన్ని, సౌకేతిక బలాన్ని చోకూర్చున్నట్లు దానికి నిర్లక్ష్య వర్షుడు తుంది. అప్పుడు ఫలానా దానికి ఇంత కర్పు పెట్టాము సుమా అని డబ్బాకొట్టుకోవక్కరలేకుండానే ఆచిత్రం బహుజవాదరణ పొందుతుంది. సునిశితమైన సముత్పన్నత వర్షవేక్షణ లేకుండానే ఇటీవల వచ్చే చిత్రాలు వాంఛనీయ సమర్థతను కోల్పోయాయి. అయితే, మచ్చ తునకలగా నిలిచి, మచ్చను తొలిగించేందుకూ కొన్ని ప్రయత్నం చేస్తున్నాయి. అలాంటి మచ్చుతునకల్లో తల మానికమ్మ నది బి. వి. యస్. (ప్రొడక్షన్స్) వారి మోహినీ భస్మాసుర.

సురల గర్వభంగంచేయడానికి తగిన బల సంపన్నుడైన కుమారుణ్ణి ప్రసాదించమని శుక్రాచార్యుడు ఈశ్వరణ్ణి ప్రార్థించాడు. ఈశ్వరుడు ప్రసాదించిన బిడ్డకు భిష్మాసురుడని వాసుకులణం చేసి పెంచి పెద్దచేసి పెళ్లిచేసి, దనుజేశ్వరుడిగా వేశాడు శుక్రాచార్యులు. భిష్మాసురుడు, ఈశ్వరుని వరం పొంది అగ్రహారేణ తో ముగ్ధులైన గజగణ తాండవాడు. తనకు వరాన్ని ప్రసాదించిన ఈశ్వ

రుణ్ణి మట్టు పెట్టడానికి ప్రయత్నించాడు భిష్మాసురుడు. అనన్యమైన సమయాన్ని కనిపెట్టి విష్ణువు మోహినీ రూపాన్ని దాల్చి భిష్మాసురుణ్ణి సమ్మోహితుడౌచేసి, తనతో పాటు అడవికి అతడి పేద విరగడ చేసి లోకకళ్యాణాన్ని సాధించాడు.

అందరినీగన పురాణకథకు అందాలు కూర్చిన దృశ్యకావ్యమిది. బిరువు నడంపి కథ, గమనంలో ఉత్కంఠత, మనోరంజిత మైన చిత్రీకరణ ఈ చిత్రానికి జీవం పోశాయి. చిత్రనిండా రంగులనే రంగారావు గారే కప్పారు. కావ్యాత్మ పురాణ పురుషు లికి నిండు జీవం పోసి సాదృశ్యంగా నటించ గల విశారదులాయన. మోహినీతోపాటు భిష్మాసురుడు నటించాడు—అది పురాణ కథనం. పద్మినితో పాటు రంగారావు వర్తిం చారు—ఇది వార్తనం. ఈ సన్నివేశంలో ఆయనతోపాటు ప్రేక్షకుల్ని వర్తించజేసే ఉత్తేజాన్ని ఆయన కల్గించారు.

సంగీతం మరో ప్రత్యేక ఆకర్షణ. సంగీత మధుర ఈ చిత్రం ముంచెత్తడందీ. సంగీతకారులు యస్. రాజేశ్వరరావు మరో వెలుగు వెలిగారు.

దర్శకుని ప్రతిభకు బలపరచుకొని కథను చూపించే ఘట్టం ఒకటి చాలు. అదిగడుగునా కొత్తదనంతో ప్రేక్షకుల అభిలాష మేరకు ఉన్న కథను మున్నగా చిత్రీ

కరించారు. ఎన్నుకోబడిన వర్ణాలు విజయించు గాను సందర్భసహితంగానూ వున్నాయి.

శివకేశవులు ఒక్కటేవన్న పరమనాథాన్ని సుబోధకు చేసి ఈచిత్రానికి ఆధారాలు—మోహినీగా పద్మిని, వారదుడుగా బాలయ్య, శంకురుడుగా రామకృష్ణ, విష్ణునగా కాంతా రావు, ఇంద్రుడుగా రఘురామయ్య, శుక్రాచార్యులుగా భూశిషాళ, బలిచక్రవర్తిగా సత్యనారాయణ, వాసుకుడుగా జానా, భిష్మాసురుడి భార్య కళ్యాణిగా అనూరాధ, కళ్యాణి, గెడ్డ అర్జిస్తులగా రమణారెడ్డి, పద్మనాభం, అల్లురామలింగయ్య, పాగేష్ మొదలైన వారు, మరో ఇద్దరు చిరంజీవులూను.

సౌకేతిక విలువలకు నిలబడాలి ఈ చిత్రానికి వాయాగ్రహణం ఎల్లప్పు, పి. డి. రెడ్, రవికాంత్, కళ: వాలి, కూర్పు: మార్కెండ్, నృత్యం: రాజ, బయరాం, రచన: గబ్బిల చెంకలరావు. ఇంద్రుడిచేత ఎక్కువ పాడించి వారదుడి చేత మాటలు మాత్రమే అనిపించడం, కైలాసం దృశ్యానికి ఎక్కువ శ్రద్ధ తీసుకోకపోవడం లాంటివి చంద్రుడిలో మచ్చలుగా వున్నామని ఫలితాలను ఆశించగల దర్శకనిర్మాత: బి. వి. సుబ్బారావు. అందరూమూసి ఆసం దించతగ్గ ఈ చిత్రం నవయుగ విడుదల.

—సి. తనకాంబరరాజు

అబి.. ఇబి
కొత్త ముగంధ ద్రవ్యం

క్రాకెన్ ఇంటర్ ప్రాస్ లిమిటెడ్ వారి ‘రెవ్ ఆర్’ అనే కొత్త ముగంధ ద్రవ్యాన్ని వెలువరించారు. ఇది ముగంధ ద్రవ్యం కంపెనీ ఎల్. టి. పి. పి. (ప్రైవేట్) వారి తయారీని అనుసరించి చేసినది. ఈ పెంటు వ్రస్తుతం 7.5 షి. పి. 3 పి. పి. తో దొరుకుతున్నది.

టి. ఐ. నెకిల్స్ (ఇండియా)

కేంద్ర వర్తి కమలమృతి శ్రీ సుజీ వయ్య ఇటీవల ట్యూబ్ ఇన్వెస్ట్ మెంట్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్ వారి ‘నెకిల్స్’ తయారు చేసే ఫ్యాక్టరీని తిరిగించారు. ఆయనతో కంపెనీ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ ర్లయన శ్రీయుతులు ఎ.యమ్. యమ్. అరుణాచలం, యమ్. పి. అరుణాచలం, వున్నారు. జనరల్ మేనేజరు శ్రీ బి. ఎ. పాట్నీల్, జనరల్ వర్క్స్ మేనేజర్ శ్రీ ఎం. యస్. రావు ఆయనకు ప్రాక్టరీని చూపించారు. పనివాళ్లకు ఏర్పరచిన సుతి పొకర్నాల్ని చూపి శ్రీ సుజీ వయ్య మెచ్చు కొంటూ సంద్దను అభినందించారు.

తొలగిపోతే వీధిలోంచి వెళ్తున్నప్పుడు బంధువులు శ్రీ అరుర్ని సుబ్బారావు ప్రసాద్ ప్రొడక్టర్స్ అఫీసులోంచి వస్తూ కనిపించారు. ఏవ్ చేశాను. “బాగున్నారా?” అంటూ పలుకరించారు. ఆయన మొహంలో, అలసట కనిపిస్తోంది. నిజంగా ఆయన అదృష్టవశాత్తూ ఏవ్ కి. ఎంత శ్రమను వైద్య శ్రమను పట్టు కనిపించారు. చిరునవ్వు ఏప్పుడూ పెదవుల మీద తొండవిస్తూ ఉంటుంది. “మిలన్ హడావుడిలో ఉన్నట్టున్నారు!” అన్నాను. “అవును. మాటేం గుంట్ వారంలో తలు ఉంటుంది” అన్నారు. “విశాలవేతాలు ఎప్పుడు ప్రారంభిస్తారు?” అన్నవా ప్రశ్నకు ఆయన సమాధానం చెబుతూ “మిలన్ మాటేం గుంట్ అయితే

“రంగులకాత్తుల”లో మిలన్

కోసంబు, అనవరి ఎడిటింగ్లో కూచుంటాను. బహుశా ఫీబివరీలో ప్రారంభిస్తాను!” అన్నారు. “మరి రుక్మవర్తి చిత్ర చిత్రం ఎప్పుడు?” “జాబ్ మామిషన్ రుక్మవర్తి చిత్ర చిత్రాలు రెండూ ఒకేసారి మొదలు పెడతాము” అంటూ చెప్పారు శ్రీ అరుర్. విశాలవేతాలకు అత్రేయ, రుక్మవర్తి చిత్రవారి చిత్రానికి యన్. ఆర్. కంది సంబంధాలు వసుకూరుస్తున్నారు.

ఈ సందర్భంలోనే మా మధ్య-కొత్త తారల చర్చ వచ్చినప్పుడు “కొత్తవాళ్ళనూ ప్రోత్సహిస్తూ వుండాలి, నిర్మాతలు. లేక తొలినాళ్ళ మాత్రం పెట్టి ఎలా పుట్టారు?” అన్నారు. శ్రీ అరుర్ తమెమనెన

చిత్రప్రపరి

చిత్రం ద్వారా పరిచయం చేసిన కొత్తవాళ్ళు ఒక్కొక్కరూ వర్తిశ్రమలో స్థిరపడుతున్నారని చెప్పవచ్చును. కృష్ణ — ఇద్దరు మొనగాళ్ళు, అనేకళ్ళు, అమాయకుడు, నందన మూసీస్, ప్రయిమేలు మాస్టారు, పిన్ అండ్ పర్మిని కంబైన్స్, చిత్రాలలో పటిష్టమైనాడు. రామ్మోహన్ — ప్రయిమేలు మాస్టారు, పిన్ పర్మిని కంబైన్స్, రంగుల రాట్నం, రతి మన్మథ, విశ్రాంతి 12 గం. లకు; సుకన్య — రంగులరాట్నం, ప్రయిమేలు మాస్టారు, విశ్రాంతి, శ్రీకృష్ణవేదారం, ఇద్దరు మొనగాళ్ళు; సంద్యారాణి — ఇద్దరు మొనగాళ్ళు — శుక్లమారి — ఇద్దరు మొనగాళ్ళు, అనేకళ్ళు; ఎం. వి. చలవతిరావు గృహలక్ష్మి చిత్రంలోను నటించున్నారు.

“చిత్రానికి ఏం పేరు పెట్టారు?” అడిగాను. రివాల్యూన్ కుర్చీలోంచి అటు నుంచి యిటు తిరిగి “ఇదే ప్రశ్న యీ లేఫ్ టోమా ఉంది” అన్నారు శ్రీ యన్. వి. రంగారావు. తేలిలోని కాయితాన్ని చూపిస్తూ “పూర్ణావారు రాశారు... ఇంకా వేరేమీ నిర్ణయించలేదు. మధ్యాహ్నం సరవరాజగారు వచ్చాక కూచుని ఆలోచించాలి” అంటూ చెప్పారు. శ్రీ యన్. వి. రంగారావు, యన్. వి. ఆర్. ఫిలిమ్స్ వారి సాంఘికానికి దుర్భుకత్వత వహిస్తున్న విష

“చలవతిరావు”లో రి. ఆర్. వి. యన్

అల్లసానిరావులు

యం మా హృదయాలకు విడితీసు.

నర్తనశాల తర్వాత—మోహిని భస్మిమర చిత్రం రంగారావుగారికి వక్రమి పేరు తెచ్చి పెడుతుంది. చాలా క్లాస్సిసియంగా నటించారందులో ఆయన. వశాక వన్ని వేషంలో వచ్చినతో కలిపి రంగారావుగారు కూడ భరతవాట్యం చేశారు. ఈ వాట్యం చేసింది రంగారావుగారే అనిపించేటంత అద్భుతంగా అభినయం చేశారు. చిత్రం చూస్తే మీరే చెబుతారు ‘అనూఘ’మని.

నీ. యం. రాజా చక్కని గాయకుడు, ఆయన పాడిన కూడుమిదే తెలియూ, రంగా, కుమారిరంగా (వివహరాయణ) ఆయనారి మాటలకు అర్థాలే పేరులే (మిస్సమ్మ) ఆడేపాడే పసివాడ (పెర్లికానుక) ఎందుకోయీ సయనమూ (దొంగల్లోదొంగ) మొదలయిన పాటలు యానాటికీ ఆంధ్ర ప్రేక్షకుల హృదయాలలో ముగ్రహ మేమ కున్నవి. రాజా గొంతులో మంచిస్థాయి మాధుర్యమూ ఉన్నవి. వేదధ్యగాయకుల అవతరం ఎంతగానో ఉన్న యీ తరుణంలో మర నిర్మాతలు, సంగీతదర్శకులు. వాన యుక్తంగా ఆరిపించే శ్రీ వి. యం. రాజా మధురస్వరాన్ని ఎందుకు వినియోగించు కోవడం లేదో బోధపడని సంగతి.

“నేను వ్యతికతో రాసిన ‘మిస్సమ్మ ప్రేమించరా?’ వ్యాసం చదివి ఒకరు నిజంగానే ప్రేమిస్తున్నాను అంటూ ఉత్తరం రాశారంటే!” అంటూ వచ్చింది కృష్ణకుమారి. భువనమందరికి కథ సెట్టే రాకుమార్తె మిందిరం అది. శోభాయమానంగా ఆరింక రించబడి ఉంది. కమెరామన్ సీ వాగ్గేర రావు తర్వాత షేట్ కోసం లైట్స్ పరిచాసుకుంటున్నారు. దర్శకుడు సీ. పుల్లయ్య గారు ప్రేమిస్తున్న పైలు చేతిలోకి తీసుకుని పరికిల్తున్నారు. అంతలో నిర్మాత శ్రీ తోట మల్లారావు వచ్చారు. “పగలు పడుకోవడం అరివాటు వామ. ధియేటరు నడుపుతూండే వాణ్ణి కదూ! ఇంట్లో ఇంట్లో అయిదు. ఏళ్ళుగా ఉండి అరివాటు” అన్నారు. “మోడు పడుకున్నా పరవాలేదు. మేం పడుకోకూడదు. లావెక్కిపోతాం!” అన్నది కృష్ణకుమారి. “ఎప్పుడయినా పొరపాటున పగలు ఒకసారి పడుకున్నావా. అమర్తాడు ఆ మరుసటి రోజు అదే వేళకి చిత్ర

మీంను కొచ్చేస్తూ వుంటుంది. వాకు అందుకే భయం, పగలు పడుకోవాలంటే”.

శ్రీమతి జి. చరలక్ష్మి సటిగా విశేష మయిన అనుభవం గడించింది. వైవిధ్యంగల భూమికల నెన్నెటివో ధరించి, చక్కగా ఒప్పించి ఉత్తమ సటిగా పేరు గడించింది. ఆమె తమిళంలో “హరిశ్చంద్ర” చిత్ర నిర్మాణాన్ని యిటీవలనే పూర్తి చేసింది. తాను చంద్రమతి, శివాజీ హరిశ్చంద్రుడు నందియార్ విశ్వామిత్రుడు, తంగవేలు నక్షత్రకుడు.. ఇప్పుడు ఆమె చంద్రశేఖర ఫిలింస్ పతాకం కింద “మూగజీవులు” పేరిట తెలుగులో ఒక సాంఘికం నిర్మిస్తున్నది. ఈ చిత్రానికి ఆమె దర్శకత్వం

“కంచుకోట”లో పావ్రితి

పహేస్తూండటం కొనియాడదగినది. డక్టిబ భారతదేశంలో తొలిసారిగా ఒక చిత్రానికి దర్శకత్వం వహించిన మహిళ భానుమతి. ఇప్పుడు శ్రీమతి జి. చరలక్ష్మి రెండవ మహిళా దర్శకురాలు. సాంకేతిక రంగంలో కూడా ఆమెకు పుష్కలంగా అనుభవం ఉన్నది గనుక, యీ చిత్రం ఆంధ్రప్రేక్షకులను ఆకర్షిస్తుందనడంలో అత్యుక్తి ఉండదు.

ఈ ప్రాడక్ష్న్స్ అనే కొత్త సంస్థ ఒక సాంఘిక చిత్రాన్ని నిర్మించడానికి నన్నా పోలు చేస్తున్నది. ఈ చిత్రం ద్వారా కొత్త తారల్ని పరిచయం చేయడానికి సంకల్పం తారు నిర్మాతలు. ప్రస్తుతం స్క్రిప్టు వర్క్కు జరుగుతున్నది. దర్శకుడు: ఏ. ఎల్. అప్పారావు, పర్యవేక్షణ: చాణక్య, సంగీతం: కోదండరాజు, రచన: వేణు.

—మోహన్ కుమార్

కొత్త శీర్షిక ఎందుకు?

సినిమా శీర్షికలో ‘కొత్తదనం’ కావాలని కోరేవారికి కొత్త ఆకర్షణ!! (అందుకు...)

ఎందుకు?

మీకు సందేశాలేవయినా ఉంటే ‘ఎందుకు?’ కేరళ ‘ఆంధ్ర సచిత్ర వార్షిక’, పే. బా. 212, మద్రాసు-1! రాయండి.

ఒక సుప్రసిద్ధ హాస్యనటుడు మీ సందేశాలని ‘తీరుస్తారు!!’

రెండు వారాల కొకసారి వచ్చే

‘ఎందుకు?’

శీర్షికకి ప్రతిసారి ఆ సంచికలోని ‘అత్యుత్తమ ప్రశ్న’ కి రు. 10లు బహుమతి ఇస్తాము!

సందేశించకుండా మీ సందేశాలని ఎందుకు అని అడిగి తీర్చుకోండి!!

షరా— కొంటే ప్రశ్నలు వేసేవారు కొంటే సమాధానాలనే ఎదుకుచూడవచ్చు!! (పురోక షరా— బహుమతి ఎలా, ఎందుకు ఇచ్చారని మాత్రం అడగవద్దు...)

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి గ్రైప్ మిక్చర్

శయోగి,
అమృతాంజన్ లిమిటెడ్, మద్రాసు-4

FDS AGM 472 TE

ప్రపంచ
ప్రసిద్ధి పొందిన రబ్బరు
కుటుంబ నియంత్రణ సాధనాలు

ప్రస్తుతం ఇండియాలోనే తయారు!

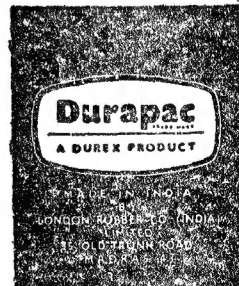
వైవేచం అంకా కార్యకర్తల వ్యక్తులు వినియోగించే ముఖ్యమైన కుటుంబ నియంత్రణ సాధనాలు ప్రస్తుతం ఇండియాలోనే తయారవుతున్నాయి. అంతర్జాతీయంగాను, ప్రభుత్వపరంగాను వున్న వియమాల వనునరించి మూడేనిమాధ్య పరీక్ష చేయబడినది. మీ వట్టణంలో వుండే అన్న ముఖ్యమైన దుకాణాల్లోను ద్యూరాపాక్ మంబంగా లభిస్తుంది. వంకోషదాయకమైన కుటుంబాన్ని ప్రజాశాంతిగా ఉపాదించు కొనడానికి ద్యూరాపాక్ ఒక అత్యుత్తమ సాధనం.

ద్యూరాపాక్ ఎన్నుకొండి-ఇది విశ్వాసపాత్రమైనది

పరీక్ష చేయబడినది-ఎంతో సురక్షితమూ!

అండన్ రబ్బర్ కంపెనీ (ఇండియా) లిమిటెడ్

30, పాతబ్రంక్ రోడ్, వల్లవరం, మద్రాసు-43

దీర్ఘదూర: ఒక్కొక్కటి 20 పైసలు
3, 5 అండే పాకెట్ వారకును.

LDG-2-1153

విజయశ్రీ

ఉత్తమ శ్రేణి సౌందర్య సాధనాలు

రెమి R

అలంకరణ సామగ్రి

Manufacturers: REMY PERFUMS PRIVATE LIMITED.
263, Thambu Chetty Str., Madras-1.